

και κη και τα ηηπια αιμαμι οπόταν εκδ υδουσι δεν εγνωρίζουσιν. Η κη
 κια και ε πάθος, δεν ούρισηεται φιδικη εις τλω ανθρωπίνω φύσιν, διότι
 πίο θεός δεν είναι κπίσης τή παθών. αμη εχημήκασιν εις ημάς αω αυ
 τον πολλαίς αρεταίς φυσικής, δπό ταίς οωοίαις είναι φανερά ετου
 ταις, η ελεημερωση, επειδη ε οι ελλωες συμπαθοουσι, και ελεημενε
 σιν. η αγάπη, επιδη ε τα αλογα ζωα πολλαίς φοραίς εκλαύσασιν,
 οπόταν εσερεθηκασιν αλληλωστων. η πίσις εη φυσικη εις ημάς, τλω
 οωοίαν χηνοουμην δπό τοις εαυτοις μας. η ελπίδα, επειδη ε οπόταν
 δανείζωμην, και οπόταν δανείζωμέδαν χηήματα, και οπόταν ταξι
 ηδύωμην, και οπόταν σπέρνωμην, ε κέμνωμην, ελπίζοντες να δπο
 λαύσωμην τα καλλίτερα. αη ενα λοιπόν και η αγάπη, κηθως απε
 δείξαμην, ειν φυσικη αρετη εις ημάς, και αυτη εη ζωδεσμος ε ενω
 σις τς νοος εις τον θυ, και πλήρωμα τς νόμου, διχως κημίαη αμφιβο
 λίαη λοιπόν αη αρεταί δεν ειν μακρα δπό τλω φύσιν. ας καταχρηθεσι
 ε λοιπόν εκεινοι οωου προφασίζουωτα αδυναμίαη εις ε, να εργάζουω
 τα βύταις ταίς αρεταίς. Αη αρεταίς οωου ειν υπερ τλω φύσιν, εη ετου
 ταις, η καθαρότης, η αοργησία, η ταπεινοφροσύνη, η προσδύχη, η αζρυ
 ωνία, η νησεια, η παντοτιωη κατάνυξις. Τινών δπό τούταις εχημή
 κασιν ανθρωποι διδάσκαλοι, πινών αγγελοι. ε τινών αυτος ο σωτήρ,
 κη διδάσκαλος και δοτήρ. αχει τής καθαρότης, ο Ηλίας, ε Γωάν
 νης ο πρόσδρομος, και ο θεολόγος Γωάννης. τής προόπητος, ο μωσής και
 ο Δαβιδ. τής προσδύχης αυτος ο θεός και λόγος, και ο φανείς αγγε
 λος τς Αντωνίου ε τς Παχωμίου, πάλιν τής νησειας ο μωσής και ο
 κύριος. τής αζρυωνίας, πολλοι, οι οπότοιι επήρασι ε κατάνυξιν δπό
 κη τς το. τής ταπεινοφροσύνης αυτος ο θεός και λόγος, οωου ελαβε τλω
 σάρκαμας. Οπόταν ούρισηοκέδαν σενοχωρημηδμοι αιάμεσα εις δυ
 καιη, κέμνει χηεαν να δχαλέγωμην ε μικρότερον. λόγος χαρην, πολ
 λαίς φοραίς εκωντας εις τλω προσδύχλω μας, ηλθασιν αδελφοι εις
 ημάς, ε η ανάγκη να κέμωμην ενα δπό τς τα πύ προάματα, η
 να αφήσωμην τλω προσδύχλω μας, η να λυκαήσωμην τον αδελφόνμας,
 αφίνωντάς τον να μισδύση χωρις να τς δποκριθούμην. ο μωσ η αγάπη
 ειναι μεγαλύτερη πρὰ τλω προσδύχλω. Αη η προσδύχη, ειναι μία
 αρετη μερικη, αμη η αγάπη ταίς πδιδέχει ολας ταίς αρεταίς. Πά
 λιν κη ποιον κηρον εςωντας να εημα ακρημινός, ε παχύωντας εις τ
 λη χώραν, καθεζόμενος εις ε βαπέζι, επιδηκα δπό τοις λογιμοις ετου
 νών τς δυ παθών ομάδι τής γαστριμαργίας, ε τής κκοηλοξίας. Αη

Ἡ γαστριμαργία μὲ ἐπ' ἀκίνα νὰ φάγω καλὰ . καὶ ἡ κενοδ' οξία μὲ
 ἐπ' ἀκίνα νὰ φάγω ὀλίγα . Ἄλλ' νὰ δ' εἶξω πῶς εἶμαι ἐγκρατῆς . Ἐὖ μως
 ἐγὼ ἔσωντας νὰ φοβηθῶ πρὸς ἰσσότερον τὴν θυγατέρα τῆς κοιλιομα-
 ρίας, ἢ ζου τὴν πορνείαν, ἠθέλησα πλεῖα ὀγλυζορύτερα νὰ νικηθῶ
 ἀπὸ τὴν κενοδ' οξίαν . Ἐγνώρισα ἐγὼ πολλὰς φορὰς καὶ εἰκόσε εἶ
 πάθος τῆς κενοδ' οξίας εἰς τοὺς νέους ὁ δ' ἄμωρον τῆς γαστριμαργίας, καὶ
 μὲ εἰς πρέπον, δὲ ἢ σιμᾶ εἰς ἐκείνου ὁποῦ εὐρίσκειται εἰς τὸν κέ-
 σμον ἐπ' ῥίζα ὀλονῶν ἢ κακῶν ἢ φιλαργυρία . Ἐ σιμᾶ εἰς τοὺς μονα-
 χούς, εἶν' ἢ γαστριμαργία . Πολλὰς φορὰς εὐρίσκειται εἰς τὸν πνευ-
 μαλικὸν ἢ ποια ὀτελέατα Ἐ μικρότατα πάθη ἀπὸ ὀνησιμίας θῆ, ἢ
 δὲ νὰ ἀποκλήθωσιν εἰς τὴν λόγουτας τὸν ἀλλεφρον πλοῦτον τῆς ταπει-
 νοφροσύνης, με μφόμωροι τὸν ἑαυτοῦ τῶν δὲ τῶν τα μικρὰ Ἐ ἀνα-
 μάρτητα πάθη . Δὲν δυνάται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀποταγῆς τοῦ νὰ ἔχη
 ταπεινώσιν ἐκεῖνος ὁ μοναχὸς ὁποῦ δὲν εὐρίσκει ὑποκατωθίον εἰς κανέ-
 νια πῶδ' μαλικὸν πρᾶ . Ἐπειδὴ καθ' εἰς ὁποῦ μάθη καμίαν τέχνην ἀπὸ
 λόγουτου χωρὶς διδάσκων, μὰ μόνου μὲ δ' θέλη μάτου, φαντάζε-
 ται, Ἐ ἔυκαθα καπιάζει . Οἱ ἄγιοι πατέρες ἀποφασίσασιν καὶ πρεπόν-
 τως πῶς ἢ πρακτικὴ ζωὴ ἐμπόδιέχεται εἰς δ' ὅλο γυμνάσιον ἀρετῆς,
 ἢ ζου εἰς τὴν ταπεινὴν ἐγκρατείαν, ἢ ὅποια θανατῶν τῆς ἡδονῆς τῆς
 σαρκὸς . καὶ εἰς τὴν ἀπλὴν καὶ ἀπόδερρον ὑπακωὴν, ἢ ὅποια μὲ τὴν νέ-
 κρασιν τῆς ἰδίου θελήματος, δὲ χωρὶς ζημίαν καμίαν τὴν εἰδωμάωνει
 Ἐ φυλάσσειται . Ἄλλ' τῆτο Ἐ τὸ πένθος ἐπ' ἢ ὁλο λόγιον, θανατῶν τὴν
 ἀμαρτίαν, καὶ γυμνά τὴν ταπεινοφροσύνην . Ἐυσεβῶν ἀθρόων εἶναι
 ἔργον, νὰ δὲ δ' οἱ καθ' ἑνὸς ὁποῦ τῶς ζητήσῃ, μὰ πλεῖα ἔυσεβέσιων ψυ-
 χῶν εἶναι ἔργον, νὰ δὲ δ' οἱ καὶ ἐκείνων ὁποῦ δὲν τῶς ζητᾶ, ὁπόταν γνω-
 ρίσω τὴν χρείαντας . μὰ νὰ μὴν ζητᾶ πᾶς εἶνα πρᾶγμα ἀπὸ ἐκείνον
 ὁποῦ εἰς ἑσῆς, καὶ μάλιστα ὁπόταν δυνάται, τῆτο εἶναι μόνον ἰδίον ἐκε-
 νῶν ὁποῦ δὲν εἶναι ὑποκατωθίον εἰς κανεῖα πάθος . Εἰς ἔλα τὰ πάθη,
 καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀρετῆς ὁποῦ νὰ εὐρίσκω μέσαν, μὴν παύωμαι νὰ
 ζητᾶ ζῶμα τὸν ἑαυτοῦ μως πῶδ' εὐρίσκο μέσαν, εἰς τὰς ἀρχαίς, ἢ εἰς
 τὴν μέσῳ, ἢ εἰς τὸ τέλος . Ὅλοι οἱ πόλεμοι ἢ δ' ἀμύνων ὁποῦ γυ-
 νοῦνται εἰς ἡμᾶς, ἔχουσι τὴν ἀφορμὴν ἀπὸ τούτοις τὰς ξεῖς ἀλλείας,
 ἢ ἀπὸ τὴν ἀγάπῳ ἢ ἢ ἡδονῶν, ἢ ἀπὸ ὑπερφάνειαν μως, ἢ ἀπὸ
 τὸν φθόνον αὐτοῦ ἢ δ' ἀμύνων . Ἐτούτοι οἱ ὕσπεροι ὁποῦ πειρά-
 ζοῦνται ἀπὸ τὸν φθόνον ἢ δ' ἀμύνων, εἶναι μακαριοί . οἱ μέσοι λ'
 εἶν' ἢ πανάθλιοι . καὶ οἱ πρῶτοι ἢ δ' ἀχρεῖοι ἔως τέλους, Ἄλλ' ἢ πάντοτε
 θέλω

Λυκ. 5.

θέλω εἶσαι μέγας. Εὐρίσκειται μία κάποια ἀθήνη, μᾶλλον
 δὲ μία ἐξ ἑσῶ καὶ σωήθεια, ἡ ὁποία εἶναι ἀγαπήλικη καὶ ὑπομνηλική
 τῶν κρῶτων, ἅπὸ τῆς ὁποίας ὁποῖος θέλει παθεῖν, δὲν θέλει φοβηθεῖ πο-
 τε καίνα κρῶτον, καὶ καμία λύπη. Μεζούτη τῆς ἐπαυειτῆς ἐξ ἑνὸς
 ἀθήνη τῆς ὑπολικῆς ἢ ἔχει κρατημένης ἀψυχῆς ἢ μαρτύρων ἢ
 δεῖ. τῆτο δὲ καὶ ἐκαταφρονήσασι τὰς βαθύνουσ καὶ τὰς ἡμιωρίας.
 Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ἡ φύλαξις τῆς νοῦς δεῖ νὰ μὴ εἰσεβαίνουσιν οἱ πο-
 νηροὶ λογισμοὶ. καὶ ἄλλο, ἡ φύλαξις τοῦ, ὅπῃ ταν δπομῆσει ἀναυμα-
 λώπος ἀπ' αὐτῶν, καὶ ὅσον ἀπέχει ἡ ἀνατολή ἀπὸ τῆς δύσεως, τόσον ἡ
 δὲ ἄρα ἐῖ) πλεῖα ὑψηλότερη καὶ πλεῖα κρησπαστικὴ πρὸς τῆς πρῶτης.
 ἄλλο πρᾶγμα εἶναι, νὰ καίμη πινὰς προσόχην ἐναντίον τῶν πονηρῶν
 λογισμῶν, ἢ ἄλλο νὰ τῶς ἐναντιώνεται μετὰ λογαριασμοῦ, καὶ ἄλλο
 νὰ εἶναι ἐξουδειεῖ, καὶ νὰ εἶναι βαίνει ὑποκατωθίων τοῦ. Εἰς τὸν πρῶτον
 τρόπον μαρτυρῶσι τὰ λόγια τῆς ψαλμοῦ δ' ἐποῦ λέγει, ὁ θεῖ μου πρόσ-
 χες εἰς τῆς βοήθειάν μου, ἢ τὰ ὅμοια. εἰς τὸν δ' ἄλλον δίδει μαρτυ-
 ρίαν ὁ αὐτὸς, ὁ πῶταν λέγει, καὶ θέλω δποκρίθῃ λόγον ἀνιρρήλικόν εἰς
 ἐκείνους ὅπου μὲ ὀνειδίζουσι. ἢ πάλιν. ἐβαλέμας θεῖμου εἰς ἀπ-
 λογίαν μετὰ τῶν γείτονάς μας, εἶναι ἐχθροῦμα, εἰς τὸν τρίτον δίδει μαρτυ-
 ρίαν ὅπου τῶν λέγει. ἐγὼ ἐκαφώθηκα, ἢ δὲν ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ
 ἐβαλάτου φύλαξιν ὅπου ταν ἐς ἀθήνη ἐμπροσθέν μου ὁ ἀμαρτωλός.
 καὶ πάλιν, οἱ ὑπερήφανοι ἐπιχρῆσιν πρᾶνομῶντας Τριῦσε με πολλὰ,
 ἀμὴ ἐγὼ δὲν ἀνεχώρησα ἀπὸ τῆς θεωρίαν τοῦ. ὁ δ' ἄλλος καὶ μέγας
 ἀπὸ τούτου τοῦ τρόπου, ἢ γου νὰ ἀνιλογᾶται ἡνὰς εἰς εἶναι καὶ ἰσολο-
 γισμοῦ, δ' ἐλδύεται πολλὰς φορᾶς μετὰ τῆς πρῶτου τρόπου τῆς βοή-
 θειαν, ἢ γου μετὰ τῆς προσόχῃς, δεῖ ἢ δὲν ἔχει πάντοτε εἰς τὸ πρόσ-
 χερὸν ὀρδινισμῶσι τὰ ἄρματα τοῦ. μὰ ὁ πρῶτος τρόπος δὲν διέ-
 ται νὰ διώξει μετὰ τὸν δ' ἄλλον τρόπον τοῦ ἐχθροῦ. ἀμὴ ὁ τρίτος καὶ
 πῆσει καὶ ἐκαταφρονᾷ ὅπως διόλου τοῦ δ' ἡμῶν, καὶ ἔτσι ὁ πρῶτος
 τρόπος εἶναι τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀρχαρίων. ὁ δ' ἄλλος τῶν πολεμούντων
 καὶ προσκόπων. ὁ τρίτος, τῶν τελείων καὶ θεωρηλικῶν. Ἄδ ἡμῶν
 εἶ) φυσικῶς τῆς ἀσώματων οὐσίαν, ὡς εἶναι ὄνοῦς μας, ἢ ὁ ἄγγελος, νὰ
 ὀρίζεται καὶ νὰ ποδύεται ἀπὸ τὸ καρμὶ. ὁ μὲς ὅλα εἶναι δυνατὰ σι-
 μὰ εἰς ἐκείνον ὅπου ἀπέκτησεν εἰς τοῦ λόγου τοῦ τὸν δ' ἢ. Καθὼς ἐκείνοι
 ὅπου ἔχουσιν ὄνη τῆς ἀθήνη τῆς ὀσφρήσεως, δ' ὡσεύται νὰ γνωρίζου-
 σιν ἐκείνον ὅπου βασιάζει ἀπάνωτου κρυφὰ μυρωδίας τοιοῦτο ἔξοπως
 καὶ μία ψυχὴ καθαρὰ ἔχει σωήθειαν νὰ γνωρίζῃ χωρὶς νὰ εἶ ἀδαίαν

Ψαλ. λζ.

Ψαλ. ραη.

Ψαλ. λη.

Ψαλ. ζθ.

Ψαλ. ρη.

και άλλο. ἐτζη τὴν μυρωδίαν τῆς θεϊκῆς χαρίτων τῆς ὁποίας ἐπῆρε Ἐ
 αὐτὴ δὲ τὸν θῆ, καὶ τὸν βρόμον τῶν παθῶν, δὲ τὸν ὁποῖον ἐλούθε-
 ρώθηκε τελείως, ὅπου τὴν δὲρίσκουται τῆς εἰς ἄλλους. Δὲν εἶναι δὲ
 τὸν κατὰ ἀλήθειαν νὰ γηροῦσιν ὅλοι ἀπαθείς. μὰ νὰ σωθῆ καὶ εἰς ἄνδρ,
 ἔ νὰ διαλλαχθῆ μετὸν θῆ μαγέροντας εἰς μετάνοιαν τῆς ἀμαρτιῶν
 σου, δὲν εἶναι ἀδύνατον. Μὲν ἀφήσης νὰ σὲ ἀρκετὸ ἄκουσιν κείνοι οἱ
 ἀφελικοὶ, ὅπου θέλουσι νὰ πολυπραγμονοῦσι καὶ νὰ ἐξετάζουσι μετὰ
 περιεργίαν ἀρήτας οἰκονομίας καὶ ὁπασίας καὶ δὲ τὸν ἀλύφει ὅπου γί-
 νουται δὲ τὸν θῆ εἰς εὐδαιμονίας, καὶ ὅπου λέγουσι κρυφὰ εἰς τὴν καρ-
 δίαν τῶν ἀνῶν, πῶς ὁ Θεὸς εἶναι προσωπολήπτης, ἀλλὰ οἱ οὐδοῦτοι εἶναι
 καὶ γνωρίζουται πῶς εἶναι γηνήματα τῆς ὑπεροφάνειας καὶ τῆς
 ἐπαρσεως. Εὐρίσκεται πολλὰς φορὰς ὁ δάμων τῆς φιλαργυρίας καὶ
 ὑποκρίνεται τῆς ταπεινώσει, ὁποῖος καταπεθῶντας τὸν ἀνῶν νὰ μὲν
 δίδῃ δὲ τῆς φιλαργυρίας σου, καμνίεται πῶς τὸ καμνίει δὲ νὰ φθ-
 γη τῆς ἀνθρωπαρέσκεια. Ἐ δὲ εὐρίσκεται δάμων τῆς κρυφῆς ἐξουσίας, ὡς
 καὶ τῆς φιληδονίας, ὁποῖος μὰς παρακινᾷ νὰ καμνίει ἐλεημοσύ-
 νῳ, δὲ νὰ μπορέσωμεν νὰ καμνίει τῆς ἄβυσσος ἑαυτῶν ἀμαρτιῶν.
 λοιπὸν ἀνὰ δὲρίσκωμεθὰν καθάρσι ἀπὸ τῆς ταπεινότητος τῆς κρυφῆς
 ἐξουσίας καὶ τῆς φιληδονίας, μὲν πεισώμεν νὰ καμνίει ἐλεημοσύ-
 νῳ εἰς καθετόπον. Εἶπαι πινὲς πῶς οἱ δάμονες ἐναντιῶνεται ἀλ-
 λήλων τῶν, ἀμὴ ἐγὼ ἐγνώρισα, πῶς ὅλοι ξεξέχριστὸν τῆς ἀπώλειαν
 μας. Ἡ προαίρεσις ἡ ἐδικήμας, ἔ ὁ καλὰ τὸς πόθος, ὅπου γίνου-
 ται ἀπὸ τῆς σωματικῆς τῆς θεοῦ προφθάνει πᾶσαν λογίς ἐργασίαν πνεύ-
 ματικῆς ἐπιθυμίας ἐτζη ἐξωτερικῶν, ὡς καὶ ἐσωτερικῶν, καὶ ἡ κρυ-
 πτῶν, ἡ φανεράν, καὶ ὅταν δὲν βάλωμεν θεμέλιον τῶν προτέρων, δὲ εὐ-
 τερον δὲν ἔχει σωθήθειαν νὰ ἀπολυθᾷ. Ἀνὰ εἶναι καὶ καθὼς λέγει ὁ
 ἐκκλησιαστικὸς καθε πρᾶγμα ὅπου εἶναι ὑποκάτω τῆς οὐκ ἔχει τὸν ἴδιον
 τοῦ καρὸν, καὶ ἀνάμεσα εἰς ὅλα εἶναι καὶ τὰ ἱερά τῆς πολιτείας μας
 τῆς μοναχικῆς πράγματα, δὲ σοχασοῦμεν λοιπὸν ὅτι μελῶς ἀνὰ φανε-
 ρται, ἡ πρᾶγμα, εἰς ποῖον καρὸν ἔχει νὰ γίνετα, καὶ εἰς καθε καρὸν ἀς
 ζητήσωμεν κείνα ὅπου πρέπει νὰ γίνουται. δὲ ἡ ὅπου ἀγωνίζουται
 νόμιμα, ἔχουσι καρὸν τῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος δὲ τὰ πάθη. Ἐ
 καρὸς ἐμπαθείας, καὶ ταραχῆς τῶν παθῶν, δὲ τῆς νηπιότητος ἔ ἀ-
 κατερίων κείνων ὅπου ἀγωνίζουται. καρὸς τῆς πολεμείν κατὰ τῆς ἐχ-
 θρῶν, Ἐ καρὸς τῆς ἡτυχεῖν. καρὸς δακρύων, καὶ καρὸς σκληροκαρ-
 δίας. καρὸς ὑποταγῆς, καὶ κρυφῆς τοῦ πρὸς ἀσπῆν. καρὸς νησιείας, καὶ
 καρὸς

Ἐκκλησι.

λ

λ ε

καρδίας γένεως τοῦ φαγητοῦ. καρδὸς πολέμου ἐναντίον τῆς ἐχθροῦ μας
 καρμίου, καὶ καρδὸς νὰ θανατόνωμεν τὰς σαρκικὰς πόρνας καὶ τὰ
 κινήματα τὰ αἰσθητικὰ. καρδὸς τῆς χιμῶνος τῆς ψυχῆς, τῆς θλίψεων καὶ
 τῆς πειρασμῶν, ὅ καρδὸς τῆς γαλιῆς τῆς νοῦς μας. καρδὸς λύπης τῆς
 καρδίας, ὅ καρδὸς χαρᾶς πνευματικῆς. καρδὸς νὰ διδάσκει πινὰς.
 καὶ καρδὸς νὰ μανθάνῃ καὶ νὰ ἀκούῃ ἀπὸ ἄλλοις. καρδὸς τῆς μελυσμῶν
 ἴσως ἴσθ' ἢ τῶ ὑπερηφάνειαν. καὶ καρδὸς καθαρισμοῦ ἀπὸ τοῦ μελυσμῶν
 μετὰ πεινώσιν, ἰσομελογῶντας τὰς ἀμαρτίας μας. καρδὸς νὰ πολε-
 μεύῃ μετὰ ἐχθρῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων τῆς ψυχῆς μας, καὶ καρδὸς
 ἀνίσεως ἔ βεβαίας ἀγάπης. καρδὸς νὰ ἡσυχάζωμεν, καὶ καρδὸς νὰ
 δίδωμεθαι εἰς δ' ἐλείας ἀναγκαίαις, ἀμὴ ὅχι ἄτακτες. καρδὸς πε-
 σούχης ἀκαταπαύσου, ἔ καρδὸς ὑποηρεσίας χωρὶς καμίας ὑπόκρισι.
 Μὴ ζητῶμεν λοιπὸν νὰ κἀμνωμεν πρὶν τῆς καρδίας, τὰ πράγματα ὅτι
 θέλοισι νὰ γίνωμεν εἰς τὸν καρδόντως, καὶ νὰ ἀπαλούμεθαι ἀπὸ μίαν
 ἐ πρὸθυμίαν ὑπερήφανον, μὴ ζητῶμεν εἰς τὸν χιμῶνα, ἐκεῖνα ὅπου ἔστι
 τῆς θέρου. μὴ δὲ εἰς τὸν καρδόν τῆς ἀόρου, γυροῦμεν τὰς θημονίας
 καὶ τὰ δράγματα. ἴσθ' ἢ καρδὸς εἶναι νὰ ἀσένη ἴνας μετὰ κόπω ὅ με
 ἰδράτας, ἔ ἄλλος καρδὸς εἶναι νὰ θείξῃ τις μεγάλας ὅ ἀνεκδιήγη-
 τοῦ χαρίτας. ἴσθ' ἢ ἀν' δὲν κἀμνωμεν ἔτση, δὲν θέλωμεν ἔχει οὐδὲ εἰς
 τὸν καρδόν, ἐκεῖνα ὅπου ἔστι ἴδια τῆς καρδου νὰ τὰ δίδει. ἴνας κατ' οἶκον
 νομίαν ἀνεκδιήγητον τῆς θεῆς, ἐπήρασιν ἀπ' αὐτὸν πῶς ὅσας ἀπαμοι-
 βὰς ἔ ἀπαποδόσθῃ τῆς κἀμνωτῶς πρὶν πρᾶ νὰ κἀπιάσοισι. ἴνας ἀνα
 μετὰ ὅπου ἔκασπάζασι. ἔ ἴνας ὕσπερα ἀπὸ τοῦ κἀμνω τῶς, ἔ ἴνας ἄλ
 λοι εἰς τὸν καρδόν τῆς θανάτουτῶς. ἔ κἀμνη χρείαν νὰ ζητήσωμεν ποῖος
 κατὰ τοῦ τοῦ εἶν ταπεινότερος ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἔ ἰρίσκομεν ποῖος βέ-
 βαία ἐκεῖνοι οἱ ὕσπεροι, ὅπου ἐπήρασιν ὕσπερα ἀπὸ τοῦ κἀμνω τῶν. Κα-
 μίαν φορὰν ἔρχεται ἢ ἀπόγνωσις ἀπὸ τῆς πλῆθος τῆς ἀμαρτιῶν, ἔ ἀπὸ
 τῆς βαρὸς τῆς ὡιδότος, καὶ ἀπὸ λύπῃς ἀνυπακούητον, ὅποτεν ἢ ψυχῆ
 ἀπὸ τῆς πῆδος τῆς λαβωματῶν τῆς ἀμαρτιῶν κατὰ βαπτίζεται ἔ κα-
 ταβυθίζεται, καὶ ἀπὸ τῆς βαρὸς τῶς κατὰ πονίζεται εἰς τὸν βυθὸν τῆς
 ἀπὸ τῆς ὡιδότος. καὶ κἀμίαν φορὰν ἔρχεται ἢ ἀπόγνωσις ἀπὸ ὑπερηφάνειαν
 ἔ ἔπρσιν, ὅποτεν λογιάζωμεν τοῦ ἑαυτοῦ μας ἀνάξιον ἐκεῖνου τῆς
 πῆματῶς ἢ τῆς ταλαπωρίας εἰς τὴν ὅποιαν ἐπίσασμεν. ἀμὴ ὅποιος
 σκοπήσει ὅτι μελῶς, θέλει ἔρει ἔπειτο τῆς ἰδῶμα καὶ εἰς τοῦ δ' ὅ ἐτού-
 τῶ. εἰς τὸν ὄνα, ἴσθ' ἢ ἰδ' ὅθηκε λοιπὸν χωρὶς καμίας ἴσθ' ἢ φορὰν εἰς τὰ
 πᾶθη. εἰς τὸν ἄλλον, ἴσθ' ἢ κἀμνεται εἰς τὴν ἀσκησιν ὅλοτελῶς με

Περὶ ἁπο-
 γνώσεως.

μίαν καὶ ποίαν δαὴ γνώσιν, εἰ ὁπωσὶν πράγμα ἐστὶ ἀπρεπον καὶ ἀσύμφω-
 νον, ἀλλὰ ἐμείνον ὅπου ἔχει τὴν πρώτην ἀπέγνωσιν τὸν θεράπειει καὶ
 ἰατρῶν ἢ ἐγκράτεια ἀπὸ τῆς παιδείας καὶ ἢ καλῆ ἐλπίδα. καὶ ἐμείνον
 ὅπου ἔχει τὴν δ' ὄψιν, ἔχει βιωθήσαν τὸν ὑμῶν ἢ ταπεινώσεις, εἰ-
 τὸ, νὰ μὴ κατακρίνη κανόνα. Δὲν πρέπει νὰ θαυμάζωμεν, οὐδὲ νὰ
 πρᾶξεν ἰζωμῆσαν, ὅπου τὴν βλέπωμεν ἰνὰς καὶ μετέρομυται ἐργα-
 ποιηρὰ, καὶ ὁμῶς λέγουσιν λόγια καλὰ. Δὲν ἴσμεν ἢ τὸν ὄφιν ἐμεί-
 νον ὅπου ὀρίσκετον εἰς τὸν πρᾶδ εἰσαν ἢ φόνωντας ὄν ἢ ὑπερηφάεια τὸν
 ἐχάλασεν. ἐτίθη παθόντες καὶ ἐμείνοι ὁποῦ ἀπὸ οἰνοσιν καὶ κροσὸξίαν
 τως διδ' ἀσκοισὶν ἐμείνα ὅπου δὲν ἐδοκιμάσασιν οὔτε μετρώσιν, οὔτε
 μὲ πρᾶξιν. Εἰς ὅλα σου τὰ ἔργα καὶ τὰ πολιτεύματα ὅπου καὶ μνεις,
 εἴτε ὑποτακτικὸς εἶσαι, εἴτε καὶ εἶσαι ἀσκητικῆς μοναχόσου χωρὶς
 ὑποταγῆς, ἢ εἴτε νὰ βλέπομυται. εἴτε νὰ μὴ βλέπυται, ἢ σωμα-
 τικὰ ἔργα εἶν, ἢ πνευματικὰ, ἔχει τὸν τὸν τύπων εἰς τὸν κανόνα, δεῖ
 νὰ δεχταίης, αἰ τὰ ἐργάζεσαι τὰτα κατὰ τὸ θέλημα τῆς θεῆς, ἢ ὄχι. 16
 τὸ θεῶν νὰ εἶπῶ, ὅπου τὴν ἡμεῖς οἱ εἰσαγωγικοὶ καὶ ἀρχαροὶ ὅπου τῆ-
 δ' ὄψιν εἰ καὶ μνωμεν ὅ, ἢ ἔργον εἰ αἰ εἶναι καλόν, καὶ ἀπὸ τὴν τε-
 λείωσιν ἐξουοῦ τῆς ἔργου δὲν πρᾶνωμεν εἰς τὴν ψυχῆμας πῶς ὀπί-
 ραν ταπεινώσιν ἀπ' ἐμείνω ὅπου εἰχαμεν, δὲν μὲν φαίνεται νὰ εἰ με-
 τέρομῆσαν αὐτὸ εἰ ἔργον κατὰ τὴν, ἢ μικρὸν εἶν, ἢ μετᾶλλον. εἰς ἡμᾶς κ'
 λοιπὸν τοῦ ἀρχαροῦ μμπορεῖν νὰ εἶν ἐξουοῦ ἢ πληροφορία τῆς θελήμα-
 τος τῆς κυ, ἢ καὶ μνωμεν, ἢ ὄχι. εἰς τοῦ μέσου, ἢ ἔργον εἰς ἐμείνω
 ὅπου πρᾶξασιν, εἶναι σημάδι τῆς θεῆς καὶ θελήματος, ἢ ἀναχόρησις
 ἀπὸ τοῦ φολέλλου. εἰς τὸν τελείωσιν εἶναι σημάδι πῶς εἰ ἔργον ὅπου
 καὶ μνωμεν εἰ κατὰ τὸ θέλημα τῆς θεῆς, ἢ αὔξησης καὶ εἰ πλῆθος τῆς θεῆς κ'
 καὶ φῶτος. Εἰς ἡμᾶς ὅπου λογαριάζομυται καὶ κρίνομυται μικρὰ σημά
 εἰς τοῦς μεγάλους δεῖ ἢ εἶν ἐμείνοι τελείωσιν, ἢ ὄχι δὲν εἶν μικρὰ; ἀμὴ
 ἐμείνα ὅπου λογαριάζομυται ἀπὸ τοῦ μικροῦ, μεγάλα, δὲν εἶν κατὰ
 πᾶσαν ἀνάγκην τελείωσιν. Οἱ ἀέρας ὅπου τὴν καθαρῶν ἢ ἀπὸ τῆς νύκτα,
 δείχνη λαμπρότερον τὸν ἥλιον, καὶ ἢ ψυχὴ, ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὴν λ'
 ἀκούσιν πρᾶξιν εἰς ἐμείνωσιν τῆς πρᾶξιν καὶ ἢ ἔργον εἰς ἐμείνωσιν,
 εἰ ὅπου ἢ ἐμείνωσιν συγχωρήσεως, θεωρεῖ εἰ φῶς ἀληθῶς τῆς θεῆς χά-
 ριτος. Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ἢ ἁμαρτία. καὶ ἄλλο ἢ ἀρτία. καὶ ἄλλο
 ἀμείωσιν. εἰ ἄλλο, πάθος. καὶ ἄλλο, πῶμα, ἐμείνωσιν ὅπου δ' αὔξηση
 με τὴν βοηθεῖν τῆς θεῆς νὰ ζητᾶ τὴν διαφορὰν ἐτοιμῶν, ἀς τὴν ζητᾶσα λ'
 νερὰ. ἢ ἁμαρτία εἶναι πρᾶξιν καὶ πρᾶξιν τῆς θεῆς καὶ ἢ ἔργον

εὐτολῶν τῶν δεσπολικῶν εἰς ἔργον, ἢ εἰς λόγον, ἢ καὶ εἰς συγκατάθε-
 σιν λογισμῶν. Ἀρχὴ αἴτιον, νὰ μὴ κἀμνη ἵνας τὰ ἔργα τῆς θεᾶς. καὶ μέ-
 λεια εἶναι, νὰ κἀμνη πῖνας τὰ ἔργα τῆς θεᾶς, μὰ μὲ βραθυμίαν Σόκνη-
 ρίαν. τὸ πάθος εἶναι ἡ βεβῶα καὶ δυσκολοδύγαλτη πρώτη ἐ συγκα-
 τήθεσις τῆς διανοίας εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ βλάπτουσι. πῶμα εἶναι, ὅποταν
 ἡ ψυχὴ πέφτει εἰς ἀπισίαν, ἢ εἰς κωρυὶ εἰς σαρκικὴν ἀμαρτίαν. Εὐρί-
 σκουῦται πῖνες, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰ πνόμελαινα χαρίσματα ἐπωνεῖσι καὶ
 μακαρίζουσι πῶλαστέρον πῶρα ὅλα εἰς θαυματουργεῖν, ὅποταν θαυμα-
 τουργᾶ ἵνας, καὶ κἀμνει εἰς ἄλλα ἔργα πνόμελαινα ὁποῦ φαίνουται
 φανερά, δὲν γνωρίζοντας ἐτῶτοι πῶς εὐρίσκουται πολλὰ ἄλλα ὑψη-
 λότερα ἀπὸ τῆς εἰς χαρίσματα εἰς ἀπόκρυφα, καὶ δὲ τῆς εἶναι πῶλα βέ-
 βαια, εἰ δὲν χανουῦται ὄνομα. Εἰ κείνος ὁπῶ εὐρίσκουται τελείως καθα-
 ρισμένος ἀπὸ τῶς ἀμαρτίας, βλέπει μὲ κἀποίαν ἐμαρτύουσαν τῶ
 ψυχῶ τῆς πλησίον τευ εἰς ὅ, ἡ πάθος εἰς ἀν εὐρίσκουται, εἶναι ὅπῶρε-
 πῆς, καὶ εἰς τὴν πῶρα εἶχει βαλμύρην τῶ ἀγάπῆς σου, καὶ κἀμνει
 μὴ βλέπει τῶ οὐσίαν αὐτῆς τῆς ψυχῆς. μὰ κείνος ὁποῦ ἀκούει πῶ
 κἀπει, καὶ δὲν εἶναι τελείως, γνωρίζει τῶ δὲ θεῶν καὶ τῶ ἀγάπῆς τῆς
 ψυχῆς, καὶ εἰς ἡ πῶρα κλίνει, ἀπὸ σοφισμῶν τῶν ἰδιωμάτων ὁποῦ
 φαίνουται ἔξω εἰς εἰς κωρυὶ. Πολλαῖς φοραῖς ὄλῆρον πῶρμαθαρίσειν
 ὄλον τὸ δόσος, καθὼς καὶ μία ξύπα μικρὴ εἰς εἰς σαρκίετι, ἢ εἰς
 εἰς κἀκάραβι, ἐχάλασεν ὄλον ἐμπεῖον ὁποῦ ἡτορε μαζωμῶρον μὲ μεγά-
 λον κόπον. καὶ εἶναι ὁνοῦς, πῶς κἀλλιον εἶναι ὄλιγη κατάνυξις δὲ νὰ
 λιάνη καὶ νὰ καθαρίζη ἵνας τὰς ἀμαρτίας σου, πῶρα γῆλια ἰζηωτερικᾶ
 χαρίσματα, καὶ μία μικρὴ εἰς ὄλος πωνηροῦ λογισμοῦ ὁποῦ εἰς εἰς
 εἰς τὸν νοῦ καὶ γῆνη συνκατήθεσις, ἐχάλασε τὰ καλὰ νοήματα τῆς ψυ-
 χῆς. Εὐρίσκει ἡ κἀποία ἀνάπαυσις εἰς τῶ ἐχθραῖ μας σάρκα, ἡ ὁποία
 ἰζηωτᾶ τῶ δυναμιν τῆς νοῦς, καὶ ὁμοῦ δὲν πῶρα κἀ τῶ πῶρασι τῆς
 σάματος, ἢ εὐρίσκουται πολλὴ κατάνυξις ἢ ταλαπωρία τῆς κωρυίς,
 ὁποία μᾶς λογὶς μὲ τῶ κίνησιν τῶ νοῦς κινᾶ καὶ τὰς κινήσεις τῆς σαρ-
 κῆς, καὶ τῆς τὸ γίνετα ἀπὸ τῶ πάντορον οἰκονομίαν τῆς θεοῦ, δὲ νὰ τα
 πενῶνα μὲ δαν καὶ νὰ μὴ θαρῶμεν εἰς τῶ δυνάμιν μας, ἢ εἰς τὰ
 ἔργα μας, ἀμὴ εἰς τὸν δῖ ὁποῦ μὲ ζόπεν ὁποῦ δὲν γνωρίζουμε ἡμεῖς
 θανατῶνει τῶ σάρκα τῶ ζωτᾶνῆν. Ὅποταν ἰδῶμεν ἵνας νὰ μᾶς
 ἀπαύσει κατὰ τῆ, ἀς βλέπη θοῦμεν νὰ μὴ πῶρμα μάλιστα πε-
 ρίτον θάρρος πῶς ἐκεῖνους, δὲ νὰ εἰδῆνα πῶρα εἶχε φύσιν νὰ χαλᾶ
 εἰς τῶ ἀγάπῆν, καὶ νὰ γῆνα καὶ νὰ κἀμνη τὸ μῖος, ἀπὸ εἰς θάρρος

ὅ πολὺ, καὶ ἡ παρρησία. Ἡ νοερά Γνώσις, καὶ ἕ νοερὸν καὶ ὠρανότα-
 τον ὀμμάτι τῆς ψυχῆς, εἶναι πλὴν καθαρὸν, καὶ περιὰ πᾶσαν λο-
 γισ ἀλλω ἰδεῖν, Ἐ πᾶσα ἄλλον εἶδος κλισὸν ὑσερα δπό τὰς ἀσωμά-
 τους οὐσίας, ἤ ἡρω ἐδὴ ἀγγέλους. Διὰ τῆτο πολλαῖς φοραῖς καὶ καί-
 ποιοι ἐμπαθεῖς ἀπὲ πῶ περιῖσιν ἀγάπῳ ἐποῦ ἔχουσιν εἰς ἄλλας ἔ
 ψυχαῖς, ἡδωθηθῆσαι νὰ Γνωρίσουσι τὰ νοήματά τως καὶ μάλιτα ἐπό
 ταν δὲν κατὰ πονί ζουσι ται ἀπὸ τῆς σαρκικαῖς ἐπιθυμίας εἰς τὰ πάθη,
 καὶ εἰς τοὺς ῥύπους τῆς ἀμαρτίας. Ἀν ἕνα καὶ εἰδὲτα πρᾶγμα εἶναι
 ἐναντίον τοιοῦτο ζόπως εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ φουσι καὶ εἶναι χωρὶς ὄλλω, ἡ-
 ρου εἰς τὸν νοῦν, ὡς τὸ ἐνυλον, ἡ ρου τὸ κωρμί, ἐπειδὴ ὁ νοῦς ἔ
 Διὰ πῶ αὐλίαν εἶναι ἀναφορὸς, καὶ τὸ κωρμί Διὰ τὸ βαρὸς τῆς ὑ-
 λης, κατωφερὲς, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναγινώσκει, ἀς νοεῖς λεζό κληρον.
 Τὰ παρατηρήματα σιμά εἰς ἐκεῖνος ὁποῦ ὑρίσκειται εἰς τὸν κόσμον,
 εἶναι ἐναντία τῆς προνοίας τῆς θεοῦ ὁποῦ ἔχῃ εἰς ἕ γῆμος τὸ ἀνθρώπινον.
 καὶ σιμά εἰς ἡμᾶς τοῦ μοναχοῦ, ἐναντία ὡνοῦται τῆς νοεῖς Γνώσεως, ἔ
 Διὰ ἡ ἐμποδίζουσι πῶ θεωρίαν, καὶ τὸν θεῖκὸν φωτισμόν. Οἱ κωρμι
 κη, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχῃ ἀδενεῖς εἰς πῶ ψυχῆν, καὶ ἀτελεῖς, ἀς γνω-
 ρίζουσι πῶ ἐπίσκεψιν Ἐ τὸν συχασμόν τὸν ἀπληχτικὸν ὁποῦ κέ μινεῖ
 ὁ θεὸς εἰς αὐτοῦ ὡς εἰς ἀβρῶς ἐδὴ τῆς συμφορῆς τοῦ κωρμίου,
 δπό τοὺς κινδύνους, καὶ ἐπο τὸ ἔξω πφρασμοῦ ὁποῦ τῶς συμβαί-
 νοσι. μά οἱ τέλφοι ἀς γνωρίζουσι πῶ βιαιώτην ἐπίσκεψιν τῆς θεοῦ εἰς
 αὐτῶ δπό πῶ ἐκχυσὴν καὶ πῶ παρουσίαν τῆς ἀγίου πνεῦ ὁποῦ τῶς γίνε-
 ται, ἕ δπό πῶ αὐξήσιν τῆς θεῖκων χαρισμάτων. Εὐρίσκειται κωρμιος
 δ αἰμων ὁ ὁποῖος ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς, ὁποῖαν πέσω μῆ εἰς πῶ κλί-
 νῳ, ἕ πολεμᾶμας ἕ δ οξαρδί γειμας με πονηραῖς ἕ ρυπαραῖς ἐν
 θύμισις, Διὰ νὰ μᾶς κέ μινεῖ με τὸ νὰ μὲν συκνώμειδαν, δπό ὀκνη-
 ρίαν εἰς πρὸς ὀχλῶ, ἕ με τὸ νὰ μὲν ἀρμά τῶν κωμειδαν ἐναντίον τοῦ, νὰ
 δπό κωμειδαν εἰς ρυπαροὺς καὶ ἀκαθάρτους λογισμοῦ, καὶ νὰ θεω-
 ρῶ μῆ συχασερά ἕ ἀποπα ὀνειράτα. Καὶ ὑρίσκειται ἄλλος δ αἰμων
 ὀνομαζόμενος πρὸς ὀχλῶς τῆς πονηρῶν πινδύματων, ὁ ὁποῖος παρὸ-
 θῶς ἀφοῦ ἔξυπνίσω μῆς δέχεται, καὶ κωταμολυῖ με πονηροῦ
 λογισμοῦ τὰ πρῶτα νοήματα τῆς ψυχῆς μας. Διὰ τῆτο λοιπὸν δίδε
 ἕ ἀφιέρωνε τὰς πρώτας ἀπαρχὰς τῆς ἡμέρας σου, ἡ ρου τοὺς πρῶ-
 τους σου λογισμοὺς ἕ τὰ διανοήματα, εἰς τὸν ἕν, Διὰ ἡ ὀλη ἐκεῖνη
 ἡ ἡμέρα θέλει εἶσαι ἐκεῖνου ὁποῦ πῶ πᾶση πρῶτα. Εἰ διηγήθηκέ-
 μου κωρμιος καλλώτατος ἀγωνιστῆς μοναχὸς ἐνα λόγον μίαν φορὰν ἕ
 ξισιν

ξιονά ἀκροῦσθ' ἡ δὲ ἀπό καθένα, λέγωντάς μου, πῶς ἀπό ταχύτερα ἀπ' αὐ-
 τῶν τῶν πρώτων ἐώραν, γνωρίζω τὸν δρόμον τῆς ἡμέρας ὅλης. Πολ-
 λαῖς εἶν' εἰςράτες καὶ τῆς δυσθέειας, ἄλλ' νὰ ἀφίση ἱναὶς τῆς θύ, ὅ τῆς
 ἀπωλείας. ἄλλ' τῆτο πολλαῖς φοραῖς κάποιος ἀπίτιασάμενος ἔ σὶαν-
 ἡμέμος εἰς ἄλλον εἰς κενένα καλόν, συμβαίνει ἢ συμφωνά καθολικά
 μετ' ἄλλον εἰς ἄλλο καλλίτερον, ὁ μὲν ὁ σκοπὸς ἔ τῆ δ' ὅ εἶναι διαφέ-
 ρος σιμᾶ εἰς τὸν δῆ. Πολεμῶσιν οἱ δ' ἄμμενες ἔ πάχουσι νὰ μᾶς πε-
 ρακινῆσιν ἢ νὰ εἰπωῦμεν κατένα λόγον ἄτοπον ἢ νὰ κάμωμεν τίπο-
 τας κακὸν ἄλλ' τοὺς πειρασμοὺς ἐποῦ μᾶς συμβαίνουσι, ἔ ὅσταν δὲν
 δειμηθοῦσι νὰ μᾶς νικήσωσι εἰς τῆτο, ἐρχόμενοι κρυφά εἰς ἡμᾶς, μᾶς
 κινῶσι νὰ διχαρισῶμεν τὸν δῆ μετ' ὑπερηφάνειαν καὶ μετ' κενοδ' οἰσῶν
 πῶς σικήταμεν. Ἐ κενὸι ὅσ' ἔκωντας εἰς ζῶπιν τῶν ζῶν ἐφρονού-
 σιν τὰ ἀνω καὶ οὐράνια πράγματα ὅ ἐπολιτ' ἴδουσαν εἰς τὰ καλὰ
 ἔργα ὅ εἰς τῶν ἀρετῶν, ὅσταν χωρισθοῦσιν εἰς τὸν θάνατόν τας ἀπὸ ἔ-
 κωρμι, ἀναβαίνουσι μετ' ἓ ἓνα τῶς μέρος τῆς ψυχῆς εἰς τὸν οὐρανόν, τὸν
 ὅποιον ἠγαπήσασι. ἀμὴ ἐκεῖνοι ὅσ' οὐ ἐφρονούσιν τὰ κάτω ἔ γῆνὰ
 πράγματα, παλῶσιν κάτω, ἄλλ' ἢ ἀναμεταξὺ ἐκεῖνῶν ὅσ' οὐ χωρί-
 ζοῦνται, δὲν εἶναι ἄλλος ὅποιον νὰ ἔκει εἰς τὸ μέσον τας. Ἐ νὰ ἀπὸ
 τὰ κλίσματα, ἦ ζῶσι ἢ ψυχῆ, ἔλαβε τὸ εἶναι τῆς, καὶ τῶν οὐσίαν τῆς
 εἰς ἄλλο καὶ ὅχι εἰς τῆ λόγον τῶν, ἦ ζῶσι εἰς τὸ κωρμι. ἔ εἶναι θαυ-
 μαστόν, πῶς ἢ ψυχῆ χωρὶς ἐκεῖνοι εἰς τὸ ὅπιον ἐπῆρε τῶν οὐσίαν τῆς
 ἔχει φύσιν νὰ ἔκει εἰς τῶν ἐαυτῆν τῆς, καὶ νὰ ζῆ χωρὶς ἕλλη. Αἱ μη-
 τέρες, ἦ ζῶσι ἀφ' ἀρετῆς ἀγχιμαῖς καὶ καθολικαῖς, ζῶσιν πῶς δισε-
 βεῖς θυγατέρας, ἦ ζῶσι τῆς μερικαῖς ἀρετῆς. καὶ τῶν μητέρας, ὁ κῆ.
 ὁμοίως δὲν εἶν' ἄσπρον καὶ ἄπρεπον πράγμα, νὰ δ' ἐλυθῆ ἱναὶς ἐπῆρε
 τὸν πειρηματόν κατένα ὅ εἰς τὰ σὶανῆα, ἦ ζῶσι εἰς τῆς κακίαις. ἄλλ' ἢ
 καὶ εἰς αὐτῆς ἀγχιμαῖς, ζῶσιν τῆς μερικαῖς, καὶ τῶν καθο-
 λικῶν ζῶσιν ὅσ' ἐβολος μετ' ἢ ὑπεβολῆν τῆς πειρασμῶν, καὶ μετ' ἢ
 ἀπ' ἢ τῆ. Ὅμοῦσ' αἶς, μᾶλλον δὲ, ὁ θεὸς ἄλλ' τῆ μωσέως ἔδρισεν εἰς τῆ
 νόμον, νὰ μὴ τυχὴν εἶναι φοβιτ' ἐξάρης νὰ δ' ἔγῃ εἰς τῆ πόλεμον. ἔ τῆ
 πῶν δ' μαζὶ καὶ ὁ ἀνθρώπος ὅποιον εἶναι ὑπερέμενος, καὶ δ' ἔκτος εἰς τὰ
 πάθη τῶν κωρμίου, δὲν πρέπει νὰ δ' ἔεται εἰς τὸν κίνδυνον τῆς πειρα-
 σμῶν, ἄλλ' νὰ μὴ γίνεται ἢ ἐρχάτη πᾶν τῆς ψυχῆς μετ' ἢ ἄλλο καὶ
 πᾶν ἔστι ζῆμιος παρὰ τῶν πῶν πῶν τῆς κωρμίου. ἢ καὶ ἐκεῖνος
 ὅποιον εἶν' ἔδειλός ἔ φοβάται πῶν κῆποις, δὲν πρέπει νὰ γίνεται μονάχος,
 μήπως ὑπερα ἀρ' οὐ τῆς νὰ ζῆ ὅλως διόλου πῶν δ' μαζὶ καὶ, ὑπομείνη

Δευτ. π.

θη' απ' αυτους, αν ηθελαν εἶσαι & εἰαν τὰ ἐκείνα οπου τως εθελασιν
 ειπει εις τον σκοπόντως τῶν ερωτώντων, & αν δὲν εθελαν εἶσαι καὶ πολ
 λα πανδυματικοι εκεινοι τωσ' οποιωσ' εθελαν ερωτησει, Αλλ' τι δὲν εἶν
 αδικος ο θεος να ἀφήσῃ να ἀπατηθουσι αὐ ψυχῆς εκεινων, οπου ἴτα πε
 νωθῆκασι με πῖσιν καὶ ἀκκακίαν εις τὴν συμβουλιῶν καὶ τὴν κρίσιν τῶ
 πλησίοντως. Αλλ' τι αν κελῶ καὶ εθελαν εἶσαι καὶ εκεινοι οπου ερα
 τηθῆκασι βουβοι & χωρις λόγον, ἀλλ' ὁμως εκεινος οπου λαλει εις
 εκεινωσ', εἶναι χωρις ὕλιν, καὶ ἀόρατος, ο οποιωσ' κατέχει & οἰκονομα
 τὰ λόγια καὶ ταῖς ἀποκρίσεις εκφῶν οπου συμβουλεύουσι, κατὰ τὴν
 ἰ χρείαν & τὴν ἀξίαν εκεινων οπου ερωτῶσιν. Ε' κεινοι οπου ἀκλουθησα
 σιν εις τον προειρημένον κανόνα χωρις καμίαν ἀμφιβολίαν, εἶναι γε
 μάτοι καὶ πληρωμένοι πολλῶν ταπεινοφροσύνων. Αλλ' τι αν εἶν' & τῶ
 προφήτου, εις τὴν μελωδίαν καὶ τον ἦχον οπου ἤκαμεν τῶ ψαλτηρίου, γ.
 τῶ εφανερῶθηκεν ἡ δ' ὕσκολη λύσις τῶ προβλήματ' εκεινου οπου τον
 εἶχαν ερωτησει εκεινοι οἱ βῆσι βασιλεῖς, πῶσ' μάλλον πρέπει να πι
 σῶσωμεν, πῶσ' ο θεος θέλει ἀποκαλύψει εις μίαν καρδίαν ταπεινῶ
 τῆς νοεῶσ' & λογικῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία χωρις καμίαν σύγκρισιν εἶναι
 πλέα τελειότερη & ὑψηλότερη ἀπὸ τον ἦχον τῶ ἀψύχου πράγματος,
 μα πολλοι οπου ἀπὸ τὴν ὑπερφανείαντως καὶ ἀπὸ τὴν αὐτοαρέσκεια
 κ' τως, δὲν ἠδ' ὠνηθῆκασι να ἀποκλήροσιν ἐπὶ τὸ τέλος & ἐλαφρόν κα
 λὸν ἤχου να ὑπακούουσιν εις ταῖς βουλαῖς καὶ εις ταῖς ἀποκρίσεις τῶ
 πατέρων & ἀδελφῶν, μα ἐπαγχαζόμενοι ἀφ' αὐτῶσ' με ὀλίγη
 γνώσιν, να καταλάβουσι εκεινον οπου εἶν' ἀράεσον τῶ θεῶ, μᾶς ἐδιηγ
 θῆκασι πολλὰ καὶ ἀσφορα πῶσ' εἶματα, καὶ κρίσεις ἀγίων πῶσ' ζῶ
 π' ε' ζου. Τινες γυροδύωντας τα εἶτ'τα, ἐχωρίτασι τον λογισμόντως ἀπὸ
 παῖσιν λογῖς προσωπῶσιν, καὶ ἐμπαθέσ' τως θέλημα καὶ εις τὴν μίαν
 & εις τὴν ἀλλῶν βουλεῶν τῆς ψυχῆς ἤχου & εις εκεινῶν οπου βεβαιώ
 νει, καὶ εις εκεινῶν οπου εἰαν ἰαίνεται, καὶ πῶσ' ἐνώντως τον νοῦντως εις
 τον θῆ με εἰα θερμὸν πῶσ' ἀκκακίον καὶ πῶσ' ἀκκακίον, γυμνὸν καὶ σερεμέ
 χ' νον ἀπὸ τὸ θέλημάτως, εις ὀλίγας ἡμέρας ἐπετύχασι τὴν γνώρισιν
 τῶ θελήματ' οζου, με εἰα ἀπὸ τούτωσ' τωσ' δ' ὕσ' ὅσ' ποσ', ἡ με θεϊκῶ &
 ἀγγελικῶ ἐμψνῶσιν οπου τως ἐγίνηκε μέσατως, & ἐλάλησει εις τὴν
 καρδίαντως, ἡ ἐς ὠντας να ἀφανισθῆ τελείως καὶ να χαθῆ ἀπὸ τὴν ψυ
 χλιώτως ἡ μία ἀπ' εκεινῶσ' τῶσ' εἰνοιαισ' οπου εἶχασιν, ἡ τῶ να, ἡ τῶσ' χ.
 λ' οπου ἦτονε εἰαν ἰα τῶ θελήματ' οζου τῶ θεῶ. ἄλλοι ἰνὲσ' πάλιν ἀπὸ ταῖς
 πολλῶσ' θλίψεσ' καὶ θορύβουσ' & ἐμπόδισματ' ὁσ' οπου ἠκλουθησασιν

Βασκ. δ.
γ.

α. παρ. β.

εις εκείνον όπου επιχειρούσασιν να κείμουν, εγνωρίσασιν πως εκείνο ε
 πράγμα δεν ητονε κατὰ τὸ θέλημα τῆς θεῆς, κατὰ τὴν διδασκαλίαν
 ἐκείνου όπου εἶπεν. Ἡ θελήσασιν να ἔλωρῃν εἰς ἐστὴς μίαν, καὶ δύο
 φορὰς, καὶ ἐμπόδιεμας ὁ σατανᾶς. Καὶ ἄλλοι πάλιν ἐκ τῆς ἐναντίας
 διὰ τὴν ἀεὶ ληψίαν (σωτηρίαν καὶ βοήθειαν) όπου πέρνουσιν εἰς ἐκεῖνο
 πράγμα όπου ἔχουν να κείμουν, εγνωρίσασιν πως ἐκεῖνον ἦτονε διά-
 ρεσον καὶ διαπόδεκτον εἰς τὸν ἦν, κατὰ τὴν γραφὴν όπου λέγει, πῶς
 καθ' ἑαυτὸς όπου ἀγαπᾷ καὶ δελεῖ να κείμῃ καλὸν, βοηθᾷ, ὁ σωεργά
 ζῆται ὁ θεός. Ἐκεῖνος όπου ἀποκητενεῖς τῆς λόγου του τὸ ἦν διὰ φωλι-
 σμόν, ὁ ἐμωδουσιν θεϊκῶ, ἔχει (ωρήθειαν να πληροροῦται ἐτῆ εἰς
 τὰ πρᾶγματα όπου ἔχουσιν βίαν, ὡς ὁ εἰς ἐκεῖνα όπου ἔχουσιν ἀγαμο-
 νίω, μετὸν δ' ἄλλοτερον βόσκον όπου εἶπαμεν, ὁ χ μετὸν κερὸν. Να ἀμ-
 φιβᾷλλει ἰσῆς εἰς τὰς κρίσεις ὁ δέκρῖσες τῶν πρᾶγμάτων, καὶ να εἰσὶ
 ἀπληροφόρητος πολὺν κερὸν, εἶν σημάδι μιᾶς ψυχῆς κερὸς ὄξου, ὁ
 όπου δὲν ἔχει εἰς τῆς λόγου της φωτισμόν θεϊκόν. Δὲν εἶν ἄδικος ὁ θεός,
 όπου να σφαλίζει τὰ ἀσλάγγρατου ἐκφῶν ὅτι τῆς κατακρούσει ὁ
 πῆρα καλοῦσιν μετὰ τῶν ἰσῆς. Κάμνει χρεῖαν να ζῆπῆται εἰς ὄλα ὁ
 σκοπὸς διὰ τὸν ἦν, ἐτῆ εἰς τὰ πρᾶγματα τὰ βίασμῆ, ὡς καὶ εἰς
 ἐκεῖνα όπου χρεωσοῦσι να ἔχουσιν ἀγαμονίω, δελεῖ ὅλα τὰ πρᾶγματα
 όπου εἶναι καθάρια διὰ τὸν ἦν λόγῆς πρῶτα θείαν, καὶ διὰ τὸν ἦν
 λόγῆς μολυσμόν τῆς θεῆς ἡματός μας, ὁ όπου γίνουται καθολικῆ δελεῖ τὴν
 ἀγάπῆ τῆς θεῆς, ὁ δὲν δι' ἄλλο πρᾶγμα, καλὰ ὁ να μὴ εἶν εἰς τῆς
 λόγου της πλεῖστος καλὰ, ἀλλ' ὁ μὸς εἰς ἡμᾶς θέλουσι λογαριασθῆ
 ὡς καλὰ, δελεῖ να θέλωρῃ να γυρδῶρῃ τὰ πρᾶγματα όπου περ-
 νοῦσι τὴν δὲν ἡμῶν μας, τούτη ἡ ζήτησις, δὲν ἔχει εἰς τέλος χωρὶς κίνδυ-
 νον. Ἀνεκδιήγητᾶ εἶναι τὰ κρίματα τῆς κῦ όπου γίνουται εἰς ἡμᾶς,
 δελεῖ τὴ πολλὰς φορὰς θέλει να εἶν κρυπτόν εἰς ἡμᾶς εἰς θέλημά του με-
 θαμιασῶ οἰκονομίαν ὁ μετ' ὄφελος εἰς δικῆν μας, γνωρίζοντες πῶς αἱ εἰς
 μάθωρῃ κίσλας, ἔχουρῃ να εἶ πῆρα κούσωρῃ, ὁ δελεῖ τῆς εἰς ἔχουρῃ να
 λάβωρῃ πρῶτα σότερίαν πτωρίαν. Μία ὀρθῆ καρδιά εἶν ἐλεύθερη διὰ
 τὴν σοικιλίαν τῶν πρᾶγμάτων, ὁ διὰ τὸν ἦν ἀβεβαιοτήτα ὁ διὰ τὸν ἦν
 τα, ἡ ὅποια ὀπιθυμοῦσιν μένον να ἀρῆση τῆς θεῆς, ἀσφαλῶς ὁ χωρὶς κα-
 τὰ κίνδυνον πλεῖ εἰς εἰς καράβι τῆς ἀκακίας. Εἶναι κῆποιαις ψυ-
 χῆς ἀνδρῶν, αἱ ὅποιας μετ' ἀγάπῆ τῆς θεῆς, καὶ μετὰ πένωσιν καρ-
 δίας ἐπιχειροῦσι να ἐράζουται καὶ ἐκεῖνα τὰ ἔργα όπου εἶν ἔξω διὰ
 τὴν δὲν ἡμῶν μας, καὶ εἶναι καὶ καρδίας ὑπερήφανες, όπου δελεῖ ὀπιθυ-
 μίαν

μίαν ἐπαίνου κέκμησθαι εἰς αὐτὸ ὄν εἰς ταῖς σωματικαῖς ἐργασίαις. Δὲ
 ἢ πολλὰς φορὰς ἐχρῆσθαι σκοπὸν οἱ ἐχθροίμας οἱ δάμονες νὰ μᾶς κατα
 πύθοιεν ἐκεῖνα ὅπου πόδας δόισι τῷ δ' υἰαμίνμας, Δὲ νὰ ἀφίνωμῃ,
 καὶ νὰ μὲν κέκμησθαι ἀπὸ ἀκιδίανμας καὶ ἐκεῖνα τὰ πράγματα ὅπου
 εἰ
 ἠυρόμέδαν, δὲν μπορῶντας νὰ τὰ κέκμησθαι ἐκεῖνα, καὶ τοιοῦτο
 βόσως νὰ κέκμησθαι νὰ μᾶς ἐμπάξοι καὶ νὰ μᾶς γελοῦσι μεγα
 λάτατα. Εἶδα πινὰς οἱ ὅποιοι εἶχασιν ταῖς ψυχῆς ἀδολογημαίς, καὶ
 τὰ κωρμία ἀχαμισμεία, καὶ Δὲ εἰς πλῆθος τῶν πησιμάτων τως,
 ἀναγκαζήκασι νὰ κέκμησθαι μεγάλα πράγματα, καὶ ἀγῶνας ὅπου ἐπε
 εἰ
 ρίος δόισι τῷ δ' υἰαμίντος, καὶ ὁμος δὲν ἐδ' υἰαμίντασι. τῶν ὁποίων
 τῷ μετάνοιαν εἶπα ἐγὼ πᾶς ἐκρίνετον σιμᾶ εἰς τὸν δ'ν πλῆα ὄγλυγο
 ρύτερα ἀπὸ εἰς μέζον τῆς ταπεινώσεως τως πρᾶ ἀπὸ εἰς πλῆθος τῶν
 κέκμησθαι. Καμίαν φορὰν ἢ κακὴ ἀναξοφὴ εἶναι εἴη τῶν ἐχά
 των κακῶν. καὶ καμίαν φορὰν καὶ ἢ ζωναξοφὴ μετῷ κακῷ ζω
 εἰ
 ξοφίαν εἶναι ζωεργὸς τῆς κακῶ. ὁμος πολλὰς φορὰς καὶ μία
 ψυχὴ ὅπου εἶναι διεστραμμένη καὶ ἀτυχη, φθαίει καὶ ἀπατήτης νὰ
 πέτη εἰς ἀπώλειαν. ἐκεῖνος ὅπου χωριδῆκα, ἐλδ' ἠερωθῆ ἀπὸ ταῖς δ' ὑα
 πλώτης ἀλλίαις, ὁμοίως ἐλδ' ἠερωθῆται καὶ ἀπὸ τούτην τῷ ξίτην. ἀμὴ
 ἐκεῖνος ὅπου ἔχει τῷ ξίτην, εἰς πᾶσα τόπον θέλει εἶσαι ἀδ' ὀκίμος καὶ
 κ
 πονηρὸς, καὶ μὲ πολλὴν κέκμησθαι θέλει ἐμπορέσει νὰ διορθωθῆ. Δὲ ἢ οὐ
 δὲ πινὰς δόισκεται νὰ εἶναι πλῆα σερειὸς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἢ ζουμ ἀπὸ
 τὸν ἀγγελὸν ὅπου ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν Δὲ τῷ κακίαντου. Πρέπον
 εἶναι νὰ παύωμῃ ὡμὴν καθετήσωμῃ πρῶτην καὶ δ' ὑτέρην φορὰν εἰς
 ἀπίστους οἱ ὅποιοι κέκμησθαι κακῶ μετ' ἐμᾶς, μὰ κέκμησθαι ὅπου
 κ
 θέλοισθαι νὰ μάθωμῃ τῷ ἀλήθειαν δὲν εἶη πρέπον νὰ λείπωμῃ νὰ τῶς
 κέκμησθαι παντοῦμα καλὸν εἰς βεργεσίαν, πλὴν καὶ μετ' ὅ τοῦ δ' ὑο ἐπέ
 τους ἀδ' ὀκίμος μέδαν Δὲ νὰ σηοί ζωμῃ τῷ καρδίανμας. Πολλὰ
 εἶναι ἀλόγος εἰς ἀνοῖς ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπος, ὁ ὅποιος ἀκούωντας ταῖς ὑπὲρ
 φύσιν ἀρετὰς ὅπου εἶχασιν οἱ ἄγιοι, πῶς εἶσαι εἰς ἀπῆγνωσιν τῆς ἐαυτῶν
 χ
 Τυχσίαντας πλῆα ὄγλυγορύτερα νὰ κέρνη καλὸν παραδ' ἠγμαι εἰς δ' ὀρ
 θωσιν Δὲ ἕνα ἀπὸ τῶν τὰ δ' ὑα πράγματα. διὰ τὴν ἢ παρακινῶσι τοῦ
 πρὸς μίμησιν τως μὲ τῷ ὅσταν ἀνδρείαν, ἢ πρὸς πολλὴν κατάγνωσιν
 καὶ φανέρωσιν τῆς ἀδολογημαίς εἰς τῷ ὅσταν δόισκεται, καὶ εἰς τὴν θέλην
 τὸν ὀκίμος μετ' ἠερωθῆται ταπεινώσιν. Εἶναι πινὰς δάμονες ἀνέ
 λ
 ἐθαρτοὶ πονηρότεροι ἀπὸ τοῦ πονηρῶς, οἱ ὅποιοι μᾶς συμβουλεύουσι
 νὰ μὲν κέκμησθαι κωναξοίμας τῷ ἀμαρτίαν, μὰ θέλοισθαι νὰ ἔχωμῃ

ὁρὸς πῆταν
 γ.

σημείωσαι
πόσον κα-
κὸν εἶναι,
μὲ κακὸν
παράδειγ-
μα, ἢ λό-
γους νὰ
φλάπη π
ρὰς, ἢ πη-
σίος του.

καὶ ἄλλους συντρόφους μας εἰς Ἐκκλησίαν; Διὰ νὰ μᾶς παρασκευάζεσθε
χαλεπυτέραν ἤ κέλευσαν. Εἶδα καὶ ἐμαθεὶν ἄλλος ἀπὸ ἄλλον μίαν
ὠμότητα πονηρὰν, καὶ ὁμοῦ ἐκεῖνος ὅπου τὴν ἐδίδε, διαγέρονται
ταὶ εἰς τὸν αὐτόντου, ἤρχισεν νὰ μετανοᾷ, καὶ ἔπαυσεν διὰ τὸ κακὸν,
ὁμοῦ δὲ τὴν κακὴν ἐργασίαν τῆς μαθητικῆς, ἢ μετανοοῦν ἢ ἀνεχθῆ-
ρις δυνάμει, Διὰ τὴν δὲν ἐκτίσασεν ὅσον ἐδιδάσκον καὶ ἐχρεώσεται νὰ
ἐγγάλη ἐκεῖνον τοῦ τὸν μαθητικὸν ἀπὸ τὸ κακὸν παράδειγμα, ὅτι
τὴν διαμονὴν τῆς ἀμαρτίας Πολλὴ κατὰ ἀλήθειαν εἶναι, πολλὴ, καὶ δύ-
σκολον νὰ νοηθῆ ἢ πονηρία τῆς πονηρῶν πένων τῆς δαμονίας, καὶ ἀπὸ ἐλί-
γιστο βλέπεται καὶ γνωρίζεται ἐλογιάζω οὐδὲ ἀπὸ ὀλίγου ὅλη ἡ πο-
νηρία. ὡς ὅταν ξυφοῦμεν ὅτι χορτάμεν, ἀνευνοῦμεν ὡς νὰ
ἡμεῶν ἐγγραφεῖς, καὶ ὅταν νησ δύνωμεν καὶ παραπρωροῦμεσαν,
βυθίζομεσαν ἐλευθέρως εἰς τὸν ὕπνον, ἐκείνας κενάχοιμας ἐῖς ἡσυχίαν,
σκληρύνομεσαν, ὅταν εὐρίσκαμεσαν μετ' ἄλλους, ἡμεῶν διὰ
βίης καὶ ἐκατάνυκτοι. Ὅταν λιμῶσώμεν ἀπὸ τὴν τῶν ἐκέρ-
τειαν, πειράζομεσαν εἰς τὸν ὕπνον κενάχοιμας. καὶ ὅταν ἡμεῶν καλὰ
χορτάτοι, ἀπομύνομεν χωρὶς καμίας κείραξιν. ὅταν εὐρίσκαμε-
σαν πτωχοὶ καὶ εὐδεις, γίνομεσαν σκοτεινοὶ, χωρὶς φῶς καμίας ἐυ-
λαβείας, ἐκατάνυκτοι, μα ὅταν πτωχοὶ καὶ κενάχοι, γίνομε-
σαν ἰλαροὶ, πασιχαροὶ, καὶ εὐκατάνυκτοι. Ἐκεῖνος ὅπου δὲ ὠρεται νὰ
γνωρίσῃ τὰς ἀγίας ἐκείνων τῶν πραγμάτων, καὶ νὰ τὰς διδάξῃ εἰς
ἐκείνους ὅπου δὲν γνωρίζουσιν, οὐδ' ἔχουσι τοιοῦτον φῶς, ἀς τὰς διδά-
ξῃ μετ' αὐτῶν βίβλιν τῆς βίβλου, ἢ ἡμεῖς εὐδοκίμως ἀδούλοισι εἰς
τέτοιαις λογίσι πράγματα, ὁμοῦ λέγομεν ἐγὼ, ὡς τέτοιαις λογίσι
μεταβολὴ δὲν γίνεται πάντοτε ἀπὸ τοὺς δάμονας, μα καμίας φορὰν
καὶ ἀπὸ τὴν σύμφορῶν καὶ ἀνακρίτων τῆς ῥυπαρῆς καὶ ἀκαθάρτου
σαρκικῆς παχύτητος ὅπου δὲν κατέχω ὡς ἐδόθη καὶ ἐπεριδέθηκα
εἰς τὴν φύσιν μας. Διὰ τοῦτο Διὰ νὰ μωροῦσώμεν νὰ διακρίνωμεν
τὴν ἀγίαν τῆς μεταβολῆς τῆς προφητικῶν πραγμάτων, ἢ ὅποια εἶναι
δύσκολον νὰ γνωρισθῆ ἀπὸ ἡμᾶς, ἀς παρακαλέσωμεν μετὰ καθαρὸν συ-
νηθῶς, καὶ ἂν εἶναι καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν πρὸς δαμονίας, καὶ τὸν καρόν
τῆς δυνάμεως καὶ γίνεται πάλιν μιᾶς λογίσι ἐκεῖνον ὅπου γίνεται, θέλο-
μεν γνωρίσει καὶ πᾶσαι ἀνάγκη πᾶσι εὐτο δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς δάμο-
νας, μα ἀπὸ τὴν φύσιν μα πολλὰς φορὰς θέλει ὅτι θεὸς νὰ μᾶς ευερ-
γετὰ οἰκονομικῶς μετὰ τὰς ἀνάγκαις, Διὰ νὰ μᾶς ταπεινώσῃ καὶ νὰ χαλᾷ
μετὰ τὴν ὑπερηφάνειάν μας. Χαλεπὸν καὶ δύσκολον πρᾶγμα εἶναι
κατὰ

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

κατὰ ἀλήθειαν νὰ ἐρδινά ἕνας καὶ νὰ περιεργάζεται τὸν βυθὸν τῆς κρη-
μάτων τῆ θεοῦ, δὲ ἡ οἱ περιέρρησι καὶ οἱ περίσσα ἐξετασαί. ταξιδεύ-
ουσι εἰς πολλοὺς κινδυνώδεις τόποις, με δὲ καράβιτῆς ὑπερηφα-
νείας τως, ὁμως Δὲ τὴν ἀδελφείαν τῆς πολλῶν, κάμνει χρεῖαν νὰ εἰσῶ
μὲν ὀλίγα ἕνα. Ἡ ῥώπσε ἕνας ἕνα θεωρητικὸν ἀθροῦσον ἀπὸ ἐκείνης
ὁποῦ ἠμῶνται νὰ βλέπεις, δὲ ποῖαν ἀγίαν πληρωρίζωντας ὁ
θς τὰ σφάλματα ἕνων ἀνῶν, καὶ τὴν ἀπώλειαί τως, τοὺς ἐσόλισε μὲ
χαρίσματα καὶ με σημεῖα καὶ θαύματα, Ἐ ἐκεῖνος τῆς ἀπεκρίθηκε,
δὲ νὰ ἀσφαλίσῃ καὶ νὰ βεβαιώσῃ καὶ τοὺς λοιποὺς πνευματικῶς
αὐτοῦ, κατέχοντας ἐκεῖνοι με ἀλήθειαν καὶ βεβαιότητα, πῶς ἀκρῶ
καὶ νὰ λάβουσι Ἐ τοιαῦτα χαρίσματα, ὁμως μποροῦσι νὰ κατακριθοῦ-
σι, καὶ δὲ τῆς νὰ ἀναγκάζονται νὰ ἀρματάνουται με φόβον Ἐ με
ταπείνωσιν. ἡ δευτέρα ἀγία εἶν, Δὲ νὰ κάμνη νὰ γνωρίσῃ, πῶς
ἡ χάρις δὲν σερεῖται τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὸ αὐτεξούσιον, νὰ μὴν μπορῇ
νὰ κάμει κακὸν. ἡ τρίτη ἀγία εἶν, Δὲ νὰ μὴν ἔχουσι εἰς τὴν ἡμέραν
τῆς κρίσεως τί νὰ λολογηθοῦσιν ἐκεῖνοῖ ποῦ ἐπέσασιν εἰς τὰ σφάλμα-
τα, δὲ πὶ εἶχασι δὲ αὐτεξούσιον, καὶ εἶχασι καὶ τὴν χάριν καθὰς καὶ
οἱ ἀγιοι. Οἰνόμος τῆς μωσέως ὡς ἀτελής πρὸς ἀσεί, νὰ προσέχει ὁ
ἀνὸς εἰς τῆς λόγουτου. με ὁ χριστὸς ὡς τελειότατος ὁποῦ εἶν, μᾶς ἐ-
παράγγειλεν ἔξω ἀπὸ τῆς το νὰ ἐξέβῃ καὶ ἡ τὴν διόρθωσιν τῆς ἀδελ-
φοῦμας, λέγωντας, ἀ σφάλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς ἐσένα, ἡ τὰ λοιπὰ.
Αἱ εἶν καὶ ὁ ἔλεγχός σου καὶ ἡ ὁπί τῆς ἡμῶν σου, μᾶλλον δὲ ἡνεθεσίασε
με τὴν ὁποῖαν διορθῶνεις τὸν ἀδελφόν σου, θέλει εἶσαι καθαρά ἀπὸ
πάθος, καὶ ταπεινή, μελιωδὸν δύσης νὰ πληρώσῃς τὸ πρὸς ἡμῶν σου πρὸ-
σάγμα τῆς θεοῦ, καὶ μάλιστα εἰς ἐκεῖνους ὁποῦ ἀπὸ δέχονται τὴν του
θέτησιν, με ἀ σφάλῃ καὶ ἀπὸ δὲν ἔφθασες εἰς τῆς το τὸ μέρον τῆς ἀρε-
τῆς νὰ κάμνη τὴν διόρθωσιν χωρὶς πάθος καὶ με ταπείνωσιν, κά-
μνε καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ παραγγέλλει ὁ νόμος τῆς δουλείας, ἡ γρῶν ἔχε
τὴν ἐννοίαν τῆς ἐαυτῆς σου. Μὴ δὲν θαυμάζεις βλεπῶντας καὶ τοὺς
φίλους σου νὰ σὲ ἐχθροῦνται ὁπίταν τοῦ ἔλθῃς, Δὲ πὶ οἱ τοιοῦ-
τοι ὁποῦ εἶν ἔλαφροι εἰς τὸν νοῦν καὶ δὲ κακοὶ ἀπὸ φόβον, εἶν ἐργαλεῖα
με τὰ ὁποῖα ἐργάζεται ὁ δαίμων Ἐ μάλιστα ἐναντίον τῆς ἐχθρῶν τως,
Ἐ ἐκείνων ὁποῦ ζωὴν καταδικάζεις. ἔρχεται μὲν νὰ θαυμάζωμαι περισ-
σα εἰς ἐνα πρᾶγμα ὁποῦ βλέπεται εἰς ἡμᾶς πῶς ἔχοντας ἡμεῖς συ-
νεργοῦ καὶ βοηθοῦ εἰς τὰς ἀρετὰς τὸν παντοδύναμον θεόν, καὶ τοὺς
ἀγγέλους, καὶ εἰς τὰ ἐναντία πάθη τὸν πονηρὸν δαίμονα μοναχὰς δὲ

Σημειώσατε
καλῶς ἐν
ρώτησιν.

Διδασκ. δ.
Ματθ. ιβ

ὁμως κλίνομεν πλεονάζοντα ὄντα ὑπερῶς καὶ μετὰ πλείονα ὀφεισμοὶν εἰς τὰ
 πάθη, παρά εἰς τὰς ἀρετάς. μα ἐγὼ οὐτε θέλω, ἔτε δ' ἐπινοῶμαι νὰ ὀμι-
 λῶ ἄλλὰ τὰ καταλεπῶς. Ἀν εἴηαι Ἐ ὄλα τὰ κλισὰ πρᾶγματα ἀρί-
 σκην) εἰς τὴν φύσιν τῶς καθῶς Ἐ ἐχθρῶσι, πῶς εἴμαι εἰκόνα τῆ θῦ,
 καὶ ἀνακατόνομαι μετὸν πηλὸν, καθῶς λέγει ὁ μέγας χρηρῶριος,
 πῶς ἔπεσεν ὁ ἀνθρώπος; ὁμως ἔπειδὴ ὁ ἀνθρώπος δὲν ἐφύλαξεν ἐκεῖ
 νὴν τὴν ἀρχὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἦτονε κλισμῶς, ἠδὲν ἔσεν αὐτεξέσως,
 καὶ ἐλαβῶθηκε δὲ τὴν ἀμαρτίαν τῆς παρακῆς, τῆς ἐπιθυμίας, Ἐ
 τῆς ἀγνωσίας. αἱ εἶναι λοιπὸν, καὶ κἀποὶν ἀπὸ τὰ κλισὰ πρᾶγματα,
 ἦροισι ἢ φύσιν ἢ αὐτὴν εἶναι ἄλλη, παρά καθῶς ἐκλήθηκεν ἀπὸ ἀρ-
 χῆς, ἦροισι δοσμένη εἰς τὴν ἀμαρτίαν, ἄλλὰ τὸ κατὰ πᾶσαν ἀνάγκη
 κὴν ὀρέγεται τῆ συγγροῦς τῆς πρᾶγματός, ἦροισι τῆς ἀμαρτίας. μα
 ἔπειδὴ ὁ ὄρος καὶ λόγος τῆ θεοῦ ἦ λῶεν εἰς τὸν κλισμὸν, νὰ σώσῃ τὴν εἰ-
 κῶνα τοῦ, καὶ νὰ ἀπαθανάτῃ τὴν σαρκὸς, διδωντάς μας ἐξουσίαν νὰ
 γινώμεθα τέκνα θεοῦ, Ἐ κληρονομήσωμεν, ἔξ τούτου καθεῖς ἀπὸ ἡμᾶς
 χρεῶς εἶναι νὰ πάχει μετὰ θεοῦ λογίς μηχανῆν, ἄλλὰ νὰ εἰπῶ ἔτῃ καὶ με-
 τὴν βοήθειαν τῆ θεοῦ νὰ νικᾷ τὰς κακίας τοῦ ὀρεξέος, ἔξ νὰ δωθῆναι
 νὰ συκώσῃ μετὴν πολιτείαν τῆ ἀρετῆς εἰς τὸν θρόνον τοῦ θεοῦ, καὶ εἰς
 τὴν ἀθανάσιαν ἐτῆτον τὸν πηλὸν τῆς σαρκὸς. Μηδὲ ἕνας λοιπὸν εἰς
 πειρασίζετα πῶς δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀνέβῃ εἰς ἐκεῖνον τὸν θρόνον τῆς θεῖ
 κῆς δόξης, ἔξ ἢ ἡσάται καὶ ἠπόρτα ὁποῦ φέρονε ἐκεῖ ἀνοίχῃ κα με-
 τὰ πάθος τῆ χρεῶς μας. Ἡ ἀκρόασις ἐκείνων τῶν καταρθωμάτων καὶ
 τῶν θαυμασιῶν καὶ ἐνάρετων ἔργων ὁποῦ ἐκείνοι οἱ ἄγιοι πατέρες οἱ
 ἀποστόλοι καὶ ἰδρυτῶν τὸν νοῦν, Ἐ τὴν ψυχὴν εἰς μίμησιν, μα ἡ ἀκρόα-
 σις τῆς διδασκαλίας τῶς, ἔχει (ωθήθειαν νὰ ὀδηγᾷ τοῦ ζηλωτῆς Ἐ
 μίμησις τῶν εἰς μίμησιν τῶν ἔργων τῶς. Ἡ διάκρισις εἶναι μία γνώσις
 ὁποῦ ὄλα ἕνας λύχνος ἀεθούχμος διάχει δ' σκότος τῆς ἀγνωσίας,
 εἶνας γιαγερός εἰς τὴν καλὴν ἔσάταν ἐκείνων ὁποῦ εὐρίσκουσι πλανε-
 μένοι δὲ τὴν ἔσάταν τῆς σωτηρίας, εἶνας φωλίσσμος ἐκείνων ὁποῦ ἀπὸ
 τὸν σκοπισμὸν τῆς καρδίας τῶς, παχῶουσι ψηλαφῶντας. Ὁ διακρι-
 τῆς εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ εὐρίσκει Ἐ μετὸν τῆς ἀγνείας τῆς ψυχῆς, Ἐ ὁποῦ
 χαλᾷ τὴν ἀρῶς ἰαν τῆς, καὶ τὰ πάθη τῆς. κατὰ δ' ὄλοξοποιῶ συμβαίη,
 Ἐ ἕνας θαυμάζουται τὰ μικρὰ πρᾶγματα τὰ καλὰ, ἐπαμῶντας τα
 ὄλα μεγάλα, ἔξ ἢ τῶ τὸ παθῆνοισί, ἢ δὲ τὴν ἐχάτην Ἐ μεγαλώ-
 τατῆως ἀγνωσία, δὲν γνωρίζοντας τὰ μικρὰ πρᾶγματα δὲ τὰ λέ-
 μέγαλα. ἢ μετὸ σκοπὸν ἔξ νὰ ἀποκτήσωσι πλεονάζοντα ὑπερῶς καὶ τε-
 λειότε-

χειρότερον τὰ πειροσφορῶν, ἀλλ' ἵ' ὅσον πλεονεξία μεγαλειότης ἔπαρ
 νοῦσι τὰ καλὰ ἔργα τῆ πλησίοντος, τὸν πλεονεξότερον ἐξουτελίξασθαι
 τοῦ ἑαυτοῦτων. Ἄς ἀγωνισθῆμεν μετ' ὅλων μας τῷ δυνάμιν ὀχρὸ
 νον νὰ παλακομεν, μα καὶ νὰ πολεμοῦμεν μετ' ὅλων δ' ἀμυνας. ἀλλ' ἵ'
 ἐκεῖνος ὅπου παλαίει, ἀλλῶ φοραὴ κτυπᾶται ἔλαβώεται, καὶ ἀλλ
 ῶ φοραὴ λαβώνει. ἀμὴ ἐκεῖνοι ὅπου πολεμοῦσι, πάντοτε διώχουσι
 τὸν ἐχθρόντος. Ἐκεῖνος ὅπου νικήσῃ τὰ πάθη, λαβώνει τὸ δ' ἀμυνας,
 καὶ μὴ νικῶν νὰ εἶναι ἐμπαθής, ἔμετ' ἔτου τὸν ζῶποι ἀπατῶν
 τας τοῦ ἐχθροῦτος, καὶ μὴ νικῶντος ἀπολέμπος ἀπ' αὐτοῦ. Ἀπὸ
 ἠμά-
 ἠηκε ἡ ὑβριδιῆκε καὶ ποῖαν φοραὴ ἵνας ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, ἔς ὄντος
 νὰ μὴ ταραχθῆναι ὑποσπασθῆς εἰς τῷ καρδιαν τοῦ μετ' ἀνυπομονησίαν, καὶ
 λιστα δ' ἡ χαρισῶντος τὸν ἴν, ἐπ' ἡράκει μετ' ὅν τοῦ ἀλλ' τὸν ὑβριδῶ
 του. καὶ ἔτ' ἡ ἡρχισε νὰ κλαίῃ ἀλλ' τῆς ἀπμίας του, χόρῶντος τῷ
 ἀπάθειά του, τῷ ὑπομονῆς, καὶ τῷ προσηκῆτος, μετ' ἄδος πλε-
 σόν. Ἄλλος εἴας ἀπὸ τοῦ ἀδελφῆς ἔς ὄντος νὰ εἶναι παντελῶς μα-
 κρὰ ἀπὸ πᾶσιν λογῆς ὄρεξιν προεδρίας, ἐκαμῶθηκε, καὶ ἔκ. μεν ἀπὸ
 του πῶς τῷ ἐπεθύμα πολλὰ, καὶ ἐκόπιαζε δ' ἐκείνῳ, δ' ἔν νὰ μπόρῃσι
 μετ' ἐκείνῳ τῷ πλεονεξῶ ὀπιθυμῆσαι νὰ ἀπορῆναι ἐλδύδης. Ἄλλὰ
 πῶς νὰ τοῦ διηγηθῶ τῷ κατ' ἀρετῆτα ἐκείνου τῆ ἀββά σεραπίωνος,
 ὅπου ὄντος εἰς εὐφρασίαν ἐπῆσθη μετ' ἄς εἰς εἴνα προνεῖον ἔξ νὰ καμῆ
 ἀμαρτίαν, ἔς ἔσυρε κατὰ ἀλήθειαν εἰς μετάνοιαν ἔς τῷ κατ' ἀρετῆ
 ζῶν ἐκείνῳ τῷ πόρῳ τῷ θαιδα. Κάποιος πάλιν ἔφερε εἰς ἵνα
 ἀπὸ ἐκείνου τοῦ μοναχοῦ ὅπου ἐς ἐκείνῳ εἰς τῷ ἡσυχίαν εἴνα σα-
 φύλι πολλὰ ταχυτέρως, ἔς ἐκείνος ἀπὸ ὅθεν ἐβλάθηκεν ἐκεῖνος ὅπου τῆ ε
 κὶ ἔφερε, εὐφραγῆ μετ' ἄς ὀρμῆν ὀγλύρηλῳ χωρῆς νὰ ἔχη ὄρεξιν, δ' ἔν νὰ
 ἐξαπατήσῃ τοῦ δ' ἀμυνας, δ' ἔχωντας τας πῶς ἦτονε γαστρίμαγος.
 Ἄλλος πάλιν ἔς ὄντος νὰ χάσῃ ὀλίγα ἵνα βαιὰ, ἐκαμῶν αἴτις του
 πῶς ἐς ἐκείνῳ ὅλων τῷ ἡμέραν πικραμῶρος, δ' εἰχωντας πῶς ἡγάπα πε-
 ρίασα ἐκείνα τὰ βαιὰ. Πολλὰ ἔχοντος χρεῖαν νὰ ὑφῆσαι, ἔς νὰ ἐκείνῳ
 ἔτ' ἡ προσεχῆς οἱ τοῦτο, μήπως καὶ δοκιμάζωντας νὰ ἐμπαξῆσθαι ὅθεν
 δ' ἀμυνας, κατ' ἀλήθειαν εἰς ἐμπαξῆσθαι τῷ ἑαυτοῦτων. ἔξ ἵ' ἐτ' ἔτοι β'. παρὸς κα
 εἶν κατὰ ἀλήθειαν ἐκεῖνοι, δ' ἔξ τοῦ ὅποιου εἶν ὁ δόποςλος παυ-
 ρηθ. ε'.
 λος, ἄς δ' εἰχωντας πῶς ἡμέραν πλεονεξία, καὶ ἄς ἡμέραν ἀληθινῶ.
 Ἄν εἴνα καὶ θέλει ἵνας νὰ ἡράσῃ εἰς τὸν ἴν τὸ κορμίτου καθαρῶν,
 καὶ νὰ τῆ δ' εἴη τῷ καρδιαν τοῦ καθαρῶν, ἄς σοχαδῆ ὀπιθυμῆσαι νὰ
 μὴ εἶν θυμῶδης ἔ ὀρῆλος, καὶ ἄς εἶν ἐγκρατῆς, ἀλλ' ἵ' χωρῆς ἔτ' ἔτα
 τὰ

νωντας εις ε' ε' ζ' ο' ρ' ο' ν' τ' η' ς , παρ' ο' θ' ω' ε' κ' ε' ι' ν' ο' ι' ο' ι' α' ν' δ' ρ' ε' ι' ο' ι' τ' ω' ε' τ' α' λ' α' ι' π' ω' ρ' η' -
 σ' α' σ' ι' κ' α' i' β' α' σ' τ' α' κ' i' σ' ι' σ' ι' τ' ω' τ' α' λ' α' ι' ν' α' ν' μ' ε' μ' i' a' ν' ε' α' σ' i' n' ο' λ' ο' γ' i' κ' i' s' , & ε' π' α' i' -
 δ' ε' σ' τ' α' σ' i' n' t' h' n' a' π' e' κ' e' i' s' ε' κ' e' i' θ' e' n' n' a' φ' o' s' t' h' e' m' e' t' a' χ' a' ρ' a' s' t' h' e' m' e' t' a' χ' a' ρ' a' s' i' a' s' .
 Μάχεται δ' υατα ο δ' αμφον τ' η' s' φ' i' λ' a' ρ' h' u' r' i' a' s' m' e' t' e' k' e' i' n' o' i' s' o' p' o' u' d' e' n'
 ε' χ' ρ' o' i' k' a' n' e' i' a' π' r' a' γ' m' a' e' d' i' k' o' n' t' w' s' , d' h' e' n' a' t' o' u' s' y' r' h' e' n' n' a' e' p' i' t' h' y' m' i' s' s' i' s' i'
 n' a' e' x' c' h' o' r' o' n' h' e' i' d' i' k' o' n' t' w' s' , h' e' t' o' x' i' n' o' i' s' , m' a' o' p' o' t' a' n' d' e' n' d' i' u' n' h' e' i' n' a' t' o' u' p' r' a'
 s' a' l' d' u' s' t' h' e' d' a' p' o' t' h' y' g' n' a' m' l' i' w' t' w' s' , t' o' t' e' p' a' l' i' n' t' a' u' s' f' e' r' n' e' i' e' i' s' e' m' e' s' o' n' t' h' y'
 a' f' o' r' m' i' w' t' h' e' s' b' o' n' t' h' e' i' a' s' t' h' y' p' o' w' c' h' a' n' , d' h' e' n' a' t' o' u' s' k' a' m' h' m' e' t' e' s' t' o' n' t' o' n' e' s' t' i' -
 m' o' n' e' k' e' i' n' o' i' s' o' p' o' u' h' e' a' n' e' γ' y' m' n' o' i' k' a' i' t' h' e' o' r' i' t' i' k' h' e' , n' a' x' h' y' s' o' u' s' i' n' u' l' i' k' o' i' o' i'
 a' u' l' o' i' , k' a' i' n' a' p' o' d' i' p' l' e' x' h' o' u' s' i' n' e' i' s' t' o' i' s' u' l' i' m' a' s' f' r' o' n' t' i' d' a' s' t' h' e' k' o' s' m' o' u' .
 Ο' π' o' t' a' n' λ' y' t' o' u' m' e' d' a' s' i' s' p' i' k' r' a' m' o' m' e' d' a' n' d' h' e' t' a' i' s' a' m' a' r' t' i' a' s' m' a' s' , d' h' e' n'
 n' a' m' e' u' m' a' s' s' u' r' e' o' d' a' m' f' o' n' e' i' s' d' a' p' t' i' n' o' s' i' n' , a' s' e' i' t' h' y' m' o' u' m' e' d' a' n' p' a' n' t' o' t' e'
 t' h' y' e' i' t' o' l' i' w' t' h' e' k' y' , o' p' o' u' e' i' p' e' p' r' o' s' t' o' n' p' e' s' o' n' , h' y' o' u' t' o' u' s' k' a' m' n' e' i'
 x' e' i' a' n' n' a' s' i' x' h' a' r' o' u' m' i' k' h' e' k' e' i' n' o' u' o' p' o' u' s' p' a' n' e' i' e' b' d' o' m' i' l' i' t' a' f' o' r' a' i' s' e' p' t' a' .
 Δ' i' s' t' i' k' e' i' n' o' i' s' t' h' e' l' e' i' p' l' h' r' a' s' e' i' s' e' i' s' h' m' a' s' p' o' d' i' a' s' o' t' e' r' o' n' e' k' e' i' n' o' n' o' p' o' u' m' a' s'
 e' p' r' o' s' a' x' e' n' a' k' a' m' a' r' m' h' e' i' s' a' l' l' o' u' s' . m' a' o' p' o' t' a' n' u' p' e' r' h' e' p' a' n' o' u' m' e' s' a' n'
 k' a' i' k' a' u' x' o' u' m' e' d' a' n' d' h' e' t' a' k' a' t' o' r' t' h' a' m' a' t' a' m' a' s' , a' s' e' i' t' h' y' m' o' u' m' e' d' a' n' e' k' e' i' -
 n' o' n' o' p' o' u' e' i' p' e' n' o' t' h' e' i' o' s' i' a' k' a' w' b' o' s' , o' p' o' i' o' s' p' l' h' r' o' s' h' e' o' l' o' n' t' i' n' t' h' e' p' n' d' i' m' a' l' i' k' h' e'
 n' o' m' o' n' , k' a' i' p' l' a' s' e' i' s' e' i' s' a' p' a' t' h' o' s' m' o' n' o' n' , h' y' o' u' e' i' s' t' h' y' u' p' k' l' e' f' r' o' -
 n' i' w' n' k' a' i' u' p' e' r' h' e' p' a' n' e' i' a' n' , t' h' e' l' e' i' e' i' s' a' i' p' i' k' a' n' o' m' o' s' , & p' i' a' s' m' o' r' i' o' s' a' s' e' i' s'
 p' a' r' a' b' a' t' h' e' s' o' l' o' g' a' n' t' h' y' p' r' o' s' a' γ' m' a' t' o' n' t' h' y' t' h' e' i' k' o' i' e' u' r' i' s' t' o' u' m' a' t' a' i' n' e' s'
 k' a' t' a' s' a' s' e' s' p' a' n' h' r' o' w' n' , k' a' i' f' t' h' o' n' e' r' o' w' n' d' a' i' m' o' n' w' n' , o' i' o' p' o' i' o' i' t' h' e' l' h' m' a' l' i' k' h' e' s'
 u' n' a' x' h' a' r' o' u' s' i' n' d' a' p' o' t' o' u' a' g' h' i' o' u' s' s' t' e' l' e' i' o' u' s' a' n' d' r' a' s' , k' a' i' d' e' n' t' o' u' p' e' i' r' a' -
 z' o' u' s' i' , d' h' e' n' a' t' o' u' m' e' u' e' i' s' a' i' l' o' i' s' e' p' a' n' o' n' e' i' s' e' k' e' i' n' o' u' s' , p' o' l' e' m' i' o' n' t' a' s' t' o' u' s'
 x' e' r' i' s' n' a' d' i' u' o' u' m' a' t' a' n' a' t' a' u' s' n' i' k' h' o' u' s' i' . M' a' k' a' r' i' o' i' e' i' s' t' h' e' b' e' t' a' m' a' e' k' e' i' n' o' i' a'
 p' o' u' e' i' n' a' i' a' i' l' o' i' t' h' e' e' i' r' l' i' w' i' s' e' e' t' z' i' e' i' s' t' h' e' l' o' g' o' u' t' w' s' , f' e' r' i' o' n' t' a' s' e' i' s' e' i' r' h' e' -
 n' i' w' t' o' n' e' m' p' o' u' l' o' n' p' o' l' e' m' o' n' t' h' e' s' a' r' k' h' e' s' , k' a' i' k' a' m' n' o' n' t' a' s' t' h' y' s' a' r' k' a' n' a'
 m' i' l' i' w' e' p' i' t' h' y' m' a' k' a' t' a' t' o' u' p' n' d' i' m' a' t' o' s' , a' s' e' i' t' h' y' k' a' i' e' i' s' a' l' l' o' u' s' , k' a' m' n' a' n' t' a' s'
 t' o' u' s' n' a' e' i' r' l' i' w' o' u' s' i' n' a' l' l' i' l' l' o' u' s' t' w' s' , & d' e' n' a' i' p' l' e' g' e' i' t' h' a' s' e' i' s' t' h' e'
 λ' t' o' , a' l' l' e' i' g' w' e' i' d' a' k' a' i' t' h' a' s' o' p' o' u' e' b' a' n' a' s' i' n' e' x' h' r' a' n' e' i' s' a' l' l' o' u' s' , s' i' s' a'
 n' e' k' a' i' e' k' e' i' n' o' i' m' a' k' a' r' i' o' i' . D' i' a' t' h' e' d' u' o' p' n' e' s' e' i' x' a' s' i' n' a' l' l' h' l' o' u' s' t' w' s' m' i' a' n'
 a' g' a' t' i' l' e' p' o' r' n' i' k' i' e' u' , a' m' h' k' a' p' o' i' o' s' a' n' d' r' a' s' g' n' o' s' i' m' o' s' & d' o' k' i' m' o' t' a' t' o' s' e' i' s'
 t' h' y' a' r' e' t' i' l' i' w' , t' w' s' e' g' i' n' h' e' k' i' a' p' o' s' n' a' m' i' s' i' o' s' h' e' e' i' a' s' t' o' n' a' l' l' o' n' , k' a' t' a' b' a' -
 n' o' n' t' a' s' e' i' s' e' k' e' i' n' o' n' e' t' h' o' t' o' n' , o' u' t' o' u' s' t' o' n' u' b' r' i' z' e' , k' a' i' p' a' l' i' n' e' k' e' i' n' o' n' e' i' s'
 λ' e' t' h' o' n' o' m' o' i' o' u' s' , k' a' i' h' o' d' u' w' h' e' t' h' e' k' e' i' n' o' s' o' t' h' r' o' t' a' t' o' s' e' k' e' i' n' o' s' n' a' d' i' a' l' e' x' h' e' t' h' y' p' a' n' h' -
 r' i' a' n' t' h' y' d' a' i' m' o' n' w' n' m' e' t' t' h' y' a' n' t' h' r' o' p' i' n' i' l' i' w' p' o' l' u' k' a' t' e' x' i' a' n' , k' a' i' n' a' k' a' m' h' e' i' s'
 e' k' e' i' n' o' u' s'

Ματθ. ιη.

ἐκείνης ζωῆς δ' ὅμοιος, ὅποσον ἐχάλα τῆς πορνείας τὸν δεσμόν. Ἡ σα-
 νε πάλιν ἑνὴς, οἷο ποῖοι δεῖνὰ τελειώσουσι καὶ νὰ πληρώσουσι μίαν ἐν-
 τολὴν, ἐπαρεβήκασι ἀλλήλῳ, δεῖν ἂν εἶδα κἀποῖους νέους οἷο ποῖοι ἠ-
 γαστοῦσαν ἀλλήλωστος κατὰ θεόν, καὶ ὁμοῦ γνωρίζοντας πῶς
 ἐτοίμη ἡ ἀγάπη τῶς ἐγίνετον εἰς ἄλλου σκαῖδαλον, Ἐ βλαπῆς δ' οὐ
 νῆδός τῶς, ἐξωιβαδίνεσσι νὰ σέκωται καμπόδον κερὸν μακρὰ
 ἀπ' ἀλλήλωστος. Καθὼς εἶναι ἐναντία ἀγάμεισόντως τῆτα τὰ δύο,
 ἤρω οὐ γάμος, ἡ δ' ἐξόδι, τέτοιας λογίς Ἐ ἡ ὑπερηφανία, καὶ ἡ δόξ-
 γνωσίς δὲν ἔχρω καμίαν συμφωνίαν ἐγάμεισά τῶς. ὁμοῦ δυνατὸν
 εἶν νὰ τὰ ἰδῆ ἑνὴς καὶ τὰ δύο ἐπῆτα ὁμάδι εἰς ἐνα ἀἰθροπον δότῳ πῶ
 ἀκατασασίαν τῶ δαίμωνων. Εὐρίσκουται πνίς δότῳ ζωῆς ἀκαθάρσις
 δαίμονας, οἷο ποῖοι εἰς πῶ ἀρχὴ τῆς δόποταγῆς μας, ἡ τῆς πειρασμῆς
 ἔρρωται ὁμπρός μας διηγουόμενοι πῶ ἐρμυείαν τῶ θεῖον γραφῶν,
 καὶ τῆτο ἔχουσι ζωήθειαν νὰ τὸ κἀμνοσσι μάλισα εἰς τῆς καρδίαις
 ἐκεινῶν ὁποῦ εἶν κενὸς ὄξει, καὶ μάλισα εἰς ἐκεῖνοσ ὁποῦ ἐπαυδ ὀυθῆ
 κασι πῶ ἐξωσοφίαν, δεῖν νὰ μπορέσῃ ὀλίγον ἔ κατόλιγον πλανῶ-
 τας τοσ νὰ τοὺς σύροσιν εἰς ἀρεσῆς καὶ βλασφημίας. Ὅπταν ἔρρω
 κούμῳ καὶ παραζήσομέσταν εἰς πῶ ψυχῆ, βλέπωντας πῶς δὲν δότ-
 δέρω) οἱ ἄλλοι πῶ ἐρμυείαν τῆς ἐραῆς γραφῆς ὁποῦ κἀμνομῳ δότῳ
 λόγου μας κατὰ προῶντας τοὺς ἄλλοσ διδασκάλοσ, ἡ ὁπταν χα-
 ρωμέσταν, καὶ ἐκχινώμέσταν εἰς μίαν ἀγαλλίασιν ἀσεμνον καὶ ἀρε-
 πον μὲ αὐταρέσειαν, φάμνωτας μας νὰ λέγωμῳ καλῶ, τότε μποροῦ-
 μῳ νὰ γνωρίσομῳ πῶς ἡ ἐρμυεία μας δὲν εἶν θεολογία, μὰ ὀυκα-
 ρη βαπθολογία, καὶ μάταιολογία τῶ δαίμωνων. Τινὰ πρᾶγματε
 ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ ἐκλιδήκασι ἐπῆρασι δότῳ τὸν δημιουργέντως καὶ κ
 τάξιν καὶ ἀρχὴν, καὶ ἑνὰ ἐπῆρασι καὶ ἀρχὴν, καὶ τέλος. ἀμὴ ἡ ἀρε-
 πῆ ἔχει ἔ τέλος ἀπειρον ἡ ἀτελείωτον. Δὲ τῆτο ἔλεγχῳ ὁ ψαλμο-
 δος τῶ οὐρανίων, εἶδα καὶ ἐσοχάδι κα ἀθε λογίς (σωτελείας ἤρω
 ἀἰθροπίνης τελειότητος τὸ τέλος, ἔ ὅποσον εἶναι ἡ ἀγῶνι ὄσ ζωῆ, ἀμὴ ἡ
 ἐξόδι τῆς ἀπάτης εἶναι πλατεία ἡ ἀπέραντος, ἐπειδὴ ἔαπλώνε) λ
 ὡς καὶ εἰς τοὺς ἔχρω. Ἄν ἔται καὶ ἑνὴς ἐργάται καλοὶ τῶ ἠθικῶν
 ἀρετῶ τῆς πρᾶκτικῆς ζωῆς θέλωσ πορόθῆ δότῳ τούτασ εἰς τῆς θεο-
 λογικῆς ἀρετῆς τῆς θεωρητικῆς ζωῆς, καὶ ἂν ἡ ἀγάπη ποτὲ δὲν παύ-
 οῦ δὲ τελειώνει, ἡ αὐ ὁ κύριος φυλάξῃ πῶ εἰσοδον τοῦ φόβου, καὶ
 πῶ ἐξοδον τῆς ἀγάπης σου, ἀρχήζοντας δότῳ φόβον, καὶ περὶ
 ἡωντας εἰς ἀγάπῆς, ἡ δότῳ κησίς τῆς ἐτοιμῆς τῆς ἀγάπης βέβαια,

φ. αλ. ρ. η.
 ἀ πρὸς κο
 ρηδ. ι γ.
 φ. αλ. ρ. κ.

καὶ ὁμοίως τῆς εἶναι εἶνα τέλος ὅπου δὲν ἔχει τέλος, εἰς τὴν ἐπίαν προ
 κέπτωντας, δὲν θέλομεν παύσει πατὲρ οὐ δὲ εἰς τὴν τὴν ζωὴν, οὐδὲ εἰς
 τὴν μίλλουσαν νὰ πέρνωμεν φῶς ἀπὸ τὸ εἰς φῶς γνώσεως ἀληθινῆς, ἔ
 δξα κρίσεως ἀπάσης τῆς καλοῦ ὅπου εἰκὼν. Καλὰ ἔ θέλει φαῖν ἡ πα
 ράξενον ἴσως εἰς τὸς πολλοὺς ἐκεῖνον ὅπου θέλομεν νὰ εἰποῦμεν, ὁ μὴ
 εἰπωεῖν δὲ θέλομεν. κατὰ τὴν περιηγητικὴν ἀπὸ δὲ εἰς ἡ μάκρην
 ἐγὼ ὀρίζω ἔ ἀποφασίζω, πῶς ὁ χέ μόνον ἀψυχῆ καὶ τῆς ἀγῶν εἰς τὴν
 ἀλλῶ ζωὴν ἀξίαισι πάντοτε προκέπτωντας ἀπὸ δὲ εἰς εἰς δὲ εἰς, ἔ
 ἀπὸ τῶν εἰς γνώσιν, ἀμὴ ἔ κείνας ἀκριμὴ ἀνοραῖς ἔ ἀγγελικῆς
 οὐσίαι δὲν λείπουσι νὰ προκέπτουσιν ἀπὸ δὲ εἰς εἰς δὲ εἰς, ἔ ἀπὸ
 γνώσιν εἰς γνώσιν. Μηδὲν θαυμάσης ἀ εἶνα καὶ καμίαν φορὰ οἱ δὲ ἀ
 μνες μᾶς βάνουσι ἔ καλὰ νοήματα, ἔ ἔπειτα εἶνα ἰώνουσαι κρυ
 φα εἰς τοῦτα, ἔ παρακινουσίμας νὰ μὴ τὰ πῆς ἀνωμεν δὲ εἰς τὸ σκοπὸς
 τῶς εἶν τῆς ἐχθρῶν μας νὰ μᾶς καταπέσει με τῶτον τὸν βόπον πῶς
 ἔνωρίζεσι ἔ τὰ ἐγκάρδιαμας ἐπιθυμήματα, δὲ εἰς νὰ μπορούσι με πλεία
 σκληρότητα νὰ μᾶς πειράζουσι. Μὴ θέλεις νὰ εἶσαι πικρὸς καὶ ἀί
 σπρὸς κριτῆς ἐμεινῶν ὅπου διδάσκουσι μεγάλα πράγματα με λόγια,
 βλέπωντας τοῖς ἐκείνω πῶς εἶν ὀνηροὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ καλὰ. δὲ εἰς τὸ
 πολλῆς φορῆς ἀπεπλήρωσε τὸ λείψιμον τῆς ἔργου τῶς ἠὲ ἀλέφα τῆς λό
 γῶν τῶς. Δὲν ἔχομεν ὅλοι μιᾶς λογῆς ὅλα τὰ χαρίσματα, ἀλλὰ εἰς
 καὶ ποικίαις πόδας δὲ εἰς ὁ λόγος τὸ ἔργον. καὶ εἰς ἀλλοῖς πάλιν εἰς ἔργον
 πόδας δὲ εἰς τὸν λόγον. Ὁ θεὸς οὐτε ἐκαμεινῶτε ἐδημιούργησε εἰς κα
 κὸν. ἡ παρὰ θήησιν λοιπὸν, ἔ ἐπλανηθήησιν ἐκεῖνοι, ὅπου ἔλεγοι πῶς
 νὰ πάθη ὀρίσκειται φισίκα εἰς τὴν ψυχῆν, ἔσωντας νὰ μηδὲν γνω
 ρίβοι πῶς ἡμεῖς ἐμεταλλάξαμεν εἰς πάθη τὰ ἰδιώματα ἐκεῖνα ὅπου
 συσείοι τὴν φύσιν μας, ἔσωντας νὰ τὰ δουλεύωμεν εἰς κακὸν με
 ρικὸν ὡς ἀπὸ δὲ εἰς πῆρα εἰγμα, τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀπορᾶς ὅπου ὀρίσκει
 ται φισίκα εἰς ἡμᾶς δὲ εἰς τεκνογονίαν, τὴν ἐμεταστρέψαμεν εἰς πορνείαν.
 Ὁ θυμὸς ὀρίσκειται εἰς ἡμᾶς φυσικῶς, δὲ εἰς νὰ τὸν χρειάζωμεν κατὰ
 τῆς ὀφειδῆς τῆς νοητῆς, τῆς ἀβόλου, καὶ τῆς παθῶν, ἔ ἡμεῖς τὸν χρειάζω
 μενταν κατὰ τῆς πλησίον μας. ὁ ζῆλος ὀφυσικός εἶν εἰς ἡμᾶς, δὲ εἰς νὰ
 ἀγαποῦμεν καὶ νὰ μιμούμεν τῆς ἀρετῆς, ἔ ἡμεῖς ζήλομεν εἰς
 κακὸν. φισίκα ὀρίσκειται εἰς τὴν ψυχῆν νὰ ἐπιθυμᾶ τὴν δόξαν, καὶ
 τὴν ἀνὸ καὶ οὐρανίαν, ὁ χέ τὴν ματαίαν ἔ γήινον, φισίκα εἶν εἰς τὴν ψυ
 χῆν, νὰ ὑπερηφανύεται, ἀλλὰ εἶνα τὸν τῆς δαιμόνων, με εἰς, νὰ μὴ γέ
 νεται συγκαταθετικῆς εἰς εἰς δὲ εἰς ἀληθείας. ὁμοίως ἔ ἡ χαρὰ εἶν φυσικῶς
 εἰς

Σοφ. α.

εἰς τὴν ψυχῶν, ἀλλὰ ἅνα χαίρεται εἰς τὸν θεόν, καὶ διὰ τὴν δυνάμιν
 τῆς πλησίον τῆς, καὶ διὰ τὰ καλὰ τοῦ ἔργου. Ἐπὶ ἡμῶν δὲ τὴν φύσιν
 καὶ τὴν μνηστικαίαν, καὶ εὐθυμίας μετὰ ὅταν μᾶς καὶ μηδὲν κα-
 κῶν, καὶ νὰ ἐκδικηθῶμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐχθρῶν τῆς ψυχῆς μας,
 ὅχι κατὰ ἀνθρώπων. ἐπὶ ἡμῶν δὲ τὴν φύσιν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ζο-
 φῆς, ἀμὴ ὅχι τῆς ἀσωτίας εἰς τὴν κραπίλλω Ἐπιθυμίαν, Ἐπιθυ-
 μίαν. Μία ψυχὴ πεθυμερὴ καὶ ὅπου δὲν ἔχει ὀκνηρίαν, ἔξυπνὰ καὶ
 ἐγείρει κατὰ τὴν ἐαυτῆς τῆς εὐδαιμονίας. μὰ ὅταν πληθυσθῶν οἱ
 πόλεμοι τῶν πειρασμῶν, ἐπληθυσθῶν ἀκμὴ καὶ οἱ εἴρανοι. Ἐκεῖνος
 ὅπου δὲν λαβώνεται ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ, δὲν θέλει εἰσαφῶθαι. ἀμὴ ἐκεῖ-
 νος ὅπου δὲν βαρύνεται οὐδὲ κουράζεται εἰς ταῖς ζωαρχαίαις τῶν δαι-
 μόνων, καὶ εἰς εὐδαιμονίαν ὅπου τῆ συμβαίνοισι καμίας φορᾶν, θέλει
 δεσποτῆ ἀπὸ τοῦ ἀγγέλου ὡς ἀνδρειωμένος πολεμιστῆς. Οἱ εἰς χει-
 ρὸς ὁ δεσποτῆς ἡμῶν ἀφ' οὗ ἐσάθηκε ζεῖς νύκτας εἰς τὴν γλῶσσαν, ἀνέσθη-
 κε δεσποτῆς δεσποτῆς, καὶ ἐκεῖνος ὅπου θέλει νικήσει ζεῖς ὥρας, ἡ
 δὲν θέλει ἀποθάνῃ. Τρεῖς ἡμέρας καὶ ζεῖς νύκτας, ἐκμῶν εἰς τὴν
 γλῶσσαν ἀποθάνῃς ὁ χριστὸς μας, καὶ ὅποιος εἰς ἐμοῖωσιν τῆ κυρίου μας
 θέλει νικήσει τὴν ἀμαρτίαν τῶν ζεῖων ὥρων, δὲν θέλει ἀποθάνῃ τὸν παν-
 ὄντων θάνατον. τούτοις αἱ ζεῖς ὥρας εἶναι, ἡ μυστὰ καὶ συγχαση-
 ρη προσβολῆ τῆ ἐχθροῦ, ὅταν δὲν τὴν καταδέχεται ἵνα εἰς τῆ λό-
 γου του, μὰ διώχεται, ὁ δὲ ἄλλος εἶναι ὁ ζωδυσμῶν, ὅταν δὲν κρα-
 τεῖ εἰς τῆ λόγου του μετὰ ὀνὴ ἐκείνῳ τὴν εὐθύμῃσιν. ζεῖς εἶναι, ἡ συ-
 κατάθεσις, ἡ ἡ πρᾶξις, ὅταν δὲν καταπειθῆται, ἡ ἀποφασίση νὰ καμῆ
 τὴν ἀμαρτίαν. ἡ ζεῖς ὥρας εἶναι, ἡ νεότης, ἡ μεθυσία τῆς ζωῆς, ἡ
 εὐγρηλατίαν, ταῖς ὁποῖαις ἡλικίας ὀνομάζει εἰς εὐαγγέλιον ζεῖς φυλα-
 καῖς. ἡ ζεῖς ὥρας εἶναι, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, τῶν ὀμματίων, ἡ ὑπε-
 ρηφανία τῆς ζωῆς, ἡ γρηγορία ἡ γαστριμαργία, ἡ κενόδοξία, καὶ ἡ φιλαρ-
 γυρία, ταῖς ὁποῖαις κακίας ὅποιος ταῖς νικήσει, εὐκνησεν ὁλας ὀμά-
 δι. Ἄν εἶναι καὶ κατὰ οἰκονομικῶν παρὰ ὄντων, ἡ ἡλιος τῆς δικαιοσύνης
 ὕστερα ἀπὸ τὸν φωτισμόν του καὶ τὴν ἀνατολὴν τῆ φωτὸς τοῦ ὁποῦ ἔκα-
 μῶν εἰς ἡμᾶς, ἐγνώρισε πάλιν τὴν δύσνητων, ἀναχωρῶντας οἰκονομ-
 κῶς ἀπὸ ἡμᾶς, κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην ἐκεῖνον τὸν κατὰ ὄντων ἐσάθηκε
 κομμῶν ἀπὸ ἡμᾶς Ἐπιθυμίας καρδίας μας, ἐβαλεν εἰς ἡμᾶς εἰς σκό-
 τος τῶν εὐλίφρων, καὶ τῶν πειρασμῶν τῶν δαιμόνων, καὶ ἐνήθηκε εἰς
 ἡμᾶς ἡ νύκτα μιᾶς καὶ ὁποῖας τυφλότητος, καὶ ἐπρόθεως τῆς ψυχῆς, ἡ λ

νήματα και κινήματα τῶν παθῶν, ἡ τῶν λεόντων τῶν λαμμάτων, καὶ ὅλα
 τὰ θηρία τῶν ἀκανθωδῶν παθῶν, τῆς ὀργῆς, τῆς ἀνυπομονησίας, τῆς
 φθόνου, ὅπου ἤθελε προτέρα μισημέρα ἀπὸ λόγου μας, μετ' ἐξίτων-
 τας εἰς ἡμᾶς ἔχε νὰ μᾶς ἀρπάσοι τὴν ἐλπίδα, καὶ τὴν ἐλευθερίαν.
 ζιτηῶντας ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὴν βρωσίν τως, ἤρουν δυνάμιν νὰ μᾶς φέρ-
 ζοῖσι, ἔχε νὰ μπορούσι νὰ ἔχουσι θρέψιμον ἀπὸ τὰ κακάμας, ἢ ἀπὸ τοῦ
 λογιμοῦς, ἢ ἀπὸ τὰ ἔργα μας. καὶ ἀφ' οὗ γνωρίσωμεν πάλιν μετὰ τῶν
 νωσιν τὴν ἀδυναμίαν μας, ἔτι τὴν δυσχρότητα ὅπως ἔχομεν εἰς τὰ πάθη
 χωρὶς τῆς βοηθείας τοῦ θεοῦ, τότε πάλιν ἀνατέλλει εἰς ἡμᾶς ὁ ἥλιος τῆς
 δικαιοσύνης, δι' οὗ τῆς προτέρας χάριτος, καὶ τὰ θηρία συμμαζώνου-
 ται εἰς ἀλλήλους τως, καὶ θέλουσι κολάσει ἡ ἀπαυθὴ ὅχι εἰς ἡμᾶς, καὶ
 εἰς τὰς ζωησιμύμας τως καδοκίμας, εἰς τὰς μαύρας, καὶ καρδίας
 ἐκείνων ὅπου εἶναι δόσμοι εἰς τὰ ἄλογα πάθη, καὶ ὅπου ἀγαθοῦσι
 τὰς ἡδοναίς. Τότε θέλουσι εἰπεῖ ἀλλήλους τως οἱ δάμονες. ὁ θεὸς ἐμε
 γάλωμε πάλιν εἰς ἐλεόςου εἰς αὐτοῦ. καὶ ἡμεῖς θέλωμε τως εἰπεῖ ἐμε
 γάλωμεν ὁ θεὸς τὸ δόξαν σου, καὶ μινώντας πάλιν εἰς ἐλεόςου μετ' ἡμᾶς,
 ἐχρημάμεν ὀφρανόμενοι, καὶ πλήρης χαρᾶς, διαχροντάς μας εἰς εἰς ἡ
 πολεμύτας μας μετὰ τοὺς πειρασμούς, ἡ ἡμεῖς δόκοντας, καὶ νικῶν-
 τας σας μετὰ τὴν ἐνσασιν καὶ ἐναντιότητάς μας. καὶ θέλει πληρωθῆ ἡ ἐπι-
 τα εἰς ἡμᾶς ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐου, ὅπου λέγει. ἰδοὺ ὁ κύριος καὶ θέ-
 ζεται ἐπ' αὐτὸν μιᾶς νεφέλης ἐλαφρῆς, ἤρουν ἐπάνω τῆς ψυχῆς ὅπου
 ἐτυκώθη καὶ ὑψώθη ἀπὸ πᾶσαν λογίαν γνῆνιν ὀφθυμίαν, ἡ θέ-
 λει εἰσεῖ εἰς τὴν καρδίαν, ὅπου ἦτονε προτέρα ἀργυπιακή καὶ ἐσκο-
 λισμένη, καὶ θέλουσι σείσθαι ἡ δὴν ἀπὸ τὴν καρδίαν τὰ εἶδωλα τὰ κα-
 μωμένα μετὰ τὰ χαίρια, ἤρουν τὰ ἐμπαθῆ ἡ πονηρὰ ἔργα, καὶ τὰ πονη-
 ρὰ ἐνθυμήματα τῶν ποδῶν. καὶ ἐτὶ τὴν φωτισμένος ὁ ἀνθρώπος καὶ βοηθη-
 μένος ἀπὸ τὸν χειρῶν, θέλει πορεύσθαι εἰς εἰς ἔσρον σου τὸ σωματικὸν
 καὶ πνευματικὸν ὡς ὅπου τῆς λάμπει ἡ ἡμέρα τῆς θεϊκῆς χάριτος,
 ὅπου εἶναι τῆς ἐσπείρας καὶ τῆς εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Ἄν εἰς αὐ-
 καὶ ὁ χειρῶν ἐσπείρας καὶ νὰ εἶναι παντοδύναμος, ὅμως ἐφυγε σω-
 ματικῶς ἀπὸ τὸν ἡρώδην, ὡς παιδὶ δούουται καὶ ὡς μαθητῶν οἱ
 προπετεῖς, γνωρίζοντας τὴν ἀδυναμίαν τως, νὰ μὴν ῥίπτουσι τοὺς ἑαυ-
 τοὺς τως εἰς τὸν πειρασμὸν, καὶ ἀλλὰ τῶν εἰπεν ὁ προφήτης, μὴ δὲ
 σης εἰς ἀναγκάτων καὶ παραχρῆν τὸν πόδα σου, ἤγουν τὴν περὶ τὸν πόδα
 τὴν πνευματικῶν, οὐ δὲ τὴν ὀρεξίν τῆς καρδίας σου, οὐ δὲ τὴν σερί-
 οτητα τοῦ νοός σου, καὶ δὲν θέλει κριμηθῆναι σου δὲ ὀκνήσει ὁ ἀγγελος ὁ
 φύλαξ

καλ.ρκε.

φύλαξ τῆς ψυχῆς σου. Ἡ ὑπερηφανία πολλὰς φορὰς συμπλέκεται
 καὶ ἐπιμίγνεται τῷ πνύματι κλυτῷ ἀνδρείαν, καὶ θῶς συμπλέκεται τὸ
 χόρδον ὅπου λέγεται σμίλαξ εἰς τὴν κυπαρίσσην. Ἀς ἔχω μὲν πάντοτε ζῶ-
 την τῷ εὐνοίαν καὶ ἔργον, νὰ μηδὲν λογαριάσω μὲν οὐδὲ καὶ μὲν μονα-
 χὸν λογισμὸν πῶς ἔχω μὲν εἰς τὴν λόγου μας κακίαν καλὸν ἀρετῆς, μὰ
 σοχαζόμενοι ὅτι μελῶς τὸ ἰδίωμα καὶ εὐνοίας ἀγαθοῦ, ἀς ἰδῶμεν αὐ-
 τὸν δέρισκεται εἰς ἡμᾶς, καὶ τότε θέλω μὲν εὐρεῖ κατὰ πάσῃ ἀνάγκῃ τὸ
 εἰαυθὺς μας ἐλλίπω εἰς ἀπ' ἐμῶν τὸ ἀγαθόν. Γύρῳε καὶ ζήτη εἰς τὴν
 λόγου σου ἀπαύτως καὶ τὰ σημάδια τῶν παθῶν, καὶ τότε θέλεις ἵνα-
 ρίσει πῶς πολλὰ ἄπο τῆς τα δέρισκεται εἰς ἐστίαν, τὰ ὅποια δέρισκετό
 μὲν εἰς ταῖς ἀρρώσiais, δὲν δ' ὑπόμειναν νὰ τὰ γνωρίσωμεν, ἢ δὲ τὴν
 πολλῶν μας ἀρρώσiais, ἢ δὲ τὴν αὐτὰ τὰ πάθη μᾶς ἔχουσι βαθεῖα κρα-
 τημῶν προτίτερα, καὶ κρατημῶν ἐδουλοῦντος, ὡς ἐτὴν ἐγκαταλιμ-
 πένεται ὁ ἄνθρωπος ἄπο τὸν θεόν. Ὁ θεὸς κρίνει τὸν ἄνθρωπον ὡς τῷ
 προαίρεσιν ὡς προθέσιν τῆς καρδίας του, ἀμὴ εἰς τὰ πράγματα ὅπου
 εἰσέχουται εἰς τῷ δ' ὑαμίνμας ζήτη φιλανθρωπῶς καὶ τὰ ἔργα τῆς
 κλησῶς ὅπου μᾶς ἔκαμε. Μέγας εἶναι κατὰ ἀλήθειαν ἐμῶν, ὅπου
 δὲν ἀφίνει νὰ κάμη ἡπίτας ἀπ' ἐμῶν ὅπου εἶναι τῆς δ' ὑαμίνμας του, μὰ
 μεγαλύτερος εἶναι ἐμῶν ὅπου μὲ ταπεινώσιν ἀναγκάζεται νὰ καμνη
 καὶ ἐμῶν ὅπου περιούσι τῷ δ' ὑαμίντου. Πολλὰς φορὰς οἱ δ' ἀ-
 μωνες μᾶς ἐμποδίζουσι νὰ κάμνωμεν τὰ πλεῖα ἐλαφρότερα πράγμα-
 τα καὶ πλεῖα ἐπιμῶντα εἰς ἡμᾶς, μὰ παρακινούσιν νὰ κάμνω-
 μεν τὰ πλεῖα δύσκολα, καὶ κωπασίαν, καὶ ὀλίγον ὠφέλιμα. Εὐρί-
 σκω τὸν πατριάρχην ἐμῶν τὸν ἰωσήφ, ὅς ἐμακαρίζετον καὶ ἐπα-
 νάτον, ὅχι μὲ τὸ νὰ δέχηται πῶς ἦτονε παντελῶς ἀλλότριος ἄπο τὰ
 πάθη, μὰ μὲ τῷ ἀποστροφῇ τῆς ἀμαρτίας, ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησε νὰ
 πέσῃ εἰς τὴν μίση τῆς μοιχείας. Χρεῖαν καμνει νὰ ζήτησωμεν ὡς νὰ ἴδε
 τῶν μὲν ὅτι μελῶς, εἰς πόσας καὶ πόσας ἀμαρτίας ἢ ἄπο στροφῆ καὶ
 φυγῆ τῆς ἀμαρτίας ἀξιοῦνται νὰ πῶν ἰστέφανον. Διὰ τὸ ἄλλο πρᾶγ-
 μα εἶναι νὰ φέρῃ ἡμᾶς τῷ σκίαν τῆς πονηρίας, μισέωντας ἄπο τῷ
 ἀμαρτίαν, καὶ ἄλλο νὰ προσέχη ἡμᾶς εἰς τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης
 ἀδικαλιζόμενος μοναχὰς δὲ τῷ ἀγάπῃ τῆς δικαιοσύνης τὸ ἀγαθόν.
 Ἡ σιότης, ὡς ἡ τυφλότης ὡς ἡ ἀγνωσία τοῦ νοῦς, εἶναι αἴτια νὰ σπο-
 τήσῃ ἡμᾶς. τὸ σκόνταμα εἶναι αἴτια τῆς πτώματος, νὰ σέφῃ ἡ-
 μᾶς, ὡς τὸ πάσιμον, εἶναι αἴτια τῆς θανάτου. Ἐκεῖνοι ὅπερ ἐσκοιδήκασι
 ἀπὸ τῆς κρασὶ, ἐπὶ θήκασι πολλὰς φορὰς μὲ νερόν, καὶ ἀναβλέψασι
 ὁμοίως

γίν. λ β.

BIBLIOTHECA
 λ β
 λ β

ὁμοίως ἔκεινοι ὁποῦ εἶ) σκολισμένοι ἀπὸ τὰ πάθη, ἐπιφθίμασι μὲ τὰ
 δ' ἀκρυα τῆ (ωξίμου, καὶ ἐσφαθησαν εἰς τὴν πλεονεξίαν σωφροσύ
 νων. Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ἠθόλωσις καὶ ἀνακρίτως τῆ νοῦς μὲ τὴν ὄψι
 θυμίαν τῆς γαστριμαρίας καὶ τῆς πορνείας. ἄλλο ἠθόπλιος ἡ ὀδύ
 σκοπισμὸς ξιγύρου εἰς τὰ γήινα πράγματα. καὶ ἄλλο εἶναι ἠτύ
 φλωσις τῆ νοῦς, ὅθεν τὴν ὄψιν ἀσίου τῆ θελήματός του. ἡ πρώτη ἰαφά
 ται μὲ τὴν ἐκράτειαν. ἡ δὲ ὄψιν πλεονεξίαν μὲ τὴν μονασικὴν ἢ συ
 χίαν, καὶ μὲ τὴν προσοχίαν. καὶ ἡ τρίτη μὲ τὴν ὑποταγίαν, ἡ δὲ τὸν
 ἴν, ἄλλ' ἡ ὄψιν ἐξήνηκεν ὑπὸ ἡκούς ἵνατ' ἐμᾶς ἕως θανάτου. Ἡ μὲν
 ἡ δὲ τὸν ἴνα ὑπὸ εἴματα ἐκείνων ὁποῦ καθαρίζουσι ἐπὶ τὰ κατὰ
 λογιάζοντες πρεπόντως πῶς νὰ εἶναι δύο ἔαιμαθαρσις ἐκείνων ὁποῦ
 φρονούσι τὰ ἀνω ἡ τὰ οὐράνια, ἔκναρθεῖον λέγουσιν ὡς εἰς ὑπέ
 δεῖγμα, ὅ κατὰ κύριον κρινόβιον, τὸ ὁποῖον ξύψι καὶ ἀγάνει τὸν ρυ
 πὸν καὶ τὴν παχύτητα ἔκναρθεῖον τῆς ψυχῆς. βαρθεῖον δὲ κά
 λην, τὴν ἀναχίωσιν, εἰς ἐκείνω ὁποῦ ἐρίψασιν ὄψιν τῆ λογουτως
 τὴν πορνείαν καὶ τὴν μνησικακίαν, καὶ τὸν θυμὸν, καὶ λοιπὸν ἐρχου
 πρὸς τὴ ἡσυχίαν. Τινὲς λέγουσι πῶς νὰ ἀέσθη πινὰς εἰς τὰ ἴδια σφάλ
 ματα, γίνεται δὲ τὸ εἰς λείψιμον τῆς πρεπούσης μετάνοίας, ἡ ὁποία ἐπρε
 πε νὰ ἀναπληράνη μὲ τὴν διόρθωσιν τὰ πλεονεξία κακῆ. Μὰ καὶ μνει
 χεῖαν νὰ ζητήσωμεν αἰ εἶναι καὶ εἶναι ὁποῦ ὑσερα δὲ τὴν μετάνοιαν,
 δὲν πέφθη εἰς τὰ πλεονεξία ἀμαρτήματα, μὰ εἰς ἄλλα, ἕως μὲν ἀξίαν
 ἔκπρεπουσαν μετάνοιαν. Λέγω πῶς ὅχι, ὅθεν ἡ ἐκείνω ὁποῦ καὶ μνει
 ἀξίαν μετάνοιαν, ὅχι μόνον δὲν σρέφει εἰς τὰ αὐτὰ ἀμαρτήματα,
 μὰ διώχνει καὶ δὲ τὸν λογουτου πᾶσα λογίς πῶμα θανάσιμην. Ἐπὶ εἰσασι
 κέ ἡ ἐκείνω ὑσερα ἀπὸ τὴν μετάνοιαν εἰς τὰ αὐτὰ ἀμαρτήματα, ἡ χόναντας
 τὰ πλεονεξία σφάλματα εἰς τὸν βυθὸν τῆς λήθης, ἡ λογιάζοντας
 ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν ὁποῦ ἔχουσι εἰς ταῖς ἡδοναῖς πῶς ὁ θεὸς εἶναι φιλάν
 θρωπος, ἡ ὅθεν ἡ ἐπὶ εἰσασι τῆς ἀπίγνωσιν τῆς σωτηρίας τῆς. ἡ ἀν δὲν
 ἐμελλε νὰ μὲ μεφθῆ ἡ νὰ μὲ κατιδικάση πινὰς, ἡ θελε εἰπεῖ, πῶς
 λ' ἐκείνω πέφθησι εἰς τὰ πλεονεξία ἀμαρτήματα, ἔσωντας νὰ μὲν δύνω
 ται νὰ δέσω, καὶ νὰ χαλινώσω ἐπὶ ὅτον τὸν ἐχθρὸν, ὁποῦ τοῦ ἀναγ
 κάζει μὲ τὴν τυραννίδα τῆς (ωξίμου. ἄλλ' ἡ τῆτο μὲ πλεονεξία ὅπι
 μέλειαν καὶ μνει χεῖαν νὰ βεβάσωμεν, τοῖα εἶναι ἡ στήν, καὶ ἔσωντας
 νὰ εἶναι ἡ λογικὴ ψυχὴ ἀσώματες, δὲν δύνεται νὰ ἴδῃ οὐδὲ νὰ γνωρίση
 λέ τοῦ ἀγγέλου τοῦ κελου, οὐδὲ τοῦ κελου εἰς τὴν ἴδιαν τῶς φύσιν καὶ
 οὐσίαν ὁποῦ ταν παρῆναι πρὸς αὐτὴν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνω εἶναι ὡς ἐκεί

νλω τῆς αὐτῆς νοεράς φύσεως, μήπως λοιπὸν ἔ γίνεται τὸτο δὲ τῷ ἔνω
 σιν καὶ τῷ ἔσμιξιν ὅπου ἔχει μὲ εἰ κωρμί, τῷ ὁποῖαν τῷ γνωρίζει μὲ
 νος ἐκεῖνος ὅπου τὰ ἔδωκεν ὁμάδι. Ἡ πρώτη με κωμίαν φοραὴ καὶ ποιος
 ἀπὸ τοὺς θεωρητικῶν ἀνδρας, λέγωντάς μου, εἰπέμου, εἰπέμου πρᾶ-
 κελῶ τῶ ὅπου θέλω νὰ μάθω, ποῖα πνεύματα ἔχουσι ζωήθειαν εἰς
 ταῖς ἀμαρτίας νὰ ταπεινώνοσι τὸν νοῦν τῆς ἀμαρτωλῆς, ἔ ποῖα ἔχουσι
 ζωήθειαν νὰ τὸν ὑψώνοιν δὲ ταῖς ἀμαρτίας του; καὶ ἐγὼ ἀμφιβίλ-
 λωντας καὶ δὲν κατέχωντας νὰ τῆ ἀποκριθῶ εἰς τὸτο τὸ ζήτημα, καὶ
 βεβαιώνωντας μὲ ὄραον τῷ ἀγνοιά μου, τέλος πάντων ἐκεῖνος ὅπου
 εἶχον ὄρεξιν νὰ μάθῃ, μὲ ἐδίδαξε, λέγωντάς μου μὲ ὀλίγα λόγια. ἰ
 Ὅποταν ὦ δ' εἰξω τῷ ζυμῶν, ἤρωεν τῷ δυνάμιν, ἔ τῷ κατανόησιν
 τῆς διακρίσεως, νὰ μπορεῖς νὰ διακρίνης ἀνάμεσα εἰς τὰ πνεύματα
 τῶν παθῶν, θέλω σὲ ἀρήτει νὰ γυροῦνς μὲ κῆρον δὲ τὰ ἄλλα. Ὁ δ' ἀ-
 μμου τῆς σαρκικῆς πορνείας, καὶ τῆς ὀργῆς, καὶ τῆς κοιλιομανίας, ἔ τῆς
 ἀκηδίας, ἔ τῆ ὕψνου, δὲν ἔχουσι ζωήθειαν νὰ συκῶνοσι μὲ κῆροισιν
 ἔσπον τὸ κῆρας, ἤρωεν τῷ δυνάμιν τῆ νοός, μὰ τὰ πνεύματα τῆς φι-
 λαργίας, τῆς φιλαρχίας, ὅποταν ἀγαπᾶ νὰ ἀφεντεύη ἑνάς, καὶ
 τῆς πολυλογίας, καὶ ἄλλοι προσιότεροι δαίμονες ἔχουσι ζωήθειαν
 καὶ ἀποσῶνοσι κακῶν εἰς κακῶν, ἐκρίγωντας τῷ ὑπερφηανίαν εἰς τὰ πρᾶσι
 ρηκῶν παθῶν, εἰς τὰ ὁποῖα κλῖνοσι τὸν ἀνθρώπον. καὶ εἰς τῆτα τὰ πο-
 κῆρα πνεύματα προμοιάζει ἀκῆμι καὶ ὁ δ' ἀμμου τῆς κατανόησεως.
 Ἄν σὺν καὶ ἐπιπῆγε ἑνάς μοναχὸς εἰς τοὺς κωμικῶν, ἢ τοὺς ἀποδέχθη-
 κων ἐκεῖνος, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸν μισσημένον ἢ ὄρας ἢ ἡμέρας, ἐδέχθη-
 κων εἰς τῆ λόγου του σαγίταν λύπης, καὶ ὄχ πλῆα ὀγλυροῦτερά χα-
 ραὴ, ὡδὲν ὅπου ἠλυθροώθηκον ἀπὸ ἐμπόδιμα καὶ ἀπὸ τῷ παρίδα,
 ἐτῆτος ἐμπάξεται ἢ ἀπὸ κωροξίαν, ἢ ἀπὸ πορνείαν. κα
 Ἄς ζητήσωμεν
 ἀπὸν εἰς ὄλα ἀπὸ ποῖον μέρος φυσῶ δαίμονες τῆ πειρασμοῦ, καὶ ἀπὸ
 ποῖαν ρίζαν γυναῖται ἢ κίνησις τῆς ἐπιθυμίας, δὲ νὰ μὴ δῦρεθῶμεν
 νὰ ξαπλώσωμεν τὰ ἀρῆμα ἀπὸ τῷ ἐναντίαν μερῶν ὅπου δὲν κακῆναι
 χρεῖαν. Παρηγόρα τοῦ γέροντας μὲ ἀγάπῳ ὅπου ἐπεδυναθῆσαν
 εἰς τῷ ἀσκητικῶ ἀρετῷ καὶ ἐκπηγορήτασι τὰ κωρμίατος εἰς τοῦ
 ἀγῶνας, δίδωντάς τως μικρῶν ἀνάπαυσιν καὶ πρᾶμυθίαν εἰς εἰ φαγη-
 τὸν. ἀνάβηκε τοὺς νέω νὰ ἐκρεατέουωται, οἷο ὅποῖο ἀναλάθῃ ταῖς
 ψυχῆς τως εἰς ταῖς ἀμαρτίας, διηρομέγῳς τως τῷ ἐνθύμησιν τῆς
 ἀγωνίου κωλέσεως. Ἄ δυνάτον εἶναι, καθὼς εἶπαμεν καὶ εἰς ἄλλον
 τόπον, διδῶ εἰς τῷ ἀρχίῳ τῆς ἐπισκοφῆς μας νὰ ἐρίσκωμεθῶν κα-
 θαρα

BIBLIOTHECA

ε

ε

ε

ε

ε

λ

λ

θαρὸι ὀλοτελῶς ἀπὸ γαστριμαργίαν Ἐκνοδοξίαν. μὰ μὲν θελήσω
 μὲν μὲ τῷ ξυφλῷ, καὶ τῷ σπατάλλῳ νὰ πολεμοῦμεν ἐναντίον τῆς κρο-
 νοδοξίας, ἀλλὰ ἵ ἐποῦτη ὀπότεν νικᾷται εἰς τέτοιον ζόπον, ἄρνησά καὶ ἄλ-
 λῳ κρονοδοξίαν, κρονοδοξῶντας πῶς ἐνίκησε τῷ κρονοδοξίαν, καὶ μά-
 λιστα εἰς ἐκείνοισι ὀποῦ εἶν νέοι καὶ ἀρχαῖοι. μὰ μάλισα μὲ τῷ χρείασ-
 τῆ φαγητῆς ἀς πολεμῆσώμεν κατ' αὐτῆς, πρᾶξα λαῶντας μὲ δὺλαβῆσαι
 τὸν δεσπότην ἡμῶν. ἀλλὰ τί ἔλθει θέλει ἡ ὥρα, καὶ ἔδ' εἶναι εἰς ἐκείνους
 ὀποῦ θελοῦσιν, εἴτε νὰ τῷ ὑποτάξῃ ἢ τούτην ὅ κ' ὑποκαταβίον εἰς τὰ πό-
 διαμας. Δὲν πολεμοῦνται ἀπὸ τὰ ἴδια πάθη ἐκείνοι ὀποῦ νέοι, καὶ
 ἐκείνοι ὀποῦ γέροντες πρὸς ἐραχίωται νὰ δουλοδοσιῶ τῆ θεῶ, εἴτε ἵ
 πολλαῖς φοραῖς ἔχοσι παντελῶς ἐναντίας ἀρρώστιας καὶ σωματικῆς
 καὶ πνύματικῆς. ἀλλὰ τῆς μακαριστικῆς εἶναι ἡ μακαρία ταπει-
 νωσις, εἴτε πὶ καὶ εἰς νέοισι, καὶ εἰς γέροντας γίνεται μία βεβαία Ἐδυ-
 νατὴ μετάνοια. Μὲν θορυβηθῆς εἴτε ἐκείνον ὀποῦ ἔρχομαι νὰ εἰπωῶ,
 εὐρίσκουται, μὰ σπανίως, ἵν' ἐς ψυχῆς διθεῖς ἔσται καὶ ἀπόνηροι,
 ἀλλοξίαι καὶ ἐλευθερίας ἀπὸ καθε λογίς κακίαν, Ἐ ὑπέκρισιν, Ἐ δο-
 λιότητα. τῶ ὀποῖαν εἶ) παντελῶς ἐναντία ἡ (σωφροσύνη καὶ (σωφρα-
 κᾶτωσις μὲ τοῖς ἀνθρώποις, Ἐ εὐρίσκουται τούτους κακία καλὸν ὀδη-
 γόν, Ἐ πατέρα πνύματικόν, δεινόνται ὡς ἀπὸ εἰα λιμιῶνα τῆς ἡσυχ-
 χίας νὰ ἀναβουσιν εἰς τὸν οὐρανόν, Ἐ νὰ μὲν ἔχοσι χρείαν νὰ ὑποφέ-
 ρουσι τὰ σκαῖδαλα ἢ τοὺς περρασιμῆς τῶ κοινοβιακῶν θορύβων. Τῆς
 πόρρωσι δεινόνται νὰ ἱαφευθῶσιν ἀνθρώποι. ζωῶ πονηρῶ, οἱ ἀγέ-
 λοι, μὰ τοῖς ὑπερηφάνοισι ὁ θεὸς δεινέται νὰ τοῖς ἱαφεύσῃ. Καμίαν
 φορὰν εἶναι Ἐ τῆς εἰα εἰδος τῆς ἀγάπης ἴσως, νὰ ἀφώμεν τὸν πλη-
 κέ σίνμας ὀπότεν ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς νὰ κἀμνη εἰς ὄλα καθὼς βούλεται,
 δειχνῶντας ὀμοίως ἡμῆς εἰς ἐκεῖνον ὀποῦ θέλει πάσῃ χαρὰν Ἐ ἱλαρό-
 τητα. Ἀς ἐκλήσωμεν ἢ ἀς δεχάσασθε μετὰ τῆς ἀν' ἡ μετάνοια ἔχῃ
 (σωφροσύνη νὰ χαλᾶ τὰ καλὰ εἶσιν ἢ τὰ κακὰ, καὶ πῶς, ἢ ὡς πόν
 κ' κερόν, ἢ πότε. Ἀς ἔχωμεν πολλῶ εἴτε κρισιν ἀλλὰ νὰ γνωρίσασθε πό-
 λ' τε χρεῶσθε μὲν νὰ ἐκώμεν βεβαίον εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶ ὑλῶν τῶ
 παθῶ, Ἐ πότε πρὸς εἰνὰ μισείτωμεν, ἀλλὰ τί καμῆσαι φορὰν εἶ) κἀλ-
 λιον νὰ προκρίνωμεν τῷ φυλῆ τῆς περρασιμῆς ἀλλὰ τῷ ἀδελφῆμάς,
 εἴτε νὰ μὲν ἀποθανώμεν. Ἀς ἰδοῦμεν ἢ ἀς πρᾶξησώμεν εἰς ποῖον
 κηρόν, καὶ πῶς μὲ τῷ πικρότητα τῆς (σωφροσύνης τῆς καρδίας δειν-
 λ' ἡ μείδαν νὰ ἐυκέρετωμεν τῷ χολῶ τῆς καρδίας μας. καὶ μὲ τῷ ὀπι-
 ἡμισιν, νὰ ἐυγαλώμεν τῷ ὑπερηφάνειαν. Καὶ ἀς σοχασθῶμεν ἀνεμῆ

ποῖοι ἀπὸ τοῦ δ' ἀμύμονος ὑψώνοισι, ὅ ποῖοι ταπεινώνοισι. ποῖοι σκλη
 ριώνοι ἔ ποῖοι πρᾶκτολοῦσι. ποῖοι σκοπίζουσι τὸν νοῦν μας, ἔ ποῖοι
 κἀμνοῖσιν αὐτὴς τῶς πῶς μᾶς φωτίζουσι. ποῖοι μᾶς κἀμνοῖσι τωθρας
 ἔ ἀμελείς, ἔ ποῖοι μᾶς κἀμνοῖσι δ' ολίκες καὶ ὀπιθῆ εἰς τὰ κα
 νῶ, ποῖοι γροινιάρω, ἔ ποῖοι πάλιν μᾶς κἀμνοῖσι χαράμηνω ἔ ἰλα
 ρῆς. Μὴ θορυβηθοῦμεν, ὅποτεν θεωροῦμεν τοὺς ἑαυτοῦς μας εἰς τῆς
 ἀρχῆς ὅποτεν εἰσέξωμεν εἰς θμνασῆριον πλῆτα ἑμπαθεῖς ἔ δοσμεύς
 εἰς τὰ πάθη, πρᾶ ὅπου ἤμαθαι εἰς τὴν κοσμικὴν ζωὴν, ἀλλὰ ἵ κἀμνει
 χρῆσαι νὰ συκωθοῦσι καὶ νὰ δ' ὀρῶσιν ὅλα τὰ ἀήτια τῆ παθῶν πῶς πί
 ρα. καὶ ἔπειτα νὰ μᾶς ἔλθῃ ἡ καθαρότης. δ' ἔ τί τότε τὰ θηρία κρυπτό
 μῆμα, δὲν ἐβλέπωσαν. Ἐκεῖνοι ὅπου συμφερούσι λοιπὸν ἔ ἐξίζουσι
 εἰς τὴν τελειότητα καθε φορὰν ὅπου τῶς (ωῆβη νὰ νικηθοῦσιν ἀπὸ τοῦ
 δ' ἀμύμονος εἰς ἵποτας μικρὸν σφάλμα, ἢ πειρασμόν, χρῆαίζουσαι
 πᾶσιν λογίς μηχανῶν νὰ ἀρπάξωσιν ἑατὸν φορῆς πῶς ἰσοτότερον πρᾶ
 ὅπου εἶχασιν ἀπ' ἐκείνω δ' ἔ κείνον τὸν πῶσασμόν, ἢ πῶσιμον ὅπου ἐπά
 θασιν. Κατὰ πῶς οἱ ἀνεμοὶ κἀμίαν φορὰν ἐχουσι (ωῆθειαν νὰ αἰαμα
 τῶνκοι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, δ' ἔ βγαλίωσιν, πνέωντας ἡσυ
 χα, ἔ καμίαν φορὰν τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης, φυσῶντας δυνατὰ, τέ
 θιας λογίς ἐχουσι καὶ εἰς τὸ σκοτεινὸν ἀέμενω τῆς πονηρίας, ἢ ρου
 τὰ ἀρῆα κινήματα τῆ πονηρῶν δ' ἀμύμων, δ' ἔ ἵ β' φυσικὸν ἐργον ἰνῶν
 ἀπ' ἐκείνοισι εἶναι, νὰ κἀμνοῖσι μὲ τὴν παραχρῆδην αἰαματῶσιν τῆ πα
 θῶν νὰ χεῖμάζεται ὅ νὰ θορυβεῖται ἡ ἀήθης τῆς καρδίας, καὶ ὁ νοῦς
 ἐκείνω ὅπου εἶναι ἀνεμὶ ἑμπαθεῖς. μὰ εἰς ἐκείνω ὅπου ἐξέμασι πῶς
 πῶν, τὰ ἄστρον ἄμνον τὴν ἐπιφάνειαν τῆ νοός τῶς. δ' ἔ τῆτο ἀπ' ἐσσο
 σι τῶσιν κἀμίαν φορὰν, ἢ νικηθοῦσιν εἰς κανὴνα λογισμὸν ἀμαρτίας, ἵνα
 ρίζουσι πᾶσαντα β' σφάλματος, καὶ ἀπομάχουσιν ἡσυχον εἰς τὸν νοῦν
 δὲν χαίοντας τὴν τάξιν καὶ τὴν κρίσιν τῆ λογικῆς. Τελείων εἶναι ἔ
 ρου, νὰ γνωρίζουσι εἰς τὴν ψυχλῶτος, ποῖα εἶναι ἡ εἴνοια τῆ (ωῆδ
 νος τῶς, ὅ ποῖα ἐκθῶ, ἔ ποῖα τῆ δ' ἀμύμων. Διὰ τί οἱ δ' ἀμύμονες εἰς
 τὴν ἀρχῶν τῆ πειρασμοῦ, ἢ τῆς ἀποταγῆς μας δὲν μᾶς πρᾶκτολοῦσιν εἰς
 ὅλοι τὰ πρᾶγματα τὰ ἐναντία τῆς σωτηρίας μας, μὰ κατ' ὀλίγον κατ'
 ὀλίγον μᾶς σύνοουσιν εἰς τὰ χειρότερα, καὶ ἐκεῖνα ὅπου μᾶς δίδουσι ζῆ
 μίαν. ὅ. ἀλλὰ τῶσιν εἴδη ἡ διδασκαλία εἶναι κατὰ ἀλήθειαν πολλὰ σκο
 τεροῦ ἔ δ' ὑποκοπὴ νὰ δωηθῆναι τὴν εὐρησίαν. Μὲ δ' ὑοδὸμα ἄλλα ἀφ
 ἄθητὰ φωτίζεται τὸ κωρμὶ, καὶ μὲ τὴν νοητὴν ὅ δ' ὀρατὴν δ' ἔ κρισιν λαμ
 λῆ
 φρωῦνται οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς καρδίας.

Ανακεφαλαίως (ὡς) τὸς τῶν περὶ ἐρημύων ἀπάντων.

Βεβαία πίσις εἶναι ἡ μητέρα τῆς ἀποταγῆς τῆς κοσμικῆς πραγμάτων.
 ἡ δὲ σάνλιον ζυέτουμου, εἶναι φανερόν. Ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία, εἶναι μία
 πόρτα ἡ ἀφία νὰ μὲν ἔχει ἰνὰς ἐμπαθῆ ἀγάπῃ εἰς οὐδὲνα πρᾶγμα.
 τὸ σάνλιον ζυέτουμου, εἶναι φανερόν. ἡ φερμὴ ἀγάπη ὅπου ἔχει ἰνὰς εἰς τὸν
 δῖν, κἀμνει τὴν ψυχὴν νὰ εἶναι ἕξις εἰς τῆτον τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἡ εἶναι
 ἡ βία καὶ ἀφία ὅπου κἀμνει τὴν ψυχὴν νὰ ἐγκαταλείπῃ τὸν οὐλοῦ ὅλα τὰ
 πρᾶγματα πρᾶγματα. τὸ σάνλιον ζυέτουμου εἶναι φανερόν. ἡ ὑποταγή ἡ γυνᾶ
 ται, ὅπῃταν καταφρόνησι ἰνὰς, καὶ ἀπαρηθῆ τὸν ἑαυτότου, ἡ ὀρέ
 γεται τὴν πᾶσι μακρῶς ἐν ὀστέραν ἰδέειν τῆς ψυχῆς. ἡ πᾶσι τῆς
 νοια τῆς θανάτου, καὶ ἡ ἐν θύμισις ἡ βεβαία τῆς χολῆς ἡ τῆς ὀξέως
 δεσπότου μας, εἶναι ἡ μητέρα τῆς ἐγκρατείας. ἡ ἡσυχία εἶναι βοηθησα
 τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς καθαρότητος. ἡ ταπεινότης εἶναι, εἶναι ὀχαλα
 σμός καὶ τὸ τζάκισμα ὅπου τζάκιζει, καὶ σβένει ταῖς καύταις ἡ ταῖς
 πύρωσις τῆς ὀπιθυμίας τῆς σαρκῆς. Ὁ ὡξίμμος τῆς διανοίας, εἶναι
 ὁ ἀντίπαλος ἡ νικητῆς τῆς ἀρχῶν λογισμῶν. Ἡ πίσις, ἡ ἕξις καὶ
 ἡ γουὴ ἡ ἀληθινὴ καταφρόνησις ὀλονῶν τῶν γυνᾶν πραγμάτων, εἶναι
 ὁ θάνατος τῆς φιλαρτυρίας. ἡ συμπάθεια ἡ λύπησις καὶ ἡ ἀγάπη
 ἐπεὶ ὀκασις ἡ κωροίταις, δίδωντάς το εἰς θάνατον ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν
 τῆς πίσεως, καὶ δὲ σωτηρίαν ζυῦ πλοσόν, ἡ ὀλαβῆς ἡ παντοτινὴ
 πρᾶσι χῆ, εἶναι ὀχαλασμός τῆς ἀκμῆς. Ἡ ἐνθύμισις τῆς μελλέ
 σης κρῖσεως, εἶναι ἀφία τῆς πρᾶσι χῆς εἰς τὰ καλὰ ἔργα. ἡ ἡξία
 τῆς θυμοῦ, καὶ τῆς ὀσῆς, εἶναι ἡ ἀγάπη τῆς ἀλμῆς, καὶ τῆς ὀβρεως,
 ἡ ἡ ὀμνωδία ἡ ὀλαβῆς πρᾶσι τὸν δῖν, ἡ ἡ συμπάθεια ἡ ἐλεημοσύνη.
 ἡ ἀκτῆμοσύνη, ἡ ἡ γυμνοσύνη ἀπο ὀλα τὰ πρᾶγματα, εἶναι ὀ πᾶσι γμῶς
 τῆς λύπης τῆς ἀπᾶσι τῆς. καὶ ἡ ἀπᾶσι ἀσάδφα τῶν ἀμῆ τῶν πραγμάτων,
 εἶναι ἀρχὴ τῆς φερμῆς τῶν νοητῶν ζυῦραίων. ἡ ἡσυχία, ἡ ἡσυχία,
 εἶναι ἐχθρὸς θανάσιμοι τῆς κροσῆς. μὰ ἀλλὰ ὀρίσκεσαι εἰς τὴν μέ
 σω τῶν ἀλθροσῶν, ὀρίσκεσαι νὰ δυνῆσαι νὰ ὀπέρης ὀβρῆς ἡ ἀπμῆς,
 καὶ ἀκροσῶν, δῖχος νὰ ἐν ἕπεσαι ὀπᾶσι σὲ ἀλμᾶζουσι. τὴν
 ὀρατῶ καὶ σαρκικῶ ὀπρησανίαν καὶ τὴν ἕξω θέλουσιν ἡ ἡξία
 τὰ σάνλιον συμβάματα, καὶ ἡ μται' ὀλύπης κατᾶσαις. μὰ τὴν ὀ
 ρατον ἡ μέσα ὀπρησανίαν, δυνῆσαι νὰ τὴν ἡξία ὀρίσκεσαι ὀμοναχᾶς ὀ θεός,
 ὀ πρᾶσι ἀνῶν ἀόρατος. Καθὼς ἡ ἡλαφος ἐχθρὸς ὀρίσκεσαι νὰ θανάτωνε ὀλα τὰ
 ἀμῆ τὰ θηρία τὰ ἔρπετα, ἡ τζῆ ἡ ἡ ταπεινότης ὀκασις ὀλα τὰ πᾶσι,
 καὶ τὰ νοητὰ θηρία, τὸ δ' ἀμῆνας. Ἀπὸ τὰ φυσικὰ τέλη τῶν κρῖσεως

ε λείψανον, & ἄπο τῆς θανάτου παρ' ἑσέου, νὰ παρῆναι εἰς γάμον, ἐτ' ἔτι
 εἶν' ἄπειρον εἰς ἐκείνους ὅπου κλάμῃσι τὰς ἀμαρτίας τως, νὰ ζητήσιν
 εἰς τούτην τὴν ζωὴν, ἡμεῶν, ἢ δόξαν, ἢ ἀνάπαυσιν ἀπὸ τοῦ αἰθρώπης.
 Καθὼς εἶν' ἄλλαι αἱ κατωκίαι τῶν πολιτῶν, ὡς ἄλλαι ἐκείνων ὅπου
 εἶν' ἡκατάδικοι & δόσμοι εἰς τὰ χάρια τῆς αἰθερίας, τέτοιας λογίς
 καὶ μὴ χρεῖαν νὰ εἶν' ἡμέτερος & ἀλλαγῆς ἢ κατὰσας τῶν μοναχῶν
 ὅπου κλάμῃσι διὰ τὰς ἡμερίας ὅπου ἀναμύχῃσι διὰ τὰς ἀμαρτίας
 τως, ἀπὸ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, & ὅπου δὲν ἔχουσι κανένα πᾶσιμον.
 Καθὼς εἶν' ἡ βασιλεὺς δὲν ὀρίζει νὰ χωρίζεται ἀπὸ τῆς στρατείας ἐκεί-
 νος ὁ στρατιώτης ὅπου ἐπὶ λαβωματίαις χαλεπαῖς εἰς ἀπὸσώπην
 ζοῦ εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ μάλις ὀρίζει νὰ ἀναβαῖναι εἰς πλεόντερον ἡ-
 μεῶν εἰς αὐτὴν τὴν στρατείαν, τέτοιας λογίς καὶ ὁ ἐπουράνιος βασιλεὺς
 σεφανώνει τὸν μοναχὸν ὅπου ὑπομείνῃ πολλοῦ κενώου καὶ πειρα-
 σμῶν ἀπὸ τοῦ δαίμονος. Τὸ ἰδίωμα τῆς ψυχῆς, ἡ ζωὴ ἢ ἐνέργια, ἢ
 ὡς ἡ γυνὴ τῆς, εἶν' ἡ ἀσπίς, καὶ ἡ ἐργατῆς. & ἡ ἀμαρτία, εἶν' ἡ
 λείψανον ὡς ἡ ἀμαρτία τῆς ἀσπίδος. ἡ ἀσπίς, ἡ ζωὴ ἢ ἐνέργεια
 τῆς ἀσπίδος τῆς ψυχῆς γυνῆ ἢ κατὰσας τῆς κακῆς, ἢ σμίκρεμα.
 καὶ ἐπὶ τὸ εἶν' ἡ γυνή τῆς (ζωή τῆς). Ἡ δὲ ζωὴ εἶναι ὁ λόγος
 ὡς ὁ ἐλεγχος τῆς φύλακος μας ἀγγέλου, ὅπου μετὰ εἰς βάπτισμα μᾶς
 ἐπὶ ἡ δόξα. διὰ τῆς δὲν ὀριστικῶν ἐκείνων ὅπου ἀνεμὶ δὲν ἐρωτῶν
 ἀδικασίαν τὸ βάπτισμα εἰς τὴν ψυχῆν, νὰ δέρονται εἰς τὴν ψυχῆν
 τὸν διὰ τὰς πράξεις τῶν κακῶν, μὰ πλεονάζοντα, & πλεονάζοντα
 ἐλαφρότερα πρὶν ἐκείνων ὅπου ἐσφάλασιν ἀπὸ εἰς ἐλαβασί τέτοιον φα-
 λῆμον εἰς εἰς βάπτισμα. Τὸ σμίκρεμα τῆς κακῆς, γυνῆ τῆς ἀποχῆς τῆς
 κακῆς. ὡς ἡ ἀποχὴ τῆς κακῆς, εἶν' ἡ ἀρχὴ τῆς μετανοίας. καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς
 σωτηρίας, εἶν' ἡ καλὴ προαίρεσις. καὶ ἡ καλὴ προαίρεσις, εἶν' ἡ γυνή τῆς
 τῶν κακῶν. καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν, εἶν' ἡ ἀρεταῖς. ἡ ἀρχὴ τῶν ἀρετῶν,
 εἶν' ἡ ἀρετὴ & ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἶν'
 ἡ ἀρχὴ τῶν ἔργων. ἀρετῆς γέννημα, εἶν' ἡ συχνοῦς τῆς ἐργασίας. καὶ
 ὁ καρπὸς ὡς ἡ γυνή τῆς συχνοῦς μελέτης τῶν ἔργων, εἶν' ἡ ἐξίς.
 τὸ γέννημα τῆς ἐξίς, εἶν' ἡ μία πρόθυμη (ζωή τῆς) τῆς ψυχῆς εἰς τὰ κα-
 λὰ, & τὸ πᾶσι εἰς τὰ καλὰ, εἶν' ἡ γυνή τῆς φόβου
 τῆς θύ. καὶ ὁ φόβος γυνῆ τῆς φύλαξιν τῶν ἐπιπέλων τῶν ἐπιπέλων καὶ τῶν
 ἐπιπέλων. καὶ ἡ φύλαξις τῶν ἐπιπέλων, εἶν' ἡ σημαία ἀγάπης. & ἀγάπης
 ἀρχὴ, εἶν' ὁ πλῆθος τῆς ταπεινώσεως. καὶ εἰς πλῆθος τῆς ταπεινώσεως,
 εἶναι θυγατέρα τῆς ἀπαθείας. καὶ ἡ ἀπαθεία τῆς ἀπαθείας, εἶναι πλῆ-

Τί ἄγ-
 μα εἶναι ἡ
 σωείδι-
 σις.

ρωμα, καὶ τελείωσις τῆς ἀγάπης, ἤρουν καὶ οἰκνοῖς τῆ θεῶ τελεία εἰς
ἐκείνου ὁποῦ εἶναι καθαροὶ εἰς τὴν καρδίαν μὲ τὴν ἀπίθειαν, οἱ ὅποιοι
καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἰδ εἶ τὸν θεόν, αὐτῶ ἢ δ ὄξα εἰς ζῶς αἰώνιας τῆ ἀφαι-
νων, ἀμὲν.

6 Περὶ τῆ ἱερᾶς σάμαζος, ἡ ψυχῆς ἡσυχίας, ἤρουν τῆς ἀναχω-
ρήσεως, καὶ τῆς μοναχικῆς ζωῆς. βαθμὸς κ ζ'.

Η μεις ὡσὶ ἀγοραστῆροι οἱ ὅπου δὲρίσκομεθάν πάντοτε ἀπὸ τὰ ἀνό-
σια πύθη, ὡς δούλοι τως ὅπου ἐγρήνηκα μὲν συμβιβαστικῶς

ἔπι τούτην τὴν αἴλιαν γνωρίζομεν καμπόσον καὶ τοῖς δ ὄλοις, καὶ τοῖς
ἰ βόρειοις, καὶ τὰς εὐτάλαματα, καὶ ταῖς πανουργίαις τῆς πονηρῶν πνδύμα,
των ὅπου ἀρσεντ ὄβισασι τὴν ἀθλίαν ὡ ταλαίπωρόνιας ψυχῶν. ἀμὲν
ἄλλοι εἶναι ὅπου ἐμάθασι, καὶ ἐφωιδήκασι ταῖς μηχαναῖς των ὄπου
τὴν εὐεργειαν τοῦ παναγίου πνδ, καὶ ἀπὸ τὴν ἐλοδθερίαν ὅπου
ἔχουσιν ἀπὸ τῆτα. δε ἢ ἄλλος εἶναι ἐκείνος ὅπου ἔσχαζέται τὴν ἀνά-

ἰ παυσιν τῆς υἰγείας ἀπὸ τὴν ἀδύων καὶ τὸν πόνον ὅπου εἶ χον εἰς τὴν ἀδ-
ρωσίαν, ἡ ἄλλος ἐκείνος ὅπου ἀπὸ τὴν χαρὰν ὅπου ὄλοτο λαμβάνει ὄπι-
ταν δὲρίσκεται εἰς τὴν υἰγίαν, κατалаμβάνει καὶ γνωρίζει μὲ καίποια
σημάδια τὴν λύπην ὅπου ἔχει ἰνὰς ὄπταν δὲρίσκεται εἰς ἀρρώσίαν,
καὶ εἰς πειρασμόν. ἡ μεις λοιπὸν ὡς ἀδελφεῖς ὅπου ἡμεθάν, φοβοῦμε

κ' ὄταν νὰ ὀμιλήσωμεν βαθμὴ καὶ ὑψηλῆ εἰς τῆτον τὸν λόγον δε τὸν λι-
μῶνα τῆ ἡσυχίας, γνωρίζοντα ὡς πάντοτε πειρασμὸς εἶναι καίποιοι
σκύλοι εἰς τὴν ξάπειζαν τῆς καλῆς ζωσοφίας τῆς ἀπροκτῆς, ὁ ὅποιος
ξεξέχει, καὶ δοκιμάζει νὰ ἀρπάζη ἀπὸ τούτην ἄρτον, ἤρουν τὴν ψυ-
χῶν ἐκείνου ὅπου διδάσκει, καὶ βασώντας τὴν εἰς τὸ σόμα, φάγει

κί' λοιπὸν, καὶ βόγει τὴν κατὰ μένας, καὶ εἰς ἡσυχίαν. δε τούτο δε νὰ
μη δὲν δ ὄσωμεν τὸ πόνον ἔτοιμου τῆ σκύλε μὲ τὴν ὀμιλίαν μας ἔτου
τὴν, καὶ ἀφορμῶν εἰς ἐκείνους ὅπου γυρδουσιν ἀφορμῶν νὰ μιλοῦσι
δε ἡμᾶς, ἔτομάσωμεν ὡς νὰ μὲν εἶναι πρέπων νὰ δε λέγω μεθάν
κ' εἰ πασον, οὐ δὲ νὰ ὀμιλήσωμεν δε τὴν εἰρῶνίαν εἰς τοῖς ἐνψύχοις.

λ' ὡσὶ ἄρτωμεν πολέμισα τῆ βασιλῆως ἡμῶν τῆ ρηισοῦ, οἱ ὅποιοι
μὲ μίαν μεγαλοψυχίαν ἐυρίσκουται σθεροὶ εἰς τὴν ὑποταγῆν τοῦ
μονασιηρίου εἰς τὸν παντοῦτων πόλεμον κατὰ τῶν δαιμόνων, τῆ ἐχ-
θρῶν τῆς ἡμῶν τῆ θεοῦ, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἀθρώπων. μὰ λέγομεν
μόνον τῆς, πῶς εἰς ἐκείνους ὅπου πολεμοῦσι μὲ ὄλλω τως τὴν δύνα

λ' μιν εἶναι πλεῖστοι καὶ παρασούασμενοι οἱ σέφανοι τῆς εἰρήνης ἡ δ
Γαλήνης. ὄμως δε νὰ μὲν λυπήσωμεν, ἰνὰς ἀφίνωντας ἀνάμεσα εἰς

τοῦ ἄλλοιῦ λόγῳ ἀνεξέταστον τὸν πῶδὶ τῆς ἡσυχίας λόγον, ἅς εἰπού-
 μιν, ἀν' ἅς φάνεται, ὀλίγα ἵνα ὡσὺν εἰς τύπον καὶ ὁμοίωσιν διακρι-
 σεως Ἐγνωρισμῆενος ἐούτου τῆς πράγματος. Ἡ ἡσυχία τῆς σώμα-
 τος εἶναι μία κατὰ αἰσῆς, καὶ ἕνας εὐξέσημος, ὅς ὅτις ἡμὴ τῆς ἡθῶν,
 Ἐτῆς ἀδῆσεων. Ἡ ἡσυχία τῆς ψυχῆς, εἶναι ἕνας γνωρισμὸς τῆς λογισμῶν, 6
 καὶ μία ἔννοια ἄκλεπτος ἀπὸ τοὺς πονηροὺς δαίμονας. φίλος τῆς ἡσυ-
 χίας εἶναι, ἕνας λογισμὸς ἀνδρειωμῆος καὶ αὐσηρός, ὁ ὅποιος εἶκει
 πάντοτε εἰς τὴν ἀσῶταν τῆς καρδίας, ἡγοῦν εἰς τὸν νοῦν, αὐσακτα,
 ὅς ἡ ἀποκτείνει τοῦ πρεσερχομῆου λογισμοῦ, ἡ ἀποκρούει, ὅς δῶκε
 ὡς, καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἡσυχάζει εἰς τὰ ἐνδόν τῆς καρδίας, γνωρίζει 1
 ἐκεῖνον ὅπου εἶπα μιν. καὶ ἐκεῖνος ὅπου εἶναι ἀκμὴ ἀρχαίτος Ἐνήπιος,
 δὲν γνωρίζει, οὐδὲ ἔχει γεῦσιν καὶ δοκιμῶν ἐτοιμοῦ τῆς πράγματος.
 Οἴτως πρὸς ἡσυχας ἡς δὲν θίλξ' ἔχει χρεία ἀπὸ λόγους διδάσκειας.
 ἀλλὰ τὸ ἐκεῖνος φησὶται μετὰ ἔργα ἐκεῖνον ὅπου ἄλλοι διδάσκουσι
 μετὰ λόγια. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐνδότερας ἡσυχίας εἶναι, νὰ διώχνη ἡ 16
 νὰς μετὶ τὴν ταπεινῶν πρεσδύχων τοῦ κτυποῦ Ἐταῖς ταραχαῖς ὅπου
 ἐργάζουται τὰ πονηρὰ πνεύματα ἀλλὰ νὰ θορυβοῦσι καὶ νὰ ταράσσῃ
 σὶ τὸν βυθὸν τῆς καρδίας μας ὅς τὸν νοῦς μας. καὶ εἰ τέλος πρὸς εἶναι,
 νὰ μηδὲν φοβῶται ἵνα εἰς τοὺς θορυβοῦσας, μηδὲν νὰ τοὺς ἐρηκῆ, ὡ-
 σὺν νὰ μὴν ἡσυχῆ. Ἐκεῖνος ὅπου εἶναι φίλος τῆς ἡσυχίας, ἐγγένων-
 τας ἀπὸ τὸ κελλῖοντο ἡσυχίας χρείας, δὲν ἐγγείωνται ἀπὸ τὴν σω-
 σῶν μετὶ τὴν πολυλογία, δὲν πάυει μετὶ τὸν νοῦν νὰ συμμιλῆ μετὶ τὸν
 δῆ, καὶ δῆ τοῦ εἶναι ὅλος ἡμέρας, καὶ σπῆ καὶ κατὰ κῆ τῆς ἀγά-
 πης, δυσκολοκίνητος εἰς πολυλογία, καὶ πρὸς θυμὸν καὶ ὀργὴν αὐ-
 νητος. τὸ ἐκκεῖνον ἐτοιμοῦ, εἶναι φανερόν. Ὁ ἀληθινὸς ἡσυχας ἡς 16
 θεωρητικὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος φίλωνει καὶ Ἐσπουδάζει νὰ σφαλῆ
 σὶ εἰς τὸ σπῆ καὶ κωρμίου τοῦ πράγματος ὅπου εἶναι οὐσία ἀσώματος,
 ἡγοῦν τὸν νοῦν, σφαλίζωντας ταῖς πόστες τῆς ἀδῆσεων, εἰ ὅποιον εἶναι
 παραδοξότατον καὶ ἐνδοξον πρᾶγμα. Τηρᾶ, ὅς σοχάζεται ἐπιμε-
 λῶς ἡ κωμηγῆσια ἡγοῦν ἡγάτα τὸν πονηρὸν, δῆ νὰ τὸν πᾶσι. 17
 Ἡ ἔννοια Ἐὸ λογισμὸς τῆς ἡσυχαςοῦ εἶκει πρεσεχῆς δῆ νὰ καταλαμ-
 βάνη ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν νοητῶν πονηκῶν, τῆς δαμόνων, ὅς νὰ ταῖς
 θανατῶν. Μὴν ὡς θανῆ μικρὸν ὅς ἄπτον τὸ πρεσερχομῆον ὑπόδῆ
 μα, δῆ ἡ ἀπὸ τὸ ἀποβάλλει, καὶ κατὰ φρονήσης το, δὲν ἐγνωρίσας ἀκ-
 μὴ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἡμέσα ἡσυχία τῆς νοῦς, καὶ ἡ θεωρητικὴ ζωὴ. Ὁ- 18
 μναχὸς ὁ σωματικὸς, ὅπου ἡσυχάζει μοναχὸς του, δὲν εἶναι ἐτῆ τέ-
 λειος

λείος μοναχός, οὐδὲ ἡσυχαστὴς πνεύματι, καθὼς ὁ μοναχὸς ἐπεὶ
 εἶναι ἐπιμέλῃ σαματικῶν μετὰ μοναχίῳ, μὰ δίδεται ὁλος τῆ θεοῦ με
 τὸν νοῦν, διότι ὁ μοναχὸς ὁποῦ ἡσυχάζῃ κατὰ μόνον σαματικῶς Δὲ
 τοὺς παντοῦν πειρασμοὺς τῶν πονηρῶν πνευμάτων, ἔχῃ χρεῖαν ἀπὸ
 πολλῶν ἀρξενῶν τῆς ψυχῆς, καὶ ἀπὸ εἰς αὐτὸν ἀμετῶριον εἰς τὴν
 1 πρῶτον, καὶ τῆς δὲν τὰ ἀπολαύει ἵνας εὐκλεα. Δὲ τὴν πρῶ-
 2 τερου πολλῆς φορῆς τῆ ἐγίνηκεν ἀνὸς βοηθός, ἄλλος μοναχὸς δηλα
 νόπ, ἀμὴ ὁ δεῦτερος, ἤρω οὐδὲ μοναχὸς μετὸν νοῦν ὁ ἄλλος μετὰ σῶμα,
 3 ἔχει τὴν ζωογόταν καὶ τὴν βοήθησαν ἀπὸ ἀγγελον. Αἱ νοεραὶ δυνά-
 4 μεις, ἤρω οὐδὲ ἀγγελοὶ ζωογάζουται ὁ ἀγαποῦσι τὰ καὶ ἐκῶσι
 ὁμάδι μετὰ τὸν πνεύματικὸν ἡσυχαστῶν, ἀμὴ ὁ εἰς αὐτὸν θέλω
 5 σιωπῆσθαι Δὲ τὰ πνεύματι τῆς πονηρίας πᾶσι βίβουσι τὸν σαμα-
 6 τικὸν καὶ μόνον μοναχὸν. Ὁ βυθὸς τῶν δογμάτων τῆς θεῆς γραφῆς,
 7 εἶ) πολλὰ βαθὴ καὶ δυστόπος, καὶ οὐδὲ τῆ ἡσυχαστῆ ἀνὸς ἀχω-
 8 ρισ κίνδυνον εἰς αὐτὸν. Δὲ εἶ) χωρὶς κίνδυνον, τὰ κλυμβᾶ ἵνας
 9 μετὰ τὸν ῥόχασου. οὐδὲ ἔχοντας πάθος, τὰ ἀπλώνει εἰς τὰ πράγματα τῆς
 10 θεολογίας, Δὲ τὴν μετὰ πολλοῦ ζόποιω μπορεῖ να σφαιρῆ ὁ τοιοῦτος εἰς
 11 τὰ πράγματα τῆς πίστεως - Τὸ κελλίον τῆ ἡσυχαστοῦ, εἶ) ὁ σφαιρισμός
 12 τῆ καρμίου, ὅπου ἔχει ἀπὸ μέσα τὴν ἀφίση τῆς γνώσεως τῆ θεῆς, ἤρω
 13 τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν. Ἐκεῖνος ὅπου δρισκεται ἀδελφῆς μετὰ
 14 ἀδελφῆσαν τῶν παθῶν, καὶ πᾶσι να ἀφίση τῆς μοναστήριον, καὶ να πᾶσι
 15 τὴν ἡσυχίαν, εἶναι ὁμοῖος ἐκείνου ὁποῦ πηλᾶ ἀπὸ εἰς ἀκράβη εἰς τὴν
 16 πέλαγος, ὁ φαίνεται να μπορεῖ να φθάσῃ εἰς τὴν γλῶ μετὰ μίαν ταύ-
 17 λαν χωρὶς κανένα κίνδυνον. Ἐκεῖνοι ὅπου νικῶντας τὰ θελήματά
 18 τας, μάχουται μετὰ ἄλλω τῶν τῶν δυνάμιν ἐναντίον τῆ πηλοῦ τῆς
 19 σαρκῆς τας, εἰς τούτοις δὲν θάλει λείπει ἡσυχία εἰς τὸν κερὸν τὸν
 20 χρειαζόμενον, κῆνον να ἐχρῶ καὶ κῆλον πρῶτα ὁ δὲ τῶν να τοῦ
 21 ὁσπῆγᾶ. Δὲ τὴν ὅποιος θέλει μοναχὸς χωρὶς ὁσπῆγῶν να ἡσυχάζῃ
 22 να δρισκεται μετὰ μοναχῶν, ἔχῃ χρεῖαν μίαν δυνατὴν σαδερῶπιτα
 23 τῆ νοῦς, ὁ τῆς ὁσπῆγῆς καὶ τῆς δυνάμεως τῶν ἀγγέλων. ὁμοῖος ἐγὼ ὁμι-
 24 λῶ Δὲ ἐμείνω ὅπου να τὰ ἀλήθειαν ἀπολαθῶσι τῆς ἡσυχίας τῆ σώμα-
 25 τος καὶ τῆ πνεύματος. Ὁ σκηρὸς ὁ ῥάθυμος ἡσυχαστῆς θέλει ὁμι-
 26 λῆτῃ ψάματα, κατὰ πᾶσι τῶν τῶν ἀνθρώπων μετὰ ἀνίγματα καὶ με-
 27 σκότην ὁ λόγος ὁ ψῶδ εἰς, πᾶσι μισθεῖ καὶ παύει ἀπὸ τῆ ἡσυχίας,
 28 Δὲ να μπορεῖ καλλίτερα καὶ πᾶσι βέβαια να δουλεύει τῆ θεῆ. καὶ
 29 ἀρίωντας ὁ κελλίοντος, κατηγορᾶ ὁ μεμφεται τῶν δ ἀμῶνας, πᾶσι

τὸν νοῦν σου διὰ τὰ γήινα πράγματα, & σοχάξου εἰς τὸν ἑαυτοῦ σου,
 ἀν κατέχεις νὰ σοχάξῃσαι κίβλας, καὶ τότε θέλεις ἰδ εἶ, πῶς, & πύ-
 τε καὶ διὰ ποῦ, καὶ πόθεν, καὶ τί λογίς κλέπτει καὶ ἀμνηστικῶς
 λήθῃ νὰ εἰσέβουσι, καὶ νὰ κλέψουσι τὰ σαφύλια καὶ τοῦ καρπιοῦ τῆς
 ἀρετῶν τῆς ἀμωέλου τῆς ψυχῆς σου. Ὅποταν ὁ νοῦς ὁ φυλακίτορας κε-
 ραδῆ εἰς τέθιας λογίς βλέπῃσιν καὶ δεξιασμὸν, τότε συκαίνου εἰς τὴν
 προσδύχλῳ, καὶ ὑπερα διὰ τὴν προσδύχλῳ, καθεζόμενος ξανάπασε
 ἀνδρῶν μὲν ἐπεὶ τὸν ἑρῶν. Ἡ θελε κίποιος ὁποῦ εἶχε λάβη π εἰ-
 ραι καὶ δοκιμὴν ἐξουοῦ τῆ ἐξέτασμοῦ καὶ τῆς προσδύχλῳ, νὰ ὁμιλή-
 σῃ λεπτὰ καὶ μὲ ἀκρίβειαν δεξ τῆτα, ἀ μὴ ἐφοβήθηκε, μήπως καὶ
 ἔθελε κίμη ὁ κείνος ὁποῦ εἶναι ὀπιτήδ εἰοι νὰ σέκνωται εἰς τὴν προ-
 σδύχλῳ, νὰ ῥαθυμοῦσι, & νὰ ὀκνῶουσι. ἢ δεξ νὰ μὴ φοβερῆσῃ & μὲ
 τὸν κτύπον ἢ δυσκολότητα τῆς λόγων σου κείνου ὁποῦ ζῆχουσι περθε-
 μερὰ καὶ μὲ τὴν προσφορῶν εἰς τὴν τοιαύτην κατὰσιν. Ἐ κείνος
 ὁποῦ διηγᾶται λεπτῶς καὶ γνωσικῶς δεξ ἡσυχίαν, ἐγέρνει & ἐξυπανᾶ
 εἰς ἀντὶν του τοῦ δ αμνηστικῶς, δεξ ἢ οὐδέ ἕνας ἄλλος ὑμπορεῖ νὰ φανε-
 ρῶσῃ τῆς ἀχρημάδες τῶς ὁ τῆς μηχανῆς τῶς ὡσὶν κείνος. Ἐ κείνος
 ὁποῦ ἐρθεσεν εἰς τὴν τελείαν ἡσυχίαν, ἐγνώρισε τὸν βυθὸν τῆς μυσ-
 ηρίων τῆς θύ, & δὲν ἐματέβηκεν εἰς τὸν ἄντην γνώσιν, ἀν δὲν εἶ δὲ & ἦκασε
 κ' ἑπιπύρα, καὶ ἐπαθεν εἰς τῆ λόγῳ σου ἢ ἐρῶν ἰσθῆ ἐπὶ θορύβῳ τῶν
 κυμάτων, καὶ τοῦ ἀέμου, καὶ τὰ κινήματα, καὶ τοῦ πειρασμοῦ
 τῆς πονηρῶν τῶν δόματων. Ὁ βεβαιώνει τὸ εἰρημῶν ὁ μακίριος παῦ-
 λος ὁ ἀπόστολος, ὁ ὁποῖος ἀν δὲν ἠθέλεν ἀρπάξῃ εἰς τὸν παράδεισον,
 ὡσὶν εἰς μίαν κρυφώτατην ἡσυχίαν τῆς νοός, δὲν ἠθέλε δυνῆσθῃ ποτὲ
 κ' ἢ μὲ τὰ μέσα αὐτῆ τῆς ἡσυχαστικῆς ψυχῆς νὰ ἀκούσῃ τὰ ἀρρήτα ῥήμα-
 τα τῶν μυσηρίων τῶ θεοῦ. Τὸ αὐτὶ τῆ ἡσυχαστοῦ, θέλεξ δεχθῆ διὰ τὸν
 θεὸν μυσήρια, καὶ ἐξάσῃα πράγματα, δεξ τῆς καὶ ὁ ἰαβ εἰς κείνῳ
 τὴν πάνθῳ ἡσυχίαν ἔλεγε, λογιάζεις νὰ μὴ δεχθῆ τὸ αὐτῆ μου διὰ
 αὐτὸν τὸν θεὸν ἐξάσῃα & θαυμασὰ πράγματα. Ἡ συχαστικῆς εἶναι κεί-
 λ' νος ἀληθινός, ὁ ὁποῖος φέρει τέθιας λογίς πᾶσαν ζωαναστροφῶν ὀλο-
 γῶν χωρὶς κενεῖα μίθῳ, δὲν θέλωντας νὰ διακόπῃ τὴν γῶσιν τῆς θεῖ-
 κῆς γλυκύτητος, καθὼς ὁ ἀμειλῆς μοναχὸς ζῆχει περθεμεοῖ εἰς κενε-
 εἶα. Ἐ σὺ ὁποῦ θέλεις νὰ ἀπολαύσῃς μὲ πλῆθος τῆς θεῖ καὶς χαρίτες,
 καὶ μετ' κείνας νὰ γνωρίσῃς πόσον εἶν γλυκὺς ὁ δεσπότης ἡμῶν, ὑπα-
 λεί γε, καὶ σκόρπισε ζωτῶμῳ τὰ ὑπάρχοντά σου, δεξ ἢ νὰ θέλῃς νὰ τὰ
 πευ λήσῃς, κί μινει χρεῖαν κηρὸς, καὶ δὲς τα πῶχῶν μοναχῶν, δεξ νὰ

ἐμπορέουσι μὲν τὴ βοήθειαν τῆς προσδοχῆς τως νὰ ὀύζωδράμους, καὶ
 νὰ ὀύβοηθήουσι νὰ καταντήσης εἰς ζούτην τὴ ἀγίαν ἵσυχίαν, ὅ σύκωσε
 τὸν σαυρόνσου, βασώντας τὸν τῆτον μὲ τὴν ὑπακλήν, καὶ ὑπακλήων
 τας δὲωατὰ τὸ βάρος τῆς ἐκκοσῆς τῆς θελήματός σου, καὶ ἔλαλοι
 πὸν ἀελοῦθα μου εἰς τὴν ἔσμιξιν τῆς μακροχρόνιας ἵσυχίας, ὅ ἐκεῖ
 σὲ θέλω διδάξει βλαπύμεθα τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν πολιτείαν τῆν νοε
 ρῶν δὲωάμεων, ἤρωω τῆν ἀγγέλων, δὲν θέλωω χρῶσασθ ποτὲ ἐτῆτοι
 εἰς ἀμῆνα ἀγῶνος νὰ ὑμνοῦσι τὸν ποιητῆν, οὐ δὲ ἐκεῖνος ὁποῦ εἰσέβηκεν
 εἰς τὸν ἔρανον τῆς ἵσυχίας, ἀνυμῶντας τὸν κτίστην. Οἱ ἀγγελοὶ ὅσοι
 εἶναι χωρὶς καμίαν ὑλλω, δὲν φροντίζουσι καμίαν φροντίδα διὰ ὑλλω
 καὶ πράγματα ὑλλω, οὐ δὲ οἱ μοναχοὶ οἱ ἵσυχασαὶ ὁποῦ ἤλα καὶ νὰ
 ἔχουσι τὴν ὑλλω τῆς καρμίου, ὅμως ἔχουσι τὸν νοῦν ἐ τὴν ψυχῶν χω
 ρὶς καμίαν ὑλλω, δὲν θέλουσι πάρη καμίαν φροντίδα διὰ τὴν ζωοφο
 ρώτως. Οἱ προῆτεροι ἤρωω οἱ ἀγγελοὶ δὲν θέλωω δοκιμάσει σω
 ματικὸν φασιτόν. ὅ δὲ οἱ δεῦτεροι ἤρωω οἱ ἵσυχασαὶ θέλωω χρῶσασθ
 ὑπόχρετες ἀνθρώπων. δὲν θέλωω φροντίσει ἐκεῖνοι διὰ χεῖματα,
 καὶ κτήματα, οὐ δὲ ἐτῆτοι διὰ κάκωσες καὶ θλίψεις πρόσκαιρας τῶν
 πονηρῶν σιδύματων. Δὲν δὲοῖσκεται καμίαν ὄρεξις καὶ ὀπιθυμία ὀ
 ρατῆς κτίσεως εἰς τούτω τὸν γηίνους ἀγγέλους, καμίαν ὀπιθυμία ἀ
 διπῆς ὀφείως. Ἐκεῖνοι δὲν θέλουσι παύσει ποτὲ προκόπτωντας ἐ αὐ
 ξαίνοντας εἰς τὴν ἀγάπην, οὐ δὲ ἐτῆτοι θέλουσι παύσει φιλονεικῶν
 τας νὰ ὀμοιώουται εἰς ἐκεῖνω εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς ἀρετῆς. δὲν εἶν
 ἀγνώστος σιμῶ εἰς ἐκεῖνω ὀπλοῦτος τῆς προκοπῆς τῆς πνευματικῆς,
 οὐ δὲ σιμῶ εἰς τούτους ἠ ἀγάπην ἠ πνευματικῆ, καὶ ἠ ὀπιθυμία νὰ ἀνα
 βαῖνουσιν εἰς τὴν αἰδιον μακροχρόνια. δὲν θέλωω παύσει οὐ δὲ σα
 κῆ ἐτῆτοι οἱ μακάριοι ἵσυχασαὶ, ἔως ὀτου νὰ φθάσουσι τὴ σεραφίμ,
 οὐ δὲ θέλωω λείψει νὰ κρηπάζουσιν εἰς τὴ ἀγαθοεργεῖν ἔως ὀτου νὰ γε
 νοῦσιν ἀγγελοὶ. μακάριος εἶν ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχῃ ζούτην τὴν ἐλπίδα. Ἐ
 σιμακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ μῆλει νὰ φθάσῃ, ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔφ
 θασεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἵσυχίας, ἐγέννηκεν ἀγγελος, σέκωντας καὶ πα
 ρακαλῶν τας μετ' ἐκεῖνους πανδοτῶν τὸν θεὸν μετὰ σώματος.

Περὶ διαφορῶν καὶ διαφορίσεως ἵσυχῶν.

Φανερόν καὶ γνῶριμον εἶναι εἰς καθ' ἑα, πῶς εἰς ταῖς κατάστασις
 ὀλονῶν τῶν ὀπισημῶν, δὲοῖσκεται διαφορῶν γνωμῶν, ὅ βελῶν
 καὶ θελημάτων. διὰ τὸ ὅλοι δὲν ἔχουσι εἰς τῆ λόγουτως πᾶσαν λο
 γῆ, τελόφητα, ἐτῆ ὀπὸ τὴ λείψιμον τῆς απουδῆς ὅ τῆς ὀπιμελείας,
 ὀβῶν

ὡς ἀκριβῶς καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήσιν τῆς δυνάμεως, ὁμοίως καὶ εἰς ζούτην
 τῶν κατὰ σαρκα τῆς ἡσυχαστικῆς ζωῆς εἶναι διαφορᾶς ἀνάμεσα εἰς ἕνα
 ἔσπον ἡσυχίας καὶ ἄλλον. ἢ τί εἶναι πνὲς ὁποῦ ἐμπνέουσιν εἰς τὸν
 τοῖ λιμιῶνα, μᾶλλον δὲ εἰς πέλαιος, ἢ τάχα καὶ τὸν εὐθὺν τῆς ἡσυ-
 χίας, ἢ τί δὲν δυνάμει να κρατοῦσι τῶν γλωσσάντων ἀπὸ τῶν πρὸ
 πίτταν ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἢ τί ἐξωθηθῆσιν να εἶναι
 ἀρῆσι, ἢ να ἀναπαύουσι τὰ καρμῖα τως. ἄλλοι ἐμπνέουσιν εἰς τῶν ἡσυ-
 χίαν, ἢ τί εἶναι πολλὰ δύσκολοι εἰς τὸν θυμὸν, τὸν ὁποῖον δὲν ἐμποροῦσι
 να νικήσωσι οἱ ἀθλιῖοι ὡς ὁποῦ σέκνυται καὶ ἄριστοι καὶ μετὰ πλῆ-
 ῖθος τῶν ἀδελφῶν. ἄλλοι πάλιν εἰς κέμνουσι τῆτο, ἢ τί θάρρα τως εἰς
 τῶν φρόνησίν τως, ἀπὸ φασίσασιν να πλέουσι εἰς τὸ πέλαιος ἐτοιμῆς τῆς
 ἡσυχίας, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τῶν ὑπερηφάνειάν τως τῶν περίων πλῆα
 ἐγλυτορύτερα κατὰ τὸ θέλημα τως καὶ τῶν βουλιάν τως, παρὰ μετὰ τῶν
 βουλιάν καὶ τῶν ἐσθίαν ἄλλοι. ἄλλοι παίουσι τῶν ἡσυχίαν τῆς με-
 ναστικῆς ζωῆς, ἢ τί ἄριστοι καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν ὑλικῶν πραγμάτων,
 δὲν μποροῦσι να ἀπέχουσιν ἀπὸ τῶν κακῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν πα-
 θῶν, ἢ τῶν ὑλῶν, ὁποῦ ἔχουσιν ἐμπροσθέν τως. πνὲς τῶν παίουσι, ἢ τί
 να μπορέσω μετὰ τῶν χωριστῶν ζωνῶν να γηοῦσι πλῆα σπουδᾶσι,
 ἢ ἐπιμελεῖς εἰς τὰ πράγματα τῆς σωτηρίας τως. ἄλλοι ἢ τί να μπε-
 ροῦσι να ἡμωρήσωσι τοῦ ἑαυτοῦ τως ἢ τί τὰ ἀμαρτήματα τως, χωρὶς
 να τοῦ κατέχη ναῦς. ἄλλοι τὸν κέμνουσι, ἢ τί να ἀποκτήσωσι περισ-
 σότεραν διόξαν καὶ ἡμῶν ἀνθρώπων. καὶ εἶναι ἀκριβῶς πνὲς ἄλλοι ὁποῦ
 ἐμπνέουσιν εἰς τὴν τῶν ἡσυχίαν, μόνον ἀπὸ ἄρη τοιούτω ὁ ἦος τῆ
 ἀνθρώπου ὅταν ἔλθῃ εἰς τῶν γλῶ, ἢ τί να κρίνη τὸν κόσμον, οἱ ὁποῖοι ἐ-
 δώκασιν ζωὴν ἑαυτοῦ τως, ἢ ἐσμίξασιν μετὰ τῶν τῶν ὁσίων ζωῶν ἢ τί ἐπι-
 θυμίαν ὁποῦ εἶχασιν να ἀπολαύσωσι τῶν πνευματικῶν ἔσφω, ἢ τί
 τῶν δῖψαν ὁποῦ εἶχασιν να χορταδοῦσι μετὰ τῶν ἀγάθων ἢ γλυκύτητα
 τῆς θεοῦ, ἢ ὁποῖον πρᾶγμα δὲν ἐκίμασι, πρὶν παρὰ να διώξωσιν ἀπὸ
 τῆς λόγου τως πᾶσαν λογὴν ἀκρίβειαν, ἢ να τῆς δώσωσιν ἀποσάσιον, ἢ τί
 ἢ τῶν ἀφῆα ἢ ἢ ἐσμίξασιν τῆς ἐτοιμῆς λογαριάζεται πορνεία σιμᾶ εἰς
 τῶν ἡσυχαστικῶν ζωῶν. Κατὰ τῶν ὀλίγων γνώσιν καὶ ἀτελή ὁποῦ μῶν
 ἐδῶθηκεν, ὡς ἢ ὀλίγον σφὸς ἀρχιτέκτων καὶ διδάσκαλος ἐπελέκησα
 ἢ ἐμάτα σκῆδασα τούτην τῶν σκᾶλαν τῆς ἀναβάσεως εἰς τὴν τῶν ἡσυ-
 χίαν. κατὰ τῶν λοιπὸν ὁποῦ ἀναβαίνει, ὡς βλέπω, καὶ ὡς σοχάζεται
 εἰς ποῖον βαθμὸν σέκει, καὶ ἢ τί πρᾶγμα ἐκινήθηκε να πᾶσιν ἐτούτη
 τῶν ἡσυχαστικῶν ζωῶν, ἀπὸ τῆς ἢ τί καθὼς εἶπα μὲν πρὸ πάντων, ἢ τί ἰδιορ-
 ρυθμικῶν

ρυθμίαν και πληρωμα τῆς θελήματός σου, ὅ να ζῆ ὡς τῆς φαινεταί. ἢ
 Δὲ να πέρη δόξαν ἀνθρώπων. ἀντὶ ἀδείαν δὲ να μὴ μπορῆ
 να κρατῆ τὴ γλώσσαντε, ἀντὶ ἀδείαν δὲ να μὴ μπορῆ να κρατῆ τὴ
 θυμόντου, ἀντὶ Δὲ πλῆθος προσαθείας εἰς τὰ γήινα καὶ ὑλικά πράγ-
 ματα. ἀντὶ εἰς Δὲ να ἕμωρηθοῦσι δὲ ταῖς ἀμαρτίαις τως, ἀντὶ εἰς
 δὲ να ἕμωρηθοῦσι πλέα ὀπιμαλεῖς καὶ αἰσθητοὶ εἰς τὴν σωτηρίαντος, ἢ
 δὲ να πείροισι πωλαστέραν ὀπιθυμίαν ἔρωτα εἰς τὴν ἀλάπην τῆ
 θεῶ. οἱ πρῶτοι, ἀπὸ τούτου ὁποῦ ὠνομάσαμεν, ὁποῦ θέλομεν πᾶσι τὴν
 ἡσυχαστικὴν ζωὴν, θέλοισιν εἶσαι ὑπεροι, ἔαυξιώτεροι, καὶ ὀλιγον
 δόξασμένοι εἰς τὴν ἀνώνιον δόξαν. μα ἐκεῖνοι ὁποῦ ὠνομαθήκασι
 ἐδ ὡ εἰς τὸν ὑπερον τόπον, ἡζομεν ἐκεῖνοι ὁποῦ θέλομεν πᾶσι τὴν ἡσυχ-
 αστικὴν ζωὴν, ἀπὸ τὴν πώλασαν ὀρεξιν τῆς θεϊκῆς ἀλάπης, θέλοισιν εἶσαι
 οἱ πρῶτοι, ἔαυξιώτεροι καὶ ἀξιώτεροι εἰς τὴν ἀνώνιον μακα-
 ριότητα. οἱ πρῶτοι ἐπὶ βαθμοὶ λοιπὸν εἶναι ἀεργασίας τῆ πρόντος
 ἀγῶνος, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆ ἡμερᾶν τῆ βδομάδος. ἀπὸ ταῖς ὁποῖαις
 ἐργασίαις ἀλλαις εἶ) δεκταῖς ἔαυξίας σιμᾶ εἰς τὸν δῖ, καὶ ἀλλαις
 ἀδεκταῖς ἔαυξίας, Δὲ τὴ ἕνεις κινουῦται μενεχλὸν σκοπὸν, καὶ
 ἀλλοὶ ἕνεις μενεχλὸν, καθὼς εἶπαμεν ἀνωτέρω. ἀμὴ ὁ ὄγδος βαθ-
 μός, εἶν σιμᾶδι τῆ μέλλοντος ἀγῶνος, ἔ τῆς μακαριότητος τῆ ἐκλεκ-
 τῶν εἰς τὴν ἔραϊον παρῆα. Σοχαζου, ἔ τῆσ αἰ μναχὲ ἡσυχασά
 καὶ μέμονα μνέ ταῖς ὥραις τῆ ἡμερᾶν, ἡζομεν τῆ δαιμόνων, οἱ ὁποῖοι
 εἰς ἐξέφορας ὥραις με δὲ ἀποροῦσ ἔοποιω πρῶτασιμου πηδ οὔσιν εἰς ἐστ-
 να. εἰ δὲ μὴ, δὲν θέλης δ αὐνητῆνὰ ζέσης σιμᾶ τῶν τως τὰ δίκτυα ὀπῆ
 πρῆποισιν, ἡζομεν τὴν εἶσαπιν, καὶ τὴν εἰανύοτητα, Δὲ να ἔδὲ πᾶ-
 σης, καὶ να τοῖς ξερίζωσης. Ἀντὶ εἰς ἔμῖσυσεν ἀπὸ σένα τελείως ἡ
 ἀκηδία, δὲν σὺ ἕμει πλέα χεῖρας να ζέσης τέτοια δίκτυα, καὶ εἶναι
 πώλατος, ὁ κόποςσου. ἀμὴ ἀντὶ ἀκόμη ἡ ἀκηδία πρῶταως ἀποκτα να
 σὺ ἐρχεται, καὶ να σὲ πειράζει, δὲν ἡξ ἄρω με ἡ ἔοπον να ὑπορέσω
 να ἔχω τὴν ἡσυχίαν τῆς θεωρητικῆς ζωῆς. Εἰπέμεν πρᾶμα λῶσε, δὲ
 ποῖαι ἀγῶνα δὲν ἐξυῆκασι τόσοι φως ἡρε καὶ εἰς τῆ λόγουτος, ἔ εἰς
 ἀλλοσιμᾶ εἰς τοῖς ὀποῖοις τα βενησιώτας ζω κοινωβιμάτας, ὅσοι ἐγέ-
 νηκασι σιμᾶ εἰς τοῖς σκηλιώτας τοῖς ἡσυχαστάς. ἐκεῖνος ὁποῦ δὲ
 ταμ ἀνοήσ!, ἀνοήση, Δὲ τὴ ἐγὼ δὲν δ αἰσθη να εἶπω, μᾶλλον δὲ,
 δὲν θέλω να εἶπω. Ἀπὸ ἐκεῖνοσ ὁποῦ ἀρίσιμωται εἰς τῆτον τὸν βυ-
 θὸν τῆς ἡσυχίας, καὶ εἰς τὴν ἔρημον, καὶ τὴν σκῆπιν, ἕνεις, ἡζομεν οἱ ἀρ-

χαίροι

BIBLIOTHECA

χαρῖοι μικροίσι τὰ πάθη τῶς μετὶ λύπῃς ὅτι τῶν προαίρεσιν ὅτι
 ἔροισι τὰ ἀφίξιαι παντελῶς, καὶ μετ' ἐργάχειροι ὁποῦ καὶ μνοῖσι. ἄλ
 λοι, ἤρωσι οἱ περὶ πόντες, ἀχολοῦνται εἰς τὴν ψαλμοῦσαν. Ἄλλοι
 προσκατεροῖσιν εἰς τὴν προσευχῆν, ἤρωσι ἐκεῖνοι ὅπου ἐκείνοι προκ
 6 πῶν. Ἄλλοι προσέχουσιν εἰς θεωρίαν, οἱ ὅποιοι εἴη οἱ τέλειοι. Κατὰ
 τὸ ζῶπον μιᾶς σάλας, ἀς ζητηθῆ ὅτι τὸ πρόβλημα, ποῖα ἀπὸ τού
 ταις ταῖς ἐργασίαις εἴη ὑψηλότερη, ἢ ποῖα μέτη, ἢ ποῖα ὑσερη, ἢ ποῖα
 ἀπὸ τὰ ταπεινότερα ἐδράμα μῶν εἰς τὰ ὑψηλότερα. Ἐδοῖοις ἔχῃ χαρῖν
 ἀπὸ τὸν θῆνὰ μωροῖν τὰς νοήσῃ, ἢ τὰς χαρῖσῃ, ἀς τὰς νοήσῃ.
 8 εἶναι καὶ ποιας ψυχῆς ῥάθυμες ὅπου ἀρίστουται εἰς τὰ κοινόβια,
 αἰδῶσι ἀρίστουτας διὰ τὰς ὑλίας ὅτι τὰς ἀπορμαῖς. Ἄλλοι τὰ ῥα
 θυμοῦσι καὶ τὰ ἀκνῶσι, ὡς εἴη ἡ ζωροῖα τῶν ῥαθυμῶν μοναχῶν,
 ἐκαταντήσασιν εἰς τελείαν ἀπόλυσαν. Καὶ εἶναι ἄλλοι πνὲς ῥα
 θυμοὶ μοναχοί, οἱ ὅποιοι ἐκδύθικασιν τὴν ῥαθυμίαν τῶν ζωροῖα
 10 εὐφροῖν μετ' ἄλλοις προθυμοῖς ὅτι τελείως μοναχοῖς τὸ ὅποιον πρᾶγ
 μα δὲν ἐζωέβηκε μόνον εἰς τὸ ῥαθυμῶν καὶ ἀμελείς, μὰ ἀκομῆ καὶ
 εἰς τὸ ἀπουδᾶν καὶ θερμότερο, οἱ ὅποιοι μετ' ἀκαλῶν πρᾶξῃ μα
 ἐχρηῖασιν πλεῖστα θερμότεροι ὅτι ἀπουδᾶν. τὸν ἴδιον καιόντα μπο
 ροῦν τὰ ῥαθυμῶν καὶ εἰς τὸ ἥσυχας πρᾶξῃ μοναχοῖς, λέγοντας,
 κ' ὡς πολλοὶ ἐπήγασιν εἰς τὴν ἥσυχαν οἱ ὅποιοι εἰς τὰς ἀρχαῖς ἤσαν
 δόκιμοι, καὶ καλοὶ, ἀμὴν ἐπὶ τὰ ἀπεδοκίμαθῆκασι, καὶ ἐλογισθῆ
 12 κασι κακοὶ, ἔσονται τὰ φαῖοσι φιλήδονοι, μετ' ἐνὰ θελῶσι τὰ ζῶσι
 κατὰ τὴν θέλημά τῶς, ἢ τὴν ὀρεξίν τῶς. ἄλλοι ἐπήγασιν εἰς τὴν ἥσυχαν
 σικῶν ζῶν, ἢ μετ' ἀλλῶν ὅτι μελείαν ἢ φρονίδια πύξῃσιν εἰς
 κ' εἰς τὰς ἀρεταῖς, καὶ ἐχρηῖασιν ἀπουδᾶν καὶ θερμοὶ φοβούμῃ καὶ με
 ριμνῶντας τὰ μὴ κατακριθῶσιν εἰς τὴν ἐχάτιον κρίσιν τῶν θεῶν, ὡς ῥα
 θυμοὶ, ἢ ποῖα εἴχασιν καὶ τόπον καὶ κῆρον τὰ καμῶν καλῶν. Μηδὲ
 τινὰς ὅπου τὰ ἐνὸς καὶ τῶν θυμῶν ἢ ὑπερηφάσαν, ἢ ἀπὸ ὑπόκρισι
 καὶ μνηστῆριαν, τολμήσῃ ποτὲ τὰ ἴδιον καὶ τὸ ἴσχυος, ἢ τὴν ἔσταν καὶ
 λ' τὰ σημάδια τῆς ἥσυχας καὶ τῆς ζωῆς, δὲ τὰ μὴ ἐμῶν ὅχι μόνον εἰς
 πόλις ὅπου τῶν ἀμῶν, μὰ ἀκομῆ τὰ ἔλθῃ καὶ εἰς ἐκ
 14 σασιν καὶ ἀποπᾶν τῆς καρδίας του, ὅτι τῶν νοῦς του, μετ' ἀπορμα
 σμῶν τῶν ἀμῶν. μὰ ἀκομῆ ἢ ἀρίστου τῶν καὶ ἀπὸς ἀπὸ τῶν
 τὰ πάθη, ἀπὸ ἐκείνου ἐκείνου θέλει γνωρίσει τὸ συμφέρον του, ἀπὸ τῶ
 λ' εἶναι συμφέρον καὶ πρὸς ἀφέλῃ του ἢ ἥσυχαν, ἢ ὅχι, ἢ λογιζῶ τῶς
 οὐδὲ αὐτὸς τὰ τὸ γνωρίσει, πολλὰ καλὰ, ἀπὸ τὴν βαθὴν μετ' ἀλλῶν ἀπουδᾶν

24.
να φυλάσῃ τὰ πρᾶξιμα τῆς θεῆς, ἵνα ζῆμι ἀρετῶν. Τὰ σημά-
δια, καὶ τὰ τεκμήρια, ἐκείνων ὅπου μὲ φρόνησιν καὶ μὲ λογαρια-
σμὸν μετέρχονται τῷ ἡσυχίαν, εἶναι ἔτιστα. να ἔχῃ πνᾶς τὸν νοῦν
τῆς χωρὶς καμίας ὑψωσιν ὑπερηφανίας, να μὴ βαῖνῃ εἰς τὸν νοῦν τοῦ
πῶς γνωρίζεται, να ἔχῃ τὸν λογισμὸν καθαρόν. Να ἔχῃ τὸν νοῦν
ἐξ ἀρχῆς μὴ δόξῃ τῆς τῶν γῆναι πράγματα πρὸς τὸν ἴν. να θέλῃ
καὶ πάχῃ μετὰ χαρᾶς πανδοτιμῶν ἡδὲ τὸν χριστὸν, να βιάζεται να δπο-
θῆ ἡδὲ τὸ χριστὸν. να μὴ κενυράζεται, οὐδὲ να χορτένῃ να σέκῃ εἰς προ-
σευχῶν, να φυλάσῃ ἀκλεφθὸν τῷ καρδιαντοῦ δόξῃ τοῦ κλέπας τοῦ
δαίμονας. να ἔχῃ θανατωμῶν εἰς τῆς λόγου τοῦ τῷ σωματικῶν, καὶ
πᾶσι μαλικῶν πορείαν. να μὴ δὲν γνωρίζῃ τὴν πράγμα ἔξῃ ἢ προσωά-
θῃ, να προσωάχῃ πνᾶς ἔ να ἔχῃ τῷ ἀγάπῃ του εἰς πανσία πράγμα
γῆνιν. να δ εἴχῃ πῶς εἶναι δποθαμῶν τῆς κόσμου. να μὴ ἔχῃ κα-
μίας ὀρεξιν γαστριμαρίας. Ἡ ἀρχὴ ἵνα ὑπέθεσις τῆς θεολογίας, ἔξῃ να
ὀμιλῆ ἵνα δὲ τὰ θεῖα πράγματα. ἡ βρούσις τῆς δξακρίσεως, ἔ δ ἀ-
κρουον ἔ δ κλον, καὶ ὅπου σέκει εἰς τῷ δξουσιαν του, ὅταν θέλῃ να τὸ
χρῶν. ἡ ἀπάλφα ἵνα ὀ χαλασμός τῆς πολυλογίας καὶ τῆς φιλονεικίας,
καὶ ἰσχυρότης, καὶ καθε ἀλλῆς τοιαύτης ὀμιλίας, μὲ τῷ ὀποῖαν
ἐχρῶσι ζωήθησαν τὰ πλήθη να εἰσάκωνοῦνται ἀλλήλους τως. μὰ τὰ
σημάδια ἐκείνων ὅπου δὲν πᾶσι μὲ λογαριασμὸν τῷ περιημῶν
ζωῶν, καὶ ἡ πῶχῃ τῆς πλοῦτου τως, εἶναι ἔτιστα. ἡ αὔξῃσις τῆς ὀρ-
γῆς. ἡ φύλαξις τῆς μνησικακίας. τὸ σμικρέμα τῆς ἀγάπης. τὸ δπό-
σωμα τῆς ὑπερηφανίας. σιωπῶν τὰ δποθοναρία ὀπου ἀκλουθοῦσιν,
ἡ ἡρω τὸ σωματικὸν πῶμα, ἡ ἐκασῃς τῆς νοῦς, τὰ ὀποῖα ἔξῃ γρη-
ματα τῆς ὑπερηφανίας, καθῶς ἵνα ἔλασθηναι. ὀμως ἐπειδὴ ὀ λό-
γος μας ἡ λθῆν ὀς ἐδ ὀ ἀνάκη ἔξῃ να ὀμιλῆσωμεν ἵνα δὲ ἐκείνοισ ὀπῃ
δύοσκοῦνται εἰς τῷ ὑποταγῶν, ἐπειδὴ ὀ λόγος μας μάλισα γίνεται
πρὸς ἐκείνοισ. Τὰ σημάδια ὀπου ὀρίζουνται ἵνα δὲ ἀσκοῦνται δπόδῃ
θεοφόρος πατέρας ἐκείνων ὀπου ἐσμίξασι μὲ τούτην τῷ κρημῖαν ἡ ὀραμο
κατῆν ἀρετῶν τῆς ὑποταγῆς εἰς δ κωνόβιον νόμιμα, καὶ ἀμοιχῶντα, ἔ
ἀμύλωτα, εἶναι ἔτιστα, τὰ ὀποῖα εἰς τῷ ἀρχῶν ἔξῃ ἀτελῆ, μὰ αὔξῃ-
νωτας καθημερινὸν μὲ τῷ γυμνασίαν τῷ πανδοτιμῶν, γίνουνται τέ-
λεια εἰς τὸν κρημόν τως, καὶ πέροσῃ προκεπῶν. τὰ ὀποῖα εἶναι ἔτιστα.
ἡ αὔξῃσις τῆς πρᾶξης τῆς ἀφῆσεως τῆς ἀρχαρίων. ὀσμικρυσμός τῆς θυ-
μεῦ, ἔξῃ ἡ δισκαρῆνωτας ἡ καρδία καὶ ὀνοῦς δπό πᾶσαν χολῶν ἔ πι-
αρία τῆς ὀργῆς, ἔρχεται να σμικρένῃ ἵνα λείπῃ τὸ σκότος τῆς πα-
θῶν.

θῶν, ὁποῦ σκοπίζει τὴν ψυχὴν. ἢ πᾶσι ψυχαῖς, καὶ δ' ἀπόσωμα τῆς
 ἀγάπης. ἢ ἀλλοφροσίν τῶν παθῶν. ἢ λύφωσις τῆς μίθου. δ' οὐκ ἔστι
 τῆς λαγνείας ὁποῦ ἡγνῶται ἀπὸ τῆς ἐλεγχῆς, καὶ ἀπὸ τῆς καταδίκασμα. ἢ ἀννω
 σία τῆς ὀνηρίας εἰς τὰ καλὰ ἔργα. ἢ ἀξίησις τῆς σωφροσύνης ἢ τῆς προθυμίας
 εἰς τὴν ἐράζουσα τὸ ἀγαθόν. ἢ ἀγάπη τῆς συμπαθείας, νὰ ἀγαπᾷ νὰ συμ-
 πάχει εἰς τὴν λύπην τῆς πλησίον. ἢ ξενιτεία, ἢ ὁ μακροσμός ἀπὸ τῆς
 ὑπερηφάνειας, δ' ὁποῦ ὄντορθωμα πᾶσι λαοῖσι πολλοί, μὰ ὀλίγοι δ'
 ἔχουσι. Ὁ πόταν δὲν ἐρίσκειται νερόν εἰς τὴν βρύσιν, δὲν εἶν' ὀνομασμένη
 κυρίως βρύσις, οὐ δὲ πρέπει τῆς νὰ ὀνομάζῃ βρύσις, δ' ἐπίλοιπον ὅπου
 δ' ἔλω νὰ εἰπω, νοοῦσιν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουσι νοῦν. ἢ ἡρω, ὁ κρινοβία
 τῆς μοναχῶς ὁπόταν δὲν ἔχει ταῖς πειρημύθους ἀρεταῖς βρεγμύθους
 μὲ τὰ καθάρα καὶ σωτηριώδη δ' ἀκουα, ὀνομάζεται δ' ἄκαρτα μοναχῶς
 Μία ὑπανδρος γυναικί, ὁποῦ δὲν ἐφύλαξε ἐμπιστὴν δ' ἔρασμα τῆς ἀν-
 δρός τῆς, ἐμίανε καὶ τὴν φάμαντῆς, καὶ δ' καρμίτης, τοιοτο ζόπως
 καὶ ἡ ψυχὴ τῆς μοναχῶς, ὁποῦ δὲν ἐφύλαξε τὰς σωθῆκας, καὶ τὴν ἐπαλ-
 γελίαν ὁποῦ ἦν καὶ εἰς τὸν χριστόν, ἐμίανε τὸ πνεῦμα τῆς μὲ τὸν θά-
 νατον. καὶ καθὼς ἐκείνης τῆς μοιχαλίδος ἀκαλουθῶς φόρος, μίσος,
 δ' ἀρμοὶ ἀπὸ τὸν ἀνδρατῆς, καὶ τὸ πλεονέκτηρον ἀπὸ ὅλα, ὁχωρι-
 σμός ἀπὸ τὸν ἀνδρατῆς, τοιοτο ζόπως καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τῆς μοναχῶς,
 ὁποῦ δὲν εἶναι μοναχῶς ὡς πρέπει, ἀκαλουθοῦσι μελυσμοί, ξελισμο
 νία τῆς θανάτου, ἀχορτασία τῆς καλίας, ἢ ἀκρυσία τῶν ὀμματίων, ἢ
 ἀψιφροσύνη νὰ βλέπει ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν πρέπει. ἐργασία τῆς ὑπνοῦ.
 σκληροκαρδία, αἰμαδιησία. ἀποθήκη τῶν πονηρῶν καὶ ἀσφελῶν λογι-
 σμῶν. ἀχμαλωσία ἢ σπλαβία τῆς καρδίας. ἀπόσωμα τῆς συγκα-
 κέ καταθ' ἰσείως καὶ ἰσυνεχίας εἰς τοῦ κακῶς λογισμοῦ. παραχῆς ἐρ-
 γασία, ἀνυποταξία. ἀνυλογία, ἀπιστία. νὰ ἔχει ἴνας τὴν καρδιάντου
 ἀπληροφόρητον ἀπὸ πᾶσιν ἐλπίδα σωτηρίας, πολυλογία. περσάθηα
 εἰς κατὰ πρᾶγμα. πῶσιον θάρρος εἰς τὸν ἑαυτῶν καὶ παρρησία, ἢ
 ὁποῖα εἶναι χαλεπωτέρα ἀπὸ καθε πάθος. ἢ ἐκεῖνον ὁποῦ εἶναι πλεονέ-
 κτῆ ἐλεεινότερον ἀπὸ ὅλα, μία καρδία χωρὶς καμίαν κατάν υξίν. ἢ ὁποῖας
 ἀκαλουθῶσι εἰς ἐκεῖνους ὁποῦ δὲν προσέχουσι, ἢ ἀναληψία,
 ἢ ἡρω νὰ ἔχει ἴνας τὴν καρδιάντου σκληρὰν καὶ ἐσερημύθου ἀπὸ τῆς
 σωτηριώδη λύπην, ἢ ὁποῖα μίαληψία εἶναι μητέρα ὀλονῶν τῶν πονη-
 ρῶν πονημάτων, ἢ τῆς κακῶν ἢ τῶν παθῶν, ἢ τῶν πῶμάτων. Ὁ πῶ
 λέθῆναι οἱ ἡλικίαι τῆς κακίας λογισμοί, ἀπὸ τῶν ὁποῖοις οἱ πῶντε πολεμῶ-
 σι καὶ περράζουσι τὴν ἰσυχαστάς, ἢ ἡρω ἢ ὑπερηφάνια, ἢ ἀκιδία, ἢ

σημῶδια
 πῶ κατὰ
 μοναχῶν.

23
κλειδοξία, ή λύπη, ή όδη. τού δέ ύποταστομύθου, & κρηνοβιάταις.
οί βεί, ηρω ή παρμαρνια, ή φιλαργυρία, και ή πενεία. Ο μονα-
χος ήσυχασής, όπου δέν έδναζε όλοσπελά, άπο άπάντα τού τώ ακη-
δαια, ζημιώνται πολλάς φοράς, άξα ή τόν κηρόν όπου έμελλε να άνα-
λώση εις τώ προσευχώ, & εις τώ θεωρίαν, τόν αλαλώνει πολεμών-
τας και μαχώμενος κατ' αὐτήσ τής ακηδίας. Η ραθυμία εκνεύα τή κα-
λά όπου έχέ πνας, τς τή κλέ πη. & εκνεύα όπου δέν έχει, δέν τόν
άφίνει να τή άποκτηση. Κάποιαν φοράν καθεζόμενος εις & κελλίονμα,
& ραθυμώντας, & βαίνοντας εις τόν νου μου χεδόν να & άφήσω, έ-
σωντας να & λθουσι τινές μοναχοι, με έπαινείσασι πολλά ως ήσυχασήν
τέλειον και θεωρητών. και παρόθυς όλορισμός τής ραθυμίας ανεχώ-
ρησεν άπ' έμυρά έσωντας να διωχθή άπο τώ κρηνοδξίαν, και έθαύμα-
σα πώς έτςτος ό ξίβολος δ άμφορ, ή πωρηρά άκνηβα τής κρηνοδξίας
έναντώνεται εις όλα τή άλλα πνάτα τής πωρηρίας. Στοχαζς κάθε
ώρην ώ ήσυχασά τή φυσικά κινήματα τών ριπσιμών τής σαρκός, & τής
αλλοίωσες τ' παθών όπ' είν μία εναντία τής άλλης, ήσεν λύπης, &
χαρής. έπιθυμίας πότε φαγητς, πότε έκρατείας, πότε ύπνου, πότε
αργυπνίας, τή όποία πάθη, ή ριπσιμοι, κινουότα άπο τώ σαρκου, ή
όποία είναι έσιμιμύη εις τώ ψυχάλου καθως ήνωάκηα προς τόν αν-
δρα. και στοχαζς πώς αὐτή ή σάρκα ήσούζυγς του, κλίνει, & ρέπει &
έπιθυμά ποτ' έβούτο, ποτ' είν έμείνο & πρ' άγμα, και πώς & που
πολεμά κατ' τς πινόμενους. Εκείνος κείνον όπου με τώ χαρίν τς
παναγίου πινύματος άπόκτησε τώ γαλιώλω & τώ ενδον ειρλώλω
τς νοός του, γνωρίζει και έρροικα έτςτο & θεώρημα. Εκείνος όπου δέν
είναι έλευθερωμένος άπο καθε λογίς μέριμναν κοσμική ή δούλογον, ή
αλόγον, δέν μπορεί να έχη τή πρηγορύμενον έργον τής ήσυχίας, ήσουν
τώ ενότιαν τής καθαράς προσευχής, & τώ διακη ή αλάτωλω προς τόν
εν, & π' ε καθολικόν και πρ' ωτον έργον του ήσυχασού είναι ή άμερι-
μνία όλων των πραγμάτων, και δούλογων, & αλόγων. Άξα ή εκεί-
νος όπου ανοίξη τώ πόρταν εις τή δούλογα πρ' άγματα, χωρίς άλλ-
λο θέλει πέσει και εις τώ φροντίδα των αλόγων πραγμάτων. &
δ' ατερον έργον τς ήσυχασού, είναι ή άοννος προσευχή. & ξίτον έρ-
γον τς ήσυχασού είναι, να έχει τέτοιας λογίς προσηλωμένω τώ καρ-
διαν του εις τόν εν, όπου να μελώ δώεται να κλέπεται άπο κανεία πει-
ρασμόν. Α' δ' υάτον είν' όποιος δέν έμαθε γράμματα, να μπορεί να άνα λέ-
γνωθη φυσικά, εις τή βιβλία, και να απουδ άζηκη. θως πρέπει, άμη

πλὴν ἀδύνατον εἶναι, νὰ μπορεῖ ὁ ἡσυχαστὴς μοναχὸς ὁποῦ δὲν ἔχῃ τὸ
 πρῶτον ἔργον ἀπὸ τὰ πειρημμένα, ἡρωῦ ὁποῦ δὲν εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ
 πάσαι λογίς μέριμναν γυνῶν πραγμάτων, νὰ ἀποκτήσῃ τὰ ἄλλα ὅσα
 ὁποῦ ἀκλεθροῦσιν. Μετερχόμενος ἐγὼ μὲ δὴ λάβειαν εἰς τὸ μέσον καὶ
 δευτέρου ἀπὸ τοῦτα τὰ ξία πράγματα ὁποῦ εἴπαμην ἡρωῦ τῷ ἁγίῳ ἁγίῳ καὶ
 πρῶτον, ὁποῦ εἶναι μέθον καὶ αἰαμεταξὺ τῆς ἀμεριμνίας, καὶ τῆς ἐρ-
 Γασίας τῆς καρδιακῆς, ἡρπάγηκα μὲ ἕκασιν τῆ νοός μου, καὶ εὐρέ-
 θηκα εἰς τὸ μέθον, ἡρωῦ εἰς τὸν ἀγγελικὸν χορὸν, οἱ ὁποῖοι ἀγγελοὶ
 εἶναι ἀνάμεσα τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀνῶν, οἱ ὁποῖοι χορταζοῦσι μὲ τὸν φά-
 λισμὸν ἐκείνου ὁποῦ διψοῦσι τὴν θεϊκὴν χάριν, καὶ φυλάττουσιν εἰς
 ἐκείνα, ἡρωῦ εἰς τὰ ἄκρα, εἰς τὴν ἀμεριμνίαν, καὶ τὴν ἐρησάν. καὶ
 εἰς ἐκείνῳ μου τὴν ἕκασιν, ἡρώτου τὸν ἀγγελικὸν ὁποῦ μὲ ὠδήγα, ἵ-
 λογίς μορφῆς ἡ τὸν ὀχριστὸν πρὶν τῆς οἰκονομίας τῆς ἐνανθρωπήσεως
 τοῦ. τὸ ὁποῖον πρᾶγμα δὲν ἐδύνατον ὁ ἀγγελὸς νὰ μὲ διδάξῃ, διὰ τὸ
 οὐδὲ αὐτὸς εἶπαρξεν, διὰ τὴν ἰουσία τῆς θεότητος εἶναι ἀγνωστὸς ἢ σιμᾶ
 εἰς αὐτοῦ τῶν ἀγγέλους. ἀλλὰ οὐδὲ ὁ ἀρχὼν εἰς ἐμὴν νοῦ δὲν ἐδέχε-
 τον νὰ θεωρῇ τοιαῦτα ὑψηλὰ θεωρήματα, ἕξωντας καὶ νὰ εἶναι ἡμεῖς
 δευτέρου ἀκόμι μὲ εἰ κωρμ. ἕπειτα ἀσορῶντας εἰς τὸ πρῶτον ζήτημα,
 τὸν ἐπαρακάλυ, νὰ μὲ εἰπῇ πῶς οὐρίσεται τὸρα ὁ χριστὸς, ἔκεί-
 νος μου ἔλεγε, πῶς οὐρίσεται εἰς τὰ ἰδιάτου, ἡρωῦ εἰς τὴν θεότητα
 τῆς ἀνθρωπότητος, πλὴν ὁ χριστὸς οὐρίσεν καὶ φθορὰν καθὼς καὶ ἡμεῖς.
 καὶ ἐγὼ πάλιν τὸν ἡρώτου, πῶς ὁ εἷας ἀπὸ τῶν διαγγελιστῶν λέγει
 διὰ τῶν πῶν καθετα, καὶ ὁ σέφανος πῶς σέφεν ἐκ δεξιῶν τῆς δυνά-
 μεως, καὶ ἐκείνος ὁ μυστηγῶρς πάλιν ἀγγελὸς ἐμποδίζωντάς με καὶ
 ἀπὸ τοῦτην τὴν ζήτησιν, μου ἔλεγε πῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ διδάξῃ
 τῶντα σωματικῆ ἀκεί. πάλιν ἐγὼ πρᾶκινόμενος ἀπὸ τὸν διάπυρον
 πόθον ὁποῦ εἶχα ἔζηπῶντας νὰ καταλάβω ἡποτας ἀπὸ τὴν ὑπερού-
 σιον μεγαλζήτητα, ἔλέγωντάς του νὰ μὲ κᾶμῃ νὰ συμῶτω εἰς ἐκεί-
 νον τὸν κᾶρον, διὰ νὰ μπορέσω νὰ θεωρήσω τὸν σαρκωθέντα λόγον,
 καὶ μου ἔλεγε ἐκείνος, πῶς ἀκόμι δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποῖαν
 ἐλεύθερω μὲ ἀπὸ τὴν φθορὰν, ἔξια μὲ τῆς μελλούσης ἀφθα-
 σίας, θέλω δυνῆθαι. διὰ τὴν φορῶντας ἀκόμι τὴν σάρκα, εἶναι ἀδύνα-
 τον νὰ καταντήσω εἰς τέτοιαν θεωρίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν δὲν δύναται νὰ κα-
 ταντήσῃ ἡ ἀνά, ἀπὸ δὲν γρηῖ ἀφθαρὸς ἀπὸ τῆς πύρ τῆς παναγίης πινόμενος,
 λέγει ὁποῖον ἀναλάνει ἔσθθίρει πᾶσαν λογίς ὑλῶ. ἀπὸ τοῦτην ἡ θεωρία
 μου ἐβίβηκε εἰς τῆτο εἰ κωρμ. ὁποῦ εἶναι πλάσμινον ἀπὸ χᾶμα, ἢ χᾶ-

ρια & ἔξω δὲ τὸ τοῦ κωρμῆ, δὲν δυνάμαι νὰ εἶπω. Χαλεπὸν ἔ
 ἔ ὑπολοιπὸν πρῶτον εἶναι νὰ δυνάμαι νὰ διώχνω δὲ πῆνω του
 τὸν ὑπὸν τῆ μεσημερίου, μάλισα εἰς τον καθρὸν τῆ θέρου. Διὰ τῆτο
 τότε ἔ μόνον δὲν Τυχρῆει νὰ ἀφίνωμην ἔ νὰ διαχναμην δὲπὸ τῆ προ-
 σευχλιώμας καὶ εἰς ἔργον ἔφρον, δὲ νὰ νικηθῶμην ἐκείνον τὸν κινδυνώδη
 ὑπὸν. Ἐγνώρισα τὸν δάμονα τῆς ἀκιδίας καὶ ἐπεπρασὶ δὲ αἴζε &
 πρῶδο ποιοίει, καὶ ἐκαμνε γράταν τῆ δάμονος τῆς ποριείας, δὲ νὰ
 διωπθῆ ἄχαμν γίνοντας δυνάται εἰς κωρμῆ, καὶ βυθίζωντας το εἰς τὸν
 ὑπὸν, νὰ κἀμνη εἰς τὸν ὑπὸν τῆ μοναχῶν τῆ ἡσυχασῶν νὰ τῶς γίνε-
 ται μολυσμὸς τῆς σαπίς τῶς, ἀλλὰ νὰ ἦτονε καὶ βύωντας. ἀμὴ
 αὐτὸ εἶναι ἔ πολεμῶντας γινάλλοντας μετῶ προσδύχῶ & με δ' ἔργον ἔ
 ρον, τῶς αὐτῶς δυνάται, σὲ θέλουσιν περὶ ἔξη καὶ πολεμῆση κατὰ
 πᾶσιν ἀνάγκην δυνάτωτερα, δὲ νὰ σὲ κἀμοισι νὰ πικύσης δὲπὸ τοῦ
 ἀγῶνας, καὶ δὲπὸ τὸν πόλεμον ὁποῦ κἀμνεὶς γινάλλοντας, με δ' νὰ λο-
 γιάζης πῶς δὲν ὠρελάσαι ἴποτας, οὐδὲ νὰ μπόρῆς νὰ τοῦ νικήσης, ἔ
 ὁμῶς δὲν εἶναι φανερώτερον σημάδι, πῶς οἱ δάμονες νικηαῦται δὲπὸ
 ἑμᾶς, ὅσον εἶναι τῆτο, ἡζου ὁπόταν μᾶς πολεμῶσι καὶ περὶ ἄζουσι
 μας χαλεπὰ καὶ δυνάται. Φυλάξου νὰ μὴ φανερώνης με εἰς σῶμα του
 τῆς ἀρετῆς σου, ὁπόταν δὲ γῆς δὲπὸ δ' κελλίονσου, τῆς ὁποίας ἐμά-
 ζωξες με πολὺν κόπον σέκωντας εἰς τῶ ἡσυχῶν. δὲ πῆ καθὼς τὶ που
 λία συχρῶσονται ὡς ὅπου εἶναι κλεισμένα, μὰ ἀλλὰ τῶς ἀνοιχθῆ,
 πετῶσι καὶ φέρουσι, ἐτῆ ἔ ἀ πνδύματικαῖς ἀρετῆς ὁποῦ ὑψώνουσι
 τὸν νοῦν εἰς τὸν δῆ, ὁπόταν ἀνοιχθῆ εἰς σῶμα νὰ τῆς διηγαῖται, πετῶσι,
 ἔ χαίνουται. Καὶ τότε λοιπὸν δὲν δύρισσομην κανένα ὄφελος τῆς
 ἡσυχῆς. Μία μικρὰ ξίχα, παράσσει & θορυβεῖ εἰς ὁμῆν, καὶ μία
 μικρὰ φροντίδα κοσμικῆ, ἀφανίζει τῶ ἡσυχῶν. Διὰ ἴ ἡ ἡσυχῆ εἶναι
 ῥίψιμην τῆ νοημάτων τῆ σαρκικῶν. καὶ μία ἀνησις δὲ λόγων ἔ ἀναγ-
 γλῶν φροντίδων. Ἐκεῖνος ὁποῦ κῆ ἀλήθειαν ἐπασε τῶ ἡσυχασικῶ
 ζωῶ, δὲν θέλει φροντῆσαι πλῆρα, οὐδὲ θέλει ἐννοιαθῆ εἰς δὲ δὲ τῆ ἰδιότητος
 σαρκῆ. δὲ πῆ ἀφύδης εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς ἐπαξίε νὰ ἔχη τῶ ἐννοια
 μας. Ἐκεῖνος ὁποῦ θέλει νὰ πῆρῆσῆ τὸν νοῦν του καθρὸν εἰς τὸν δῆ,
 & ὁμῶς κλονεῖται δὲπὸ τῆς φροντίδης τῆ κόσμου, εἶναι ὁμοίος ἐκεῖνος ὁποῦ
 ἔδετε δυνάται τὰ πόδια, & ἐπῆτα δοκιμάζει νὰ πῆρῆσῆ ἡ γλύζορα.
 Σπάνιοι καὶ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ νὰ ἐπαμνευθῆσιν τελείως τῶ
 κατὰ κῆμον φιλοσοφίαν. καὶ ἐγὼ λέγω, πῶς εἶναι ὀλιγώτεροι ἐκεῖ-
 νοι ὁποῦ γνωρίζουσι κατὰ θεὸν τῶ φιλοσοφίαν τῆς ἀληθινῆς ἡσυχῆς.

Εκείνος ὁποῦ ἀκόμη δὲν ἐγνώρισε μὲ τῷ πνεύματι, καὶ μὲ τὸ χάρισμα τῆς
 ἁγάπης, τὸν Θεόν, εἶναι ἀδύνατος εἰς τὴν ἡσυχίαν. καὶ ὑποφέρει πολ-
 λούς κινδύνους. Ἡ ἡσυχία ἀποπνίγει τοῦ ἀποκαθάρσει, ἔσται ἄμω-
 θεὸς, ὅτι δὲν ἔχοντας δοκιμασίαν τῷ γλυκύτητα τοῦ Θεοῦ, αἰα-
 λώνουσι καὶ χαλοῦσι τὸν καρπὸν εἰς ἀχμαλωσίας καὶ σκλαβίας
 τῆς καρδίας τῆς, καὶ τῆς νοῦς τῆς, εἰς σερμὸν τῆς πνευματικῆς χαρι-
 σμάτων, ὁποῦ τῶς κλέπτονται ἀπὸ τοῦ δαίμονος, εἰς ἀκηδίας καὶ
 ὀκνηρίας, καὶ ἀργίαν ἀπὸ τὰ καλά ἔργα, καὶ εἰς βεμβασμούς, ἡ ὑπε-
 ρηφανίας. Ἐκείνος ὁποῦ δοκιμάση, καὶ πάσῃ τὴν ἄλλοι καὶ τῷ
 ἡμεροφίαν τῆς πνεύματι, θέλει φύγει τὸν ὄχλον καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἀ-
 θωπῶν. καθὼς ὁ ἄγιος ὄνος. ὅτι ἡ ἄλλο πρᾶγμα ἀφῆκεν ἐλθε-
 ρον τὸν ἡσυχαστῶ ἀπὸ πάσῃ λογίς (μουσίαν καὶ ἔσμιξεν ἀνθρώπων,
 παρὰ ἐτούτη ἡ πνεύματι. Ἐκείνος ὁποῦ εἶναι περικυκλωμένος ἀπὸ
 τὰ πάθη, ἔσται εἰς τὴν ἔρημον, ἔχει τὸν νοῦν καὶ προσέχει
 παντοῦ εἰς τὰ. καθὼς μούσῃ εἶπε καὶ ἐδίδαξέ με ἐπὶ τὸ πρᾶγ-
 μα ἡ κάποιος ἄγιος γέρον, ὁ Γεώργιος λέγω ὁ ἀσπλάγῃς, τὸν ὁποῖον
 γνωρίζει καὶ ἡ ἐπιότης σου. Ἐπὶ τὸς πάντας κάποιαν φορὰν νὰ δι-
 δάξῃ μίαν ψυχὴν ἀρχίαν, καὶ ἀπλῶ καὶ ἀπείθευτην, ἔσται ἡ ἔσται
 γῆτι εἰς τὴν ἡσυχίαν, τῆς ἔλεγει. Ἐβαλε εἰς νοῦν μου, καὶ εἶδα
 ὡς καθε ταχυτέρου ταῖς πλεία φορὰς πάγουσι ξιγύρες ἀπὸ νὰ πειρά-
 ζῃσι τοῦ μοναχοῦ οἱ δαίμονες ἀκακοδοξίας, ἔσται ἀκαχοδοξίας,
 ἔσται μεσημέριον, οἱ δαίμονες τῆς ἀκηδίας, ἔσται τῆς ὀργῆς, ἔσται τῆς λύπης,
 μὰ κάθε ἀργὰ πειράζουσι τοῦ μοναχοῦ οἱ δαίμονες οἱ σκληροὶ τύραν-
 νοι, ὁποῦ ἀγαποῦσι τὸ κέρπον τῆς ἀμαρτίας, καὶ τῆς ἀθλίας ἁγαστῶς.
 Καλλιῶτερος εἶναι ἕνας πτωχὸς ὑποτακτικὸς, παρὰ ἕνας ἡσυχαστῆς ὁ-
 ποῦ συγγεῖται μὲ τῆς βιωτικῆς φροντίδες. Ἐκείνος ὁποῦ μετέρχε-
 ται τῷ ἡσυχίαν μὲ λογαριασμόν, καὶ δὲν βλέπει καθημερινὸν δὲ κέρ-
 λος ὁποῦ ἔχει ἀπὸ κέντρου, παρῶντας εἰς τὸ καλλίτεροι, ἐπὶ τὸς ἡ δὲν
 ἐπὶ ἡγε νὰ ἡσυχασθῇ μὲ λογαριασμόν, ἡ κλέπεται εἰς τὸν νοῦν ἀπὸ τῷ
 οἰησὶ καὶ ὑπερηφανίαν. Ἡ ἡσυχαστικὴ ζωὴ εἶναι μίαν λαβείαν καὶ
 δούλουσις ἔσται παράστασις εἰς τὸν Θεὸν παντοῦ, ὁ ὅταν παρατίκει π-
 νὰς πάντες μὲ ἐν νοῦν ἔμπροσθέντου. Κάμε νὰ εἶν πάντοτε ἡνωμέ-
 νη ἔσται ἐσμιμένη ἡ ἀθύνουσις τοῦ ἰούχους εἰς τὴν αἰαπνοῦ σου, ἔσται
 τότε θέλει γνωρίζει τὴν ἀφῆλειαν τῆς ἡσυχίας. Τὸ πᾶμα καὶ ἔσται
 ἡμα τῶ ὑποτακτικῶ, εἶναι δὲ ξανάπασμα τῶ θεοῦ ἡματός του. ἔσται
 ἀμαρτήματα τῶ ἡσυχαστοῦ, εἶναι ὁ χωρισμὸς τῆς πνεύματι.

ρεσαι ὅτι ταν ἰσχυροὶ αἱ ἀδελφοὶ εἰς τὸ κελλίον σου, γινώριζε τὸν ἑαυ-
 τόν σου πῶς δὲν προσέχεις οὐδὲ ἀχολεῖσαι εἰς τὰ πράγματα τῆς θεῆς
 ἀμὴ εἰς τὴν ἀκροῖαν. Ἀς οὐ εἶναι πρᾶξιμα τῆς δεξιότητος εἰς τὴν
 προσοχὴν ἐκείνη ἡ χήρα ὅπου ἀδικῶτον ἔστω τὸν ἀπίδωντης, ἡ ὅποια
 δίχως νὰ παύη ποτὲ ἐπὶ τὴν ἀλειτουργίαν τὸν κριτὴν νὰ τὴν δικαίωσῃ. Ἐ ἡσυ-
 χίας τύπος καὶ ἐξόμνησις σου εἶν' ὁ μέγας ἐκεῖνος ἢ ἰσαγγελος ἡ συ-
 χασῆς ἀρσένιος. Ἐν θυμῷ ἐστὶ ἡ μοναχὴ ἡσυχασά τὴν ἀναστροφὴν
 ἐτοιμοῦ τῆς ἡσυχασοῦ ἀγγέλου, ἡ σοχάου πῶς πολλὰς φορὰς ἀπεύ-
 γανε ἡ ἐπιμπεν ὀμπρος ὀπίσω ἱερέας ὅπου ἐπαγγράσιν εἰς τὸ κελλίον
 σου, Ἀλλὰ νὰ μηδὲν χάσῃ τὸ μεγαλύτερον, ἡ ἰσχυρὸν τῶν νόστων ἡ τὴν παν-
 τοπυλὴν ὁμιλίαν πρὸς τὸν θεόν. Ἐ γινώρισα τοὺς δὲ ἀμύνας, ἢ πολλὰς
 φορὰς καταπέθει τοὺς ἀλόγους ἐξέτασας, νὰ παρῆνοι νὰ ἐρί-
 σκουσὶ συχὰ ἐκείνοισι ὅπου μὲ μὲγάλῃ ὀπιμέλειαν, καὶ μὲ λογαρι-
 σμὸν μετῆρωται τὴν ἡσυχίαν, δεῖ νὰ διωκθῶσι καὶ μετ' ἐκείνοισι νὰ
 ἐμποδίσωσιν ὀλίγον τοὺς ἐογᾶτας τῆς ἡσυχίας. Σημάδι δὲ τοῦ θεοῦ
 τὸ ὅτι ἀδελφὴ ἡσυχασά, καὶ μὲν λείπῃς νὰ πικραίνῃς εὐαρέτως καὶ
 κατὰ θεὸν τοιοῦτος φανύμενος, Ἀλλὰ πῶς ἔστω τὴν λύτῃν τούτην κινεῖ
 μῆροι, θέλοισι παύσει νὰ παρῆνοι ξηγύρου. ὁ μὲν βλέπε μήπως
 καὶ μὲ τῆτον τὸν σιοποῖν τὸν προειρημῶρον, πικραίνῃς καὶ νὰ ὀκνηρα.
 ὅπου, νὰ ἔρχεται εἰς ἐσένα, μετ' ἄψαν ἡ ὀπιθυμίαν τῆς σωτηρίας σου, καὶ
 Ἀλλὰ νὰ σύρη ἔ νὰ πᾶν ἡ ἡσυχία τῆς πνευματικῆς καὶ σωτηριᾶς σου διδα-
 σκαλίας. καὶ δεῖ τῆτον εἰς ἡσυχίαν πρᾶξιμα σου καὶ νὰ γένη νὰ βασιᾶς
 τὸν λύχρον τῆς δεξιότητος. Ἡ ζωὴ τῆς ἡσυχασῶν μοναχῶν, μᾶλλον
 δὲ ἔ ὀλονῶν τῶν μοναχῶν, τυχρὴ νὰ γίνεται κατὰ τὴν εὐδοκίαν μὲ ὀλλω
 τὴν μέσῃ ἀσπασίῃ τῆς καρδίας. Ἐκεῖνος ὅπου ἔχει μὲ λογαριασμὸν, καὶ
 ἡ καμὴ ἔ τὰ ὀπιτηδύματα τούτου, ἔ τὰς ὁμιλίαις σου, ἔ τὰ ἐπιθυμῆ-
 ματά σου, ἔ τὰ δεξιότητά σου, ἡ τὰ κινήματά σου ὅλα καὶ θεῖ, ἐογᾶ(ε)
 μετ' ὀλλω τὴν καρδίαν, ἔ ἔμπροσθεν τῆς θεοῦ. ἀμὴ αὐτὴ κλέπεται εἰς
 τὸν νοῦν, ἡ ἀπατάται ἔστω τοῦ δὲ ἀμύνας, ἔ ἡ σημάδι, πῶς ἀκριβῶς
 δὲν πολιτεύεται κατ' ἀρετὴν. Ἀλλὰ τῆτον εἶπεν ὁ προφήτης, θέλω
 ἀνοίξει ψάλλοντας δὲ πρέβλημά μου, καὶ δὲ θέλημά μου, καὶ τῆ-
 το εἶπε, Ἀλλὰ τὸ λείψιμο τῆς δεξιότητος. ἀμὴ ἐγὼ μὲ τὴν προ-
 σευχῶν θέλω ἀναφέρω καὶ φανερώσω εἰς τὸν θεόν δὲ θέλημά μου, καὶ
 ἔστω τούτην τὴν προσευχῶν θέλω δεξιότητὴν καὶ ὀποιον σημάδι καὶ πληροφο-
 ρίαν, πῶς ἐπιμαρτυρεῖται. Ἡ πίστις, εἶν' ἡ πᾶν πᾶν τῆς προσοχῆς, ὅπου
 ἀνακρυφίζει τὸν νοῦν πρὸς τὸν θεόν, ἀμὴ αὐτὴ δὲν ἔχει τὴν πίστιν. ἡ προσο-
 χή μου,

χήνου, θέλει σαφῆ πάλιν ἀνεργητος καὶ ματαία εἰς τὸ κέλευμα.
 Ἡ πίσις εἶ) μία καὶ τὰς αἰσῖς τῆς ψυχῆς ἀναμφίβολος, ἡ ὅποια δὲν κλο-
 νεῖται οὐδὲ θορυβεῖται ἀπὸ καμίας ἐναντιότητος. Πισὸς εἶναι, ὁ χε-
 μοναχὰς ἐκεῖνος ὁποῦ πισθεύει πῶς ὁ θεὸς δυνάται νὰ κάμη καὶ θεπερά-
 μα, ἀμὴ καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ πισθεύει πῶς καὶ πᾶσαι ἀνάγκη ἐχθρὰ νὰ
 λάβῃ ἐκεῖνον ὁποῦ παρακαλεῖται ἀπὸ τὸν θεόν. Ἡ πίσις εἶναι ἡ περὶ ἐπι-
 ξία καὶ δόξια τῶν πραγμάτων ὁποῦ δὲν ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ εἶδειν
 ἀπάνω εἰς τὸν σαυρόν ἐκεῖνος ὁ καλὸς ληστής, ὁ ὅποιος ἔλαβεν ἐκεῖνον
 τὴν χάριν, ὁποῦ καμίας φορὰν δὲν ἔλπιζεν. Ὁ κέπος καὶ ἡ διδύτης
 ὅτι ἰσότης τῆς καρδίας, εἶναι ἡ μητέρα τῆς πίσεως. Δὲν ἔστι ἰσότης καμίας
 τὸν ἡσυχαστῶν, νὰ μηδὲν διδάξῃ καὶ νὰ ἀμφιβάλλῃ. Ἐν ἡ ἐυθῆς ἔστι
 καρδία, κίττει καὶ δημιουργεῖ. Ἡ πίσις, εἶναι μητέρα τῆς ἡσυχασ-
 τῶν, δὲν ἔστι ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν πιστεύσῃ, πῶς δυνάται νὰ ἡσυχάσῃ, καὶ
 νὰ ἀναπαυθῇ; Ἐκεῖνος ὁποῦ δεῖν εἰς τὴν φυλακῶν, φοβᾶται τὸν φό-
 βον ἐκεῖνοῦ ὁποῦ μέλλει νὰ τὸν κλάσῃ. ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἡσυχάζῃ εἰς
 τὸ κελλῖον του, χηρὰ τὸν φόβον τῆς κῆ. Δὲν φοβᾶται τὸν ἐκεῖνος ὁ πε-
 ῦτερος φυλακισμῶν τὸν κριτήριον, ὅσον ὁ δευτερος, ἡ ἡρωὺς ὁ ἡσυχασ-
 τῆς φοβᾶται τὸν κριτήριον τῆς κριτῆς τῆς ἀδικίας. Ὡς θαυμάσιος ἡ
 συχαστῆς πολὺς φόβος σοῦ κάμνει χηρὰ εἰς τὸ ἡσυχαστικὸν ζωὴν, δὲν
 ἔστι δὲν ἀναπαύσῃ νὰ διώξῃ τὴν ἀκηδῖαν ὡς καὶ ὁ φόβος. Ὁ
 κηρπὸς καὶ κατὰ κριτος ὁποῦ ἐυρίσκειται εἰς τὴν φυλακῶν, σοχάζεται
 πάντοτε πότε ἔρχεται ὁ κριτής εἰς τὴν φυλακῶν, καὶ ὁ ἀληθινὸς ἐργά-
 τῆς τῆς ἡσυχίας, τηρᾷ καὶ σοχάζεται πάντοτε πότε θέλει ἔλθῃ ἐκεῖνος
 ὁποῦ τὸν βιάζῃ νὰ ἐυγῆ ἀπὸ τῆς δεσμοπῆριον ἐβουῆς τῆς σαρκὸς. Ὁ κη-
 ρπὸς εἶναι δευτερος μὲ τὸ φορτίον τῆς λύπης, καὶ ὁ ἄλλος ἡρωὺς ὁ
 ἡσυχαστῆς εἶναι πάντοτε ἐσμιμῶν μὲ βρύσιν σωτηριωδῶν δακρύων.
 Ἀνὰ ἀποκλήσῃς εἰς τῆς λόγου του δὲν ἔστι τῆς ὑπομονῆς, θέλω νὰ φύγῃ
 καὶ θέλω νὰ πάσῃ τὸν ὄγλυροῦτερον οἱ ἀδικησοποὶ σκῦλοι τῆς ἀκη-
 δίας καὶ τῆς λύπης νὰ ξεδιαλέξῃται. Ἡ ὑπομονὴ εἶναι εἰς τῆς
 κηρπὸς τῆς ψυχῆς ἀτζάκτος, ὁ ὅποιος δὲν σαλευεῖται ἀπὸ τῆς
 τοῦ εὐλόγου ἡτύπου τῶν συμφορῶν, καὶ τῆς πῆρας μῶν. Ἡ ὑπομονὴ
 εἶναι εἰς τῆς ὀρισμῶν ἔστι μία ἀπὸ τῆς εὐφροσύνης, ὁποῦ ἔρχεται κατὰ
 κηρπὸν. Ὁ ὑπομονητικὸς εἶναι εἰς τῆς ἐργατῆς ἀπῆρας, καὶ χωρὶς πῆρας
 καὶ ἀμφίας, ὁ ὅποιος μὲ τὰ πῆματα τῆς ἄλλων, εἰς τὰ ὅποια δὲν
 λ, κάμνει συλλογισμῶν, καμνὴ τὴν νίκην, ὡς ἂν θορυβοῦμενος οὐδεπ-
 σῶς. Ἡ ὑπομονὴ εἶναι τὸ κῆψιμον καὶ ὁ χωρισμὸς τῆς πεφάσεων τῶν

ἑπισημάτων, ὁπόταν δὲν θέλη πῶς νὰ συμφῶνῃ εἰς ἐμείνας θελήμα-
 τικῶς, καὶ μία προσοχὴ ἔσται ἐν τῷ ἑαυτοῦ καὶ θεοῦ. Δὲν ἔχει τό-
 σῶ χρεῖαν ὀκλαλῶς ἐργάτης τῷ βροφίωτου, ὅσον τῆς ὑπομονῆς. Δὲν τί
 ὑπομῶντας ἐλέψιμον τῆς φαγητῆς, θέλει λάβῃ σέφανον, μὰ δὲ
 ἐλέψιμον τῆς ὑπομονῆς, θέλει λάβῃ ὀλεθρον ἔπιφορίαν. Οἱ ὑπο
 μονητικῶς εἰς θεῶν πρὸς πρᾶ νὰ ἔλθῃ ὁ καρὸς τῆς σωματικῆς θανά-
 τῆς, ἀπέθανεν εἰς τὸν ἑαυτόν του. καμνώντας τέρων τῆς θελήματος του,
 ἐκελλιοντου, Ἡ ἐλπίδα ἔσται πένθος ἐξήγησε τῷ ὑπομονῆς, Δὲν τί
 ὁποῖος δὲν ἔχῃ τῆτα τὰ δύο, εἶναι δούλος τῆς ἀκηδίας, ἔσται ὄνητος εἰς
 καθε πρᾶγμα. Κάμνει χρεῖαν νὰ ἰσχυρίζῃ ὁ παλαισῆς ἔσται ὄνητος τῆς
 χυ, ποῖους ὄπο τοῦ ἐχθροῦ ἔχῃ νὰ διώχῃ ὄπο μακρόθεν, ἔσται ὄνητος
 ἔχει νὰ ἀφίη νὰ τῆ συμφῶνσι, Δὲν νὰ πολεμῶσι μὲ τῆ λόγου του. Δὲν
 τί καμῖαν φορὰν ἢ μάχη, ἔδωκε ἔσται ἐπέξῃ σῆσε ἐσφαῖνι, καὶ καμῖαν
 φορὰν, ἢ φυγὴ τῆς πολεμῶν καὶ ἢ πρᾶπσις, ἔκαμε τὸς ἀλῶνις ἀδ ὀ
 κίμῶς ἔσται ὄνητος. Δὲν εἶναι ἰσχυρὰ νὰ ἀφίηται τῆτα τὰ πρᾶγ
 ματα μὲ λόγια, Δὲν τί δὲν ἢ μῶσαν μῶς λογίς ἐπισημῶν οἱ ὄλοι, οὐ
 δὲ πειράζομῶσαν μὲ τῶ ἰδίῳ πρᾶσῃς. Στοχάζου μὲ μεγάλλῃ
 ἐπιμέλειαν ἔσται πρᾶπσις ἔσται ὄνητος πνύματα, διὰ τῆ αὐτῆ
 σὲ πολεμᾶ ἄπαυσα, ὁπόταν ἐκείνῃ εἰς κανεῖα τόπον, ὁπόταν μεταβαί-
 νῃς εἰς ἄλλον, ὁπόταν καθεξῆσαι, ὁπόταν κινᾶσαι, ὁπόταν ἀναπαύε
 σαι καὶ εἰς τῷ προσευχῶσαι, καὶ εἰς τὸν ὕπνον σου. ἐτῆτος ὁ δ' ἀμῶν
 εἰς ὄνητος ἀρχαρίους εἶναι μάλισα ὁ δ' ἀμῶν τῆς πορνείας. εἰς τοὺς προση-
 πτόντας, εἶναι ὁ δ' ἀμῶν τῆς ἀκηδίας. εἰς τὸς τελείας, ἢ εἰς ἐκείνους ὁποῦ
 ἐξήξοισιν εἰς τῷ τελείωσι, εἶναι ὁ δ' ἀμῶν τῆς κενῶς οἰξίας. Τινὲς ἀπ'
 ἐκείνους ὁποῦ προσκαθεξοῦται καὶ δὲ ἀμῶν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἡσυχ-
 χαστικῆς (αἴης, ἐχρῶ) πάντοτε καὶ κρατῶσιν εἰς τῆ λόγου τῆς τῷ ἐρα-
 σίαν ἐκείνῃ ὁποῦ διηγᾶται ὁ προφήτης, λέγωντας. τὸ, ἐβλεπα πάν-
 τοτε ἐμπροσθέν μου τὸν κύ. διὰ τί δὲν εἶναι ὄλοι οἱ ἄρτοι τῆς πνύμα-
 τικῆς τῆς οὐρανίκα σίτου βροφῆς ἑνὸς καὶ τῆ αὐτῆ εἶδος, καὶ μῶς λογίς.
 ἄλλοι πάλιν γυμνάζοῦται, καὶ μετέρχουται ἐκείνον τὸν λόγον, μὲ
 τῷ ὑπομονῆς θέλετε ὄνητος τῆς ψυχῆς σας. ἄλλοι μελετῶ-
 σιν ἐκείνον τὸν λόγον, γρηγοράτε, καὶ προσεύχασε. ἄλλοι, ἐτοιμάζου
 νὰ ὄνητος λόγον διὰ τὰ ἐρασαι εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου. ἄλλοι
 μελετῶσιν, ἐκείνο, ἐπὶ ταπεινώθηκα, καὶ ἔσωσέ με ὁ θεός. ἄλλοι με-
 λετῶσιν ἐκείνα τὰ λόγια, δὲν εἶναι ἄξια τὰ παθήματα τῆς αἰῶνις ζωῆς
 πρὸς τῷ μέλλῃ (ἀν δ' ὄνητος). τινὲς δὲ πάλιν μελετῶσιν ἐκείνον τὸν λό-

Φαλ. κγ.
 Δουκ. β.
 Μαρκ. ιδ.
 Ε' κκλ. η.
 Φαλ. ριδ.
 Φαλ. μθ.